

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

APRIL 2005, GODINA IX BR. 33 CENA 100 DIN 2 EUR 3,5 KM 100 DEN 800 TOLARA 25 KUNA

Na ER sa najvećim ambicijama

Zvanični sponzor za opremu OKK "Beograd"

Zvanični sponzor za opremu košarkaškog kampa

PRODAJA SPORTSKE OPREME ZA KLUBOVE

KOŠARKAŠKI KOMPLETI: dresovi, trenerke, čarape

uz svaki
komplet
POKLON
par čarapa

Šorcevi - Majice sa dva lica - Nadmajice - Junior kompleti

RANG
Footwear & Sportswear

Omladinskih brigada 86, 11070 Novi Beograd, Tel: 011 - 3107 518, Fax: 011 - 3107 493
Kontakt: Željko Korać, Tel: 011 - 3107 435, 063 - 227 296

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

Zajednička akcija UKTSCG i KSS

Regularnost za dobrobit košarke

reagujući na konstataciju Stručnog saveta KSSCG da kvalitet i organizaciju rada u svakodnevnom radu s mlađim kategorijama treba podići na viši nivo, Upravni odbor UKTSCG uputio je predlog Predsedništvu Košarkaškog saveza Srbije, koji su upravo na tragu pomenute preporuke Stručnog saveta, ali i upornog zalaganja trener-ske organizacije da se, u cilju zaštite struke i regularnosti takmičenja, na svim nivoima, uvede red kada je licenciranje trenera u pitanju. Ti predlozi su sledeći:

1. Da jedan trener vodi najviše dve takmičarske ekipe u okviru jednog kluba.
2. Da se utakmica mlađih kategorija (mlađi pioniri, pioniri, kadeti i juniori) ne može odigrati ukoliko ekipe nemaju prisutnog licenciranog trenera koji vodi ekipu.

Tako je sasvim izvesno da će prilikom licenciranja ekipa biti onemogućeno da se u kompjuterskoj bazi KSS izvrši prijavljivanje istog trenera na tri licencna spiska. Zato Upravni odbor apeluje na sve članove koji su stekli uslove za overu licenci u sezoni 2005/2006. (članarina, zvanje – operativni trener košarke, permanentno usavršavanje i „Trenerski dani 2005“) da uplate taksu u iznosu od 4.000,00 dinara kako bi im se licence overile za vreme seminara.

S obzirom na činjenicu da se „Trenerski dani 2005“ održavaju 23. i 24. aprila u Železniku, Udruženje trenera će najkasnije do 15. maja objaviti spisak svih trenera koji imaju overene licence.

Podsetimo još jednom da su sva dokumenta Udruženja košarkaških trenera SCG, usvojena, ranije na Predsedništvu, a prihvaćena i od strane Upravnog odbora KSSCG.

Dakle, svako nepoštovanje, recimo aktuelnog Pravilnika o licenciranju, najdirektnije ugrožava regularnost takmičenja.

Šteta je u svakom slučaju već napravljena. Međutim, kako očekivati da drugi poštuju dokumenta UKTSCG, ako ih ne poštuju sami članovi. Upravni odbor UKTSCG ovoga puta, uz podršku Predsedništva KSS, svakako će istrajati. Kako na dobrobit samih trenera, tako i naše košarke u celini.

18 Boško Đokić – KK Refleks

**Specijalista
za turnire**

27 Leto 2005.

**Vreme dokazivanja
talenata**

34 Ženska košarka

**Prvenstva
sve slabija**

47 Saša Đorđević

**Rastanak u
Beogradu**

Osnivač i izdavač:
Udruženje košarkaških trenera SCG
Beograd, Sazonova 83

Za izdavača:
Želimir Obradović

Glavni i odgovorni urednik:
Mirko Polovina

Uredivački odbor:
Jovo Malešević (predsednik)
Milan Opačić
Dragan Nikodijević
Mirko Polovina
Zoran Rađović
Gordana Čanović
dr Vladimir Koprivica

Tehnički urednik:
Đorđe Miličić

Urednik fotografije:
Miroslav Todorović

Naslovna strana:
Nebojša Vasiljević

Adresa redakcije:
Beograd, Sazonova, 83

E-mail:
uktj@uktj.org.yu

Telefon:
+381 11 34 00 852

Fax:
+381 11 34 00 851

Priprema:
DanGraf d.o.o. Beograd,
Aleksa Nenadovića 19-23

Štampa:
Standard 2, Beograd

Tiraž:
3000 primeraka

List izlazi dvomesečno

Rešenjem Ministarstva za informacije
Republike Srbije br. 651-03-00323/1999-03,
od 17. 01. 2000. god. „Trenner“ je upisan
u registar javnih glasila, pod rednim
brojem 2928.

Željko Obradović, selektor reprezentacije SCG

Na Evropsko prvenstvo s najvišim ambicijama

prvi strateg našeg nacionalnog košarkaškog tima i aktuelni predsednik UKTSCG, Željko Obradović, bio je sprečen da prisustvuje 16. januara žrebanju za Evropsko prvenstvo. Naravno, naročito kada je u pitanju košarkaška reprezentacija, interesovanje sportske javnosti za sam događaj uvek je prisutno. Očekivanja su velika, utoliko pre što smo se svi zajedno zaželeli uspeha na koje su nas košarkaši navikli.

Sam događaj bio je dobar povod za razgovor s trenerom koji će držati dirigentsku palicu na ovom takmičenju. Sasvim očekivano, selektor Obradović se rado, za Trener, osvrnuo na našu grupu D i činjenicu da će naša reprezentacija igrati u Novom Sadu. Na te dve činjenice se odnosilo i naše prvo pitanje.

Uvek sam smatrao da žreb nije bitan pa tako i sada, kada je u pitanju predstojeće Evropsko prvenstvo. Naravno, ne pocenjujem nijednog protivnika iz naše grupe, ali za nas je ipak najvažnija utakmica sa Španijom.

Ta utakmica će, po mnogo čemu, uticati na dalji razvoj događaja i naredne utakmice. Takođe, smatrao sam da je za nas svejedno u kom gradu Srbije i Crne Gore ćemo igrati. Znači zadovoljan sam što je naša grupa D u Novom Sadu. Iskreno u SPENS-u očekujem veliku podršku publike.

Generalni direktor KSSCG Predrag Bojić, na konferenciji za novinare, u Vršcu, neposredno pred finale kupa „Radivoj Korać” informisao je da su aktivnosti u vezi s nastupom naše reprezentacije već počele, šta nam Vi možete reći o tome?

Sa čelnim ljudima iz KSSCG sam u stalnom kontaktu i sve do sada smo zajednički isplanirali. Ostalo nam je nereseno pitanje još jednog turnira kod nas. Sa velikim interesovanjem isprat ćemo kvalifikacije i odluku o četvrtom rivalu.

Hoćete li zadržati stručni štab sa olimpijskih igara ili o tome još nemate konačan stav?

Ne mogu još da saopštim konačan sastav stručnog štaba, ali svakako značajnijih promena neće biti. Za mene je prednost što su moj prvi pomoćnik Šakota i kolega Minić u Grčkoj i intenzivno razgovaramo o predstojećem takmičenju. Sa Igorom Kokoškovim čujem se bar dva puta nedeljno i tako dobijam informacije o formi naših igrača u NBA, koje on pažljivo prati.

Da li ste razgovarali s nekim od igrača i kakva su vaša očekivanja kada je u pitanju odaziv u reprezentativni tim?

Šta možete čitaocima sa distance prvog aprila, poručiti u vezi sa očekivanjima od EP 2005?

Imamo najveće ambicije. Naravno, ne zbog jedanaestog mesta u Atini i da bismo stekli alibi. Naše želje su realnost, samo daj bože da budemo kompletni. Međutim, moramo istovremeno imati u vidu da će i drugi doći spremni i sa realno velikim ambicijama. Litvanija, Grčka, Hrvatska, Španija ... s punim pravom očekuju da igraju polufinale. Biće to izuzetno jako i kvalitetno prvenstvo. Na kraju naglasio bih: Svakako očekujem da budemo i izvanredni domaćini prvenstva.

Trener

U razgovoru s predsednikom Obradovićem, tema – časopis *Trener*, pomenuta je na njegovu inicijativu. Pre-skočićemo niz komplimenata na račun časopisa, ali ističemo njegovu sugestiju.

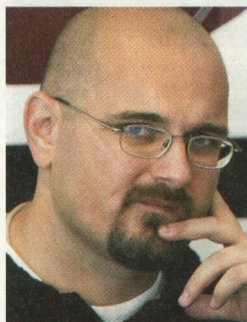
Zadovoljan sam što naše udruženje izdaje ovakav časopis. Uz sve pohvale apelovao je na svoje kolege, članove Udruženja: – Upravo zato što je časopis kvalltetan mislim da ga moramo podržati. Trebalo bi da se u kreiranje časopisa uključi mnogo veći broj naših trenera. Mislim da je to i obaveza svakog od članova našeg udruženja, zaključio je predsednik Obradović.

Pokušaćemo sve da okupimo najjači sastav. Moji saradnici Šakota i Paspalj razgovaraće sa igračima na licu mesta, a sasvim sigurno i lično nameravam da sa svakim konkretno kontaktiram. S mnogima od njih se inače redovno čujem, ali pravi razgovori oko nastupa na Evropskom prvenstvu uskoro predstoje.

Postoji veliko interesovanje vaših kolega da, u okviru stručnog usavršavanja, prisustvuju delu priprema reprezentacije. Kakve su tu mogućnosti?

U potpunosti podržavam planove našeg udruženja o stalnom usavršavanju trenera. Zaista sam prezadovoljan utiscima koje su naši treneri koji su boravili u SAD izneli u časopisu „*Trener*“. To je nešto sa čim moramo nastaviti i usavršavati. Takođe, lično sam prezadovoljan učinkom mojih mlađih kolega: Pavićevića, Šarića i Flajsa koji su nam se pridružili tokom priprema za Olimpijske igre. Međutim, mnogo sam bliže odluci da u ovom pripremnom periodu za Evropsko prvenstvo, odustanemo od te mogućnosti. Neophodan nam je mir i potpuna koncentracija. Ako donesemo takvu odluku, uveren sam da će moje kolege treneri to razumeti i prihvatiti.

Aleksandar Džikić

Sa studijskog usavršavanja u SAD od 16. 10. do 17. 11. 2004. (2)

Košarkaška škola najvišeg kvaliteta

Univerzitet Severna Karolina

Posle dve nedelje boravka u San Antoniju, krenuli smo put države Severne Karoline, tačnije Chapel Hill-a, grada u kojem se nalazi Univerzitet Severna Karolina. Ako je poseta Spursima i praćenje njihovih priprema, tokom dve nedelje, bilo nešto gotovo neverovatno, onda je naš odlazak na ovu školu nešto još neverovatnije. Baš kao i kod Mamuza, gosti nisu retkost na treninzima ovog programa, ali se ne pamti da je grupa od šest trenera neprekidno provela svih pet nedelja u ovom delu sezone.

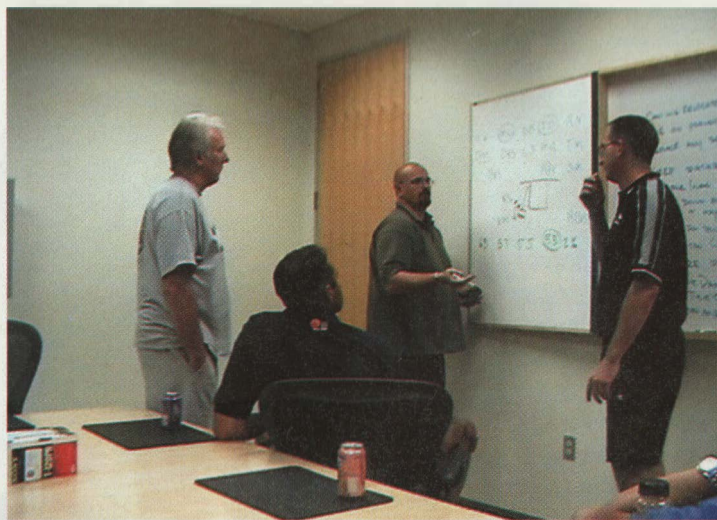
Iako je preliminarni dogovor bio da se pripremniperiod Tar Heels-a prati bez ikakvih ograničenja (pristup svim treninzima, na terenu i u teretani, praćenje sastanaka itd), moram da priznam da nisam verovao da sve može biti na nivou na koji smo se „navikli“ u Teksasu. Jednostavno rečeno, iza nas su bile dve nedelje praćenja NBA šampiona, bez ikakvih problema, ili zadržki kod bilo koga od naših domaćina. Sve nam je bilo dostupno, a gotovo sve i dopušteno (čak i kretanje po sali tokom treninga, kako bismo ne samo videli šta se radi, već čuli i ona najdetalnija, individualna uputstva igračima), i teško je bilo očekivati da će se tako nešto ponoviti. Uz to, činjenica je da smo gospodina Roy Williamsa, glavnog trenera UNC, imali prilike tek da vidimo i za kratko upoznamo tokom Klinike prošlog leta, dok su kontakti Udruženja i Grega Popovića lično, nešto što traje godinama.

Da će sve biti savršeno u redu, mnogo bolje od očekivanog, bilo je jasno već posle prvog susreta sa Joe Holladayem, prvim asistentom Williamsa i njegovom desnom rukom. Na raspolaganje su nam stavljene prostorije u kojima su inače igrači (ogroman dnevni boravak i svlačionica, opremljena računarima – koje igrači koriste u učenju – i video-opremom) u kojima smo mo-

gli da provodimo prepodneva. Na raspolaganje nam je stavljena cela videoteka škole, počev od snimaka utakmica, preko školskih kaseti, pa sve do kaseti koje su za internu upotrebu i služe za analizu igre. Uz to, stručni štab se trudio, da u skladu sa svojim obavezama, što više vremena odvoji za razgovore s nama, za naša pitanja i mišljenja, kako o njihovom radu, tako i o košarci uopšte.

Roy Williams se vratio na Severnu Karolinu, i ova sezona je njegova druga na poziciji prvog trenera na univerzitetu na kojem je i diplomirao, i započeo svoju trenersku karijeru 1978. godine. Posle 10 godina rada u stručnom štabu legende Dean Smitha, Williams preuzima takođe čuveni program univerziteta Kansas (u sezoni '88/89. odmah posle titule šampiona NCAA, koju je osvojio Larry Brown, takođe Smithov đak, saradnik i sledbenik), na kojem je proveo 16 sezona i postigao neverovatne rezultate i uspehe. Evo tek nekoliko podataka – procenat pobeda: preko 80 odsto, četiri priznanja trenera godine u NCAA (1990, 1991, 1992, 1997), 16 igrača u NBA ekipama, visoke akademske ocene njegovih igrača.

Kako navijači Karoline vole da kažu, posle „16 godina koje je proveo na pozajmici u Kansasu“, Williams se vratio u veoma teškom trenutku i zatekao program u stanju i na nivou koji je za školu te tradicije jednostavno bio neprihvatljiv. Iako je i ranije imao ponude, nije ih prihvatao, jer je želeo da dovrši započeto na Kansasu – pohod na titulu NCAA. I pored svega, nije uspeo da dođe i do te titule, i posle velikih pritisaka, prihvata mesto head coach-a UNC. Sezona 2003/04, sezona njegovog povratka, označena je kao početak nove ere programa, što ima posebnu težinu kada se uzme u obzir ko su mu bili prethodnici i kakav su trag ostavili u američkoj i svetskoj košarci.

Ljudi za koje se odlučio da mu budu saradnici, na noj stazi uspeha Severne Karoline, su isti oni sa kojima je saradivao godinama na Kansasu, tako da je praktično celokupan stručni štab „povukao” sa sobom. Evo nekoliko osnovnih podataka o tim trenerima.

Već pomenuti Joe Holladay je prvi asistent u štabu, prati Williamsa više od 10 godina i čovek je koji završava neverovatno veliki posao na terenu, a naročito van terena. Biti trener na univerzitetu nije zanimanje koji počinje i završava na parketu, nije vezano isključivo za košarku. Moglo bi se čak reći da više obaveza imaju van terena, pre svega vezanih za proces regrutovanja (o čemu će kasnije biti reči).

Upravo je Holladay „koordinator” većine aktivnosti kancelarije UNC, povezanih sa odnosima sa javnošću, praćenju školovanja igrača, planiranju i analizi treninga itd. Slično Carlesimu u Spursima, a u skladu sa njegovim rejtingom i statusom, Joe je prvi koji postavlja pitanja i poslednji koji iznosi svoje mišljenje.

Steve Robinson je takođe dugogodišnji saradnik Williamsa, s tim što je pravio „pauzu” u toj saradnji u periodu od 1995. do 2002, kada je bio prvi trener Univerziteta Tulsa i Florida State. Baš kao i Holladay, i on ima zaduženja u obuci igrača (rad na treningu), tokom utakmice i u regrutovanju, što mu je i specijalnost, jer je već godinama među najuspešnijim regruterima u Americi.

Stručni štab ima još dva člana, CB McGratha i Jeroda Haasa, bivše igrače Kansasa, i mladiće kojima je, eto, posao na Kansasu, odnosno Severnoj Karolini, početak karijere. Obojica imaju zaduženja vezana za skauting, administraciju i rad sa igračima. Njihov trud, rad i znanje se poštuju, ali je činjenica da su na početku karijera, čega su vrlo svesni, baš kao i prilike koja im se ukazala.

RADNI DAN...

Počinje nešto pre 9 časova, ali gotovo svaki dan, svi treneri, kao i administrativci, dolaze ranije na posao i počinju sa svojim dnevnim aktivnostima. U zavisnosti od obaveza, sasta-

nak stručnog štaba je između 10 i 11 časova, na kojem Williams iznosi plan treninga. Kako treneri već godinama saraduju, sastanak je relativno kratak, krajnje rutinski, i nije obaveza, odnosno, često se dešava da je dovoljno pogledati plan treninga na papiru, a da se sve već zna – intenzitet, trajanje, način sprovođenja. Jednostavno, kada neko pobeđuje u 80 odsto svojih utakmica, i to traje već 26 godina, a prati iskustvo

i znanje čoveka koji je pobeđivao skoro 40 godina, onda nema nikakve potrebe da se nešto bezrazložno menja, tek da bi bilo promena. Sistem rada i treninga, koji donosi uspehe, se prati i nadograđuje. Holladay je više puta rekao da je Williams taj koji je „tvrd orah” kada se priča o promenama filozofije, bilo napada, bilo odbrane, dok je sebe ocenio kao nekog ko se trudi da progura nove ideje.

Vreme od 12 do 13.30 je uvek rezervisano za fizičke aktivnosti. Neverovatno je

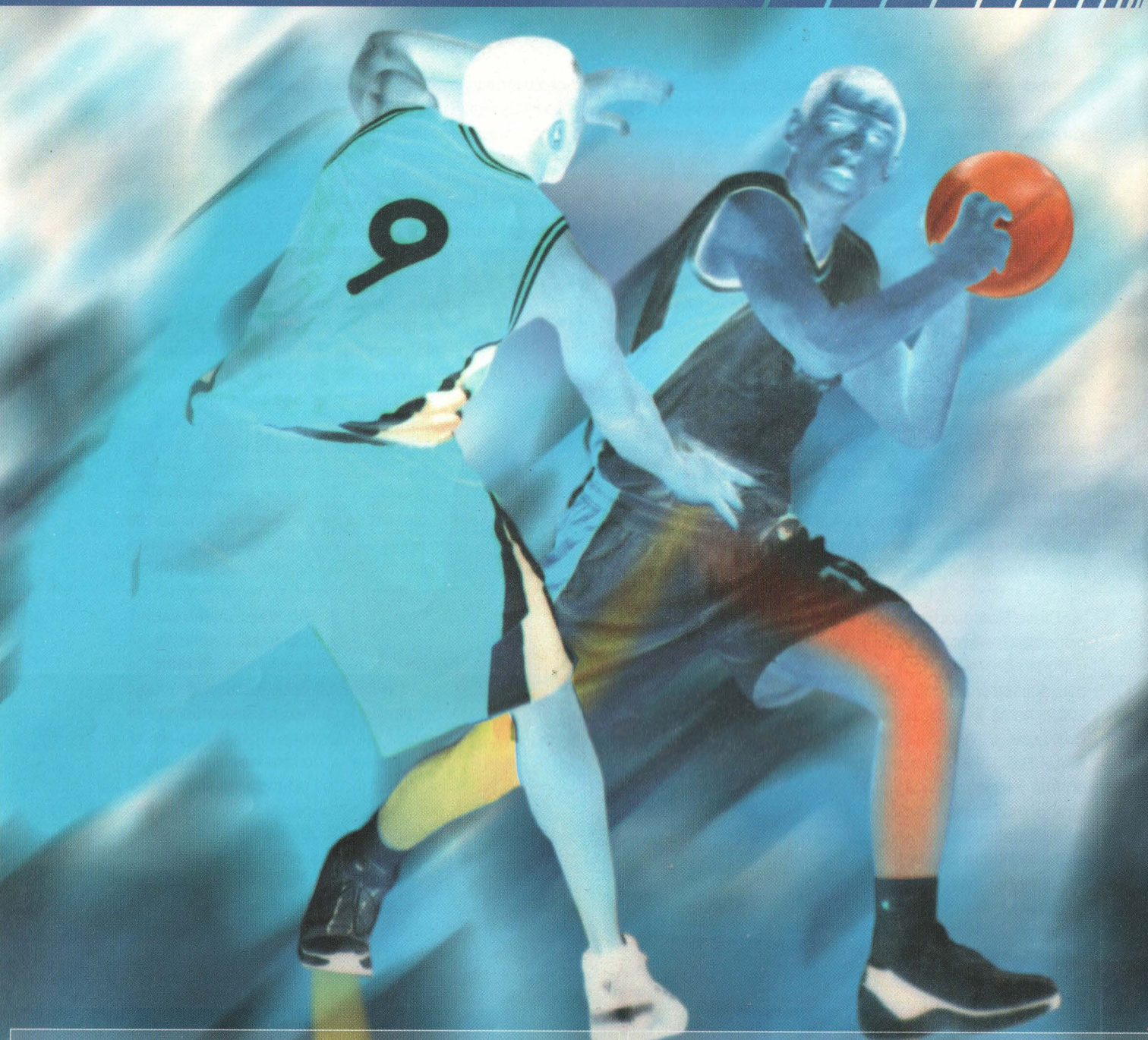
koliko vode računa o svome zdravlju, kondiciji, i svakodnevnim fizičkim aktivnostima (od brzog hodanja, teretane, do igre na dva koša).

U zavisnosti od toga da li će se raditi i na fizičkoj pripremi ili ne, treninzi počinju oko 16.00 sati (igrači završavaju s nastavom do 14.00) i imaju različito trajanje. NCAA ima neverovatan broj pravila (mnoga od njih su za nas potpuno nejasna i nelogična) i dobar deo njih se odnosi na restrikciju vremena koje studenti-košarkaši mogu da provedu na organizovanom treningu. Naime, tokom nedelje timovi smeju maksimalno da potroše 20 sati na svoje organizovane aktivnosti, u šta spadaju utakmice, treninzi, rad u teretani i timski sastanci. Kada se odbije utakmica (koja odnosi tri sata), u NCAA se može raditi 17 sati nedeljno, s tim što jedan dan u sedmici (najčešće je to nedelja) mora biti potpuno slobodan. U skladu s tim, treninzi se i planiraju, njihovo trajanje i intenzitet.

Početne nedelje kampa su uvek posvećene uvođenju novih igrača u sistem. Kako ove godine imaju tek dvojicu novajlija, taj uvod je relativno brzo „prošao”, ali sam ipak imao utisak da je sve u određenoj meri „sporo”, barem kada su u pitanju „novosti” u treningu. Na svoje pitanje dobio sam odgovor da uvek počinju nešto sporije, sa dosta ponavljanja u okviru osnovnih vežbi odbrane i napada, a kako se približava početak takmičenja (poslednja trećina novembra) količina novih informacija se umnogome povećava, baš kao i periodi rada na kolektivnoj taktici.

TOO LOWER

Hronični stres i psiho-fizički napori rezultiraju često osećajem zamora i malaksalosti. Preventiva i rešenje su nadoknada tečnosti, elektrolita i energije u vidu izotoničkog mineralno vitaminskog napitka.

Preporučuje se posebno:

- sportistima
- rekreativcima
- poslovnim ljudima
- studentima
- deci i adolescentima
- fizičkim radnicima
- rekonvalescentima

Naši mišići su svakodnevno izloženi opterećenjima. Zato je važno obezbediti prirodan materijal za njihovo obnavljanje i izgradnju, a to su aminokiseline koje ulaze u sastav belančevina organizma.

Preporučuje se posebno:

- sportistima
- adolescentima
- kod nedovoljne telesne težine (kao dodatak obrocima)
- tokom redukcionih dijeta (umesto jednog obroka na dan)
- kod niskoproteinske ishrane

pro activ

Šta želi Roy Williams da njegovi igrači prikazuju na terenu, kakvu košarku želi da igraju? Odgovor je jednostavan – puno kontranapada, kako bi se postizali laki poeni, nesebična igra i dobra selekcija šuta, uporna i tvrda odbrana čovek-na-čoveka. Iznad svega, njegovi timovi moraju da igraju pametno. Upravo sve ono na čemu se i zasniva filozofija Dean Smitha, trenera za koga su vezani svi uspesi ove škole (on voli da kaže, i neuspesi), koji je, iako zvanično u penziji, i te kako prisutan u košarci UNC i vrlo aktivan (osim kada je van Chapel Hill-a, a najčešći je uzrok tome pasija prema golfu).

Odbrana je nešto na čemu se insistira i tu nema puno odstupanja. Poštuje se sistem, u kojem svi imaju ista

prava i obaveze, bez obzira na godine provedene sa Williamsom. Od starijih se traži da u svakom momentu budu primer, i na njihove se greške više reaguje, nego na greške mladih. Igrač Severne Karoline mora da igra agresivnu odbranu, u stavu, spreman i sa idejom da je njegova pomoć uvek potrebna njegovim saigračima, bez obzira na deo terena i bez obzira šta se dešava tokom utakmice (treninga). Insistira se na kolektivnom duhu, počev od osnovnih postavki sistema, pa sve do verbalne saradnje, na kojoj se takođe dosta insistira.

Osnovno ofanzivno opredeljenje je kontranapad, u svakoj prilici, uključujući i prilike posle primljenih poena. Igračima se stvaraju navike brzog kretanja i donošenja odluka i ostvarivanja saradnje tokom tih kretanja. Naravno, čito se insistira na istrčavanju visokih igrača, koji umnogome određuju način igre u napadu i svojevrsan su pečat filozofije Roya Williamsa (koji između visine i brzine, radije bira ovu drugu karakteristiku).

Osnova pozicione igre je tzv. Free lance game, svojevrsna slobodna igra, s pravilima kretanja i dosta slobode koja se daje igračima. Kao i svaka druga kretnja, i ova je zasnovana na Williamsovoj filozofiji da, pre svega, iskreira priliku za postizanje poena ispod samog koša, zatim iz prodora, da bi se šut spolja koristio kao „iznuđena“ opcija, odnosno rešenje

problema nastalih igrom odbrane u sprečavanju poena iz reketa.

Kako vole da kažu, na UNC su posebno ponosni na vreme (a već sam objasnio zašto je svaki minut dragocen) koje odvajaju za rad na šutu svojih igrača (početak svakog treninga, i tokom kolektivnih vežbi, najčešće tokom rada po grupama). S tim je u vezi i jedna specifičnost – igrači na treningu, tokom rada na šutu (i tokom ostatka treninga, a vezano za šut) slušaju samo Holladaya, koji ima ulogu GLASA, odnosno jedinog trenera čija se uputstva prate. Igrači uče da slušaju samo jedan „glas“, dok svi ostali treneri preko Holladaya daju uputstva i savete. Ovo pravilo je uspostavio Smith, kako bi izbegao mešanje informacija kod igrača.

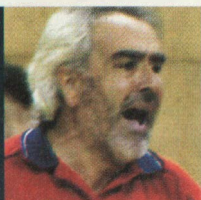
Ono na čemu treba da budemo jako zahvalni je vreme koje su treneri Severne Karoline odvojili za sastanke s nama, na kojima su pokušali da približe svoj sistem igre i svoju košarkašku filozofiju, da odgovore na naša pitanja (ma kakva ona bila, i u ma kolikom broju), ali i da postave pitanja, pokazujući na taj način koliko cene našu košarku, igrače i trenere. Ono čega su bili svesni je činjenica da bi grupu koju šalje Udruženje košarkaških trenera SCG sigurno primio svaki drugi program u Americi, ali je činjenica da smo se mi odlučili baš za Severnu Karolinu. Anegdota vezana upravo za ovu činjenicu je naš prvi susret sa Holladayem. Na tom sastanku nam je već posle nekoliko minuta ponuđeno da tokom našeg boravka na Chapel Hill-u obidemo i neke druge škole (izuzetno su blizu Duke, NC State, Wake Forest), što smo bez razmišljanja odbili, s rečima da znamo gde smo i zašto smo došli.

Iznad svega je bio razgovor sa Dean Smithom, čovkom koji je promenio košarku (That's what experimentation is all about, to see what's good for basketball). Nesebično nam je ponudio da odaberemo temu o kojoj bismo razgovarali, a onda je s posebnom jednostavnošću pričao o „velikoj košarci“, baš kao čovek koji na sve to gleda „sa vrha brda“. Spreman i za pitanja i za polemiku, baš kao i druga živa legenda, njegov dugogodišnji pomoćnik Bill Guthridge, i sam veliki košarkaški um, koji je veliki deo svoje trenerske karijere vezao za Smitha i njihovo prijateljstvo.

Put na koji sam krenuo sa idejom da „opljačkam“ sve što se da „ukrasti“ je više nego uspeo. Iskustvo za celu karijeru, za celi život.

O košarci, o detaljima, biće vremena da se priča.

ASSIST

Ofanzivni koncepti koji proizlaze iz igre 1 na 1

Trener Rodriguez je GLAVNI TRENER španske seniorske ženske nacionalne reprezentacije. On je lično zaslužan što su njegovi timovi, u jakoj konkurenciji, osvajali evropska odličja kao što su dve BRONZANE MEDALJE na evropskim šampionatima u organizaciji FIBA za seniorke i to 2001. i 2003. godine. Bio je trener CELTA SIMEON kluba, koji je 1999. godine osvojio prvenstvo ŠPANIJE

U ovom članku želeo bih da ilustrujem (ilustrativno prikažem) izvesne koncepte bazičnih kretanja koje tim treba da isprati kada je jedan od igrača odlučio da poentira (postigne pogodak) prodorom na koš (napadajući koš).

Započinjući ovaj prikaz s tri ključne početne pozicije za napad (centralne, bočne, i pozicije nisko postavljene centra), ja ću proanalizirati kretanje (cirkulaciju) ostalih igrača napada (njih 4) – koji imaju funkciju (zadatak) da olakšaju (omoguće) postizanje pogotka sa što manje otpora od strane odbrane, što je, uostalom i suštinski cilj svakog organizovanog, dobro pripremljenog i tačno usmerenog napada. Imajući u vidu par, gore navedenih, činjenica, neophodno je da u svojoj svesti držimo nekoliko bazičnih konceptata:

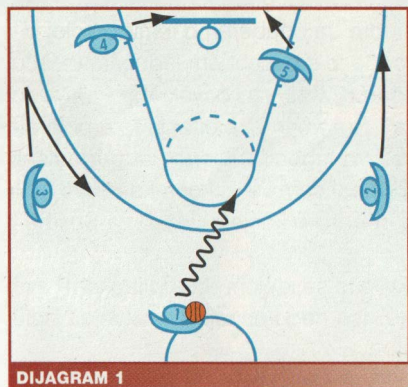
1. Igrači moraju da se kreću i popune upražnjen prostor (nepopunjene, tj. čiste pozicije) – slobodne pozicije!
2. Igrači svojim kretanjem moraju da „izbore“ tj. obezbede sprovođenje više od jedne napadačke opcije iz unapred dogovorenog koncepta.
3. Svaki napadač mora da se kreće na odgovarajući način primenjujući svoju celokupnu tehniku kretanja u zavisnosti od reakcija odbrambenog igrača koji je direktno zadužen za njega.
4. Napadač može i mora da zna da utrči iza leđa odbrane

5. Sa vrha reketa – iz centralne pozicije napadač može utrčati ispred odbrambenog koji ga direktno drži.
6. On može da se demarkira (što je ujedno primarni cilj svakog napada tj. da ima dovoljan broj slobodnih igrača za prijem i dalju distribuciju lopte).
7. Kada napadač sa loptom uoči da ga direktan čuvar ne drži propisno tj. postavljajući se direktno na liniju prodora, on uvek mora snažno da napadne koš.
8. Ako napadača u posedu lopte drži odbrambeni daleko i „labavo“ ili je zakasnio da mu pravovremeno agresivno priđe u momentu prijema lopte, a on u toj situaciji nema uslova da krene na ulaz ili prosledi pas, a nalazi se u zoni šuta, obavezno izvodi šut i ide na ofanzivni skok.

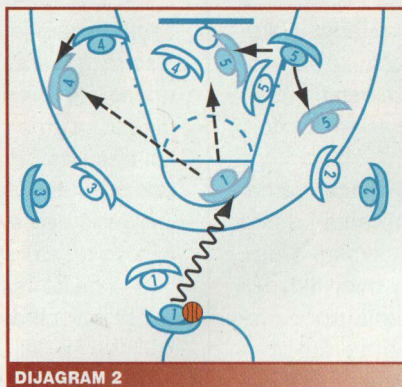
1 NA 1 SA CENTRALNE SPOLJNE POZICIJE

Ako igrač s loptom u prodoru krene prema košu – na ulaz, sa primarnim ciljem da poentira (tj. postigne koš), ostatak ekipe mora da isprati ovu napadačku kretanju. Da bi se ovo u praksi i ostvarilo, neka od bazičnih pravila moraju se ispoštovati, pa ih ovde taksativno navodim.

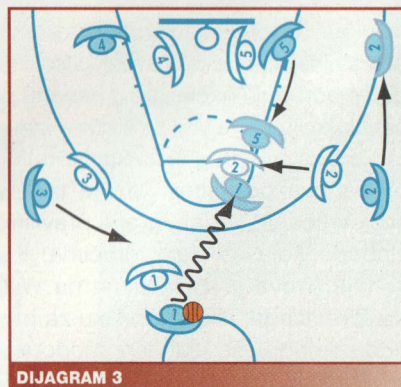
– Krilni napadač prazni ako se nađe (nalazi) na strani lopte, tj. na strani akcije, odnosno na istoj strani odakle # 1 započinje sa prodorom na koš. U ovom slučaju, a prema dijagramu br. 1, to je igrač (napada # 2 post-

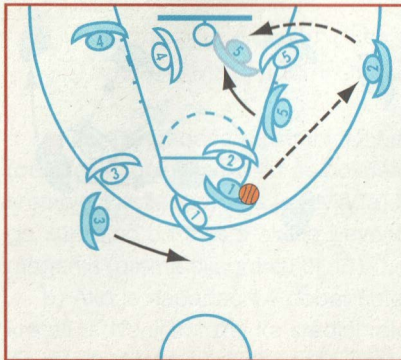
DIJAGRAM 1

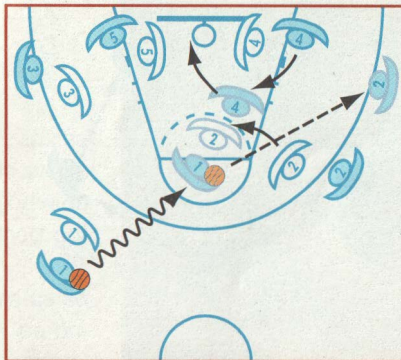
DIJAGRAM 2

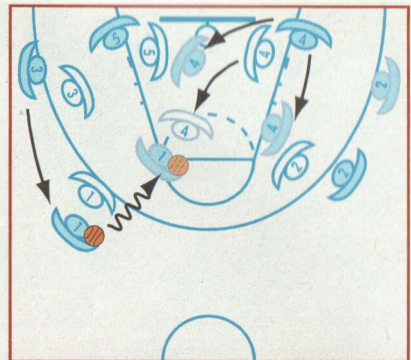
DIJAGRAM 3

DIJAGRAM 4

DIJAGRAM 5

DIJAGRAM 6

vljen na desnom krilu visoko). Ovaj napadač utrčava prema čeonj liniji da bi ispraznio stranu i oslobodio (otvorio) manevarski prostor za #1 u posedu lopte. Taj manevar će mu ujedno poboljšati uglove za potencijalna dodavanja na spoljnu poziciju od strane #1 u prodoru, ako se za to ukaže prilika, pa će #2 biti u stanju da neometano primi pas.

– #4 i #5 se, takođe, spuštaju ka čeonj liniji u trenutku kada #1 započinje sa svojim prvim driblingom u prodoru.

– Drugo krilo, tj. #3, koji je upravo započeo sa trčanjem ka čeonj liniji, kad zapazi na koju će stranu #1 otići u svom prodoru (u zavisnosti od usmerenja odbrambenog), otrčava na centralnu poziciju – tj. vrh kapice, tako da može ujedno kreirati, odnosno svojom kretnjom otvoriti slobodan prostor, zadržavajući tzv. „spred spejsing” – tj. ravnotežu rasporeda napadača u odnosu na položaj odbrane (odbrambenih igrača) (prim. prev.), a takođe može poslužiti kao čovek koji prvi osigurava odbranu od eventualnog ranog kontranapada protivnika (prema dijagramu br. 1).

– Protivnička odbrana može da reaguje na ovu inicijalnu kretanju napadača #1 na nekoliko načina. Mi ćemo zato u napadu nastaviti da se krećemo u zavisnosti od toga koji će odbrambeni igrač sa strane pomoći, izaći na pomaganje kod prodora driblingom u sredinu od strane #1. Saglasno tome, ovde imamo dve mogućnosti zbog toga što se odbrambeni centar X5 ili bek X2 pomeraju na gore, tj. od koša i od lopte, a suprotno od linije prodora napadača #1 (prema dijagramu 2 i 3)

a) prva mogućnost:

odbrambeni X5 ide (iskače) na „rano pomaganje”. Ako je on istovremeno zadužen za držanje protivničkog centra (#5), kad izlađe u susret #1 u prodoru (a to čini da bi ga zaustavio na ulazu) napadač #5 (centar) je onda slobodan i u situaciji je da može postaviti slepu blokadu na X4 ili može umesto toga da zauzme (izbora) dobru poziciju u reketu za prijem pasa od X1 ili, kao treću opciju on može da postavi blokadu na X2 koji se vraća sa pomaganja. Napadač #4 posle blokade, otvara se tako što odlazi spolja i zauzima dobru poziciju za prijem pasa od #1 i izvođenje šuta s poluodstojanja. Na taj način, ovim sinhronizovanim kretanjima otvorili smo i kreirali dve moguće i realne linije dodavanja za #1: prvo dubinski pas na #5 (tj. „unutrašnje dodavanje” na #5), a istovremeno (kao drugo) pas spolja na #4 – prema dijagramu br. 2.

b) druga mogućnost:

odbrambeni X2 iskače na pomaganje. Ako X2 izađe da pomogne saigraču X1. Kod prodora #1, #5 se penje ka laktu reketa i postavlja slepu (tj. leđnu) blokadu za X2 tako da ovaj ne može da se u pravoj liniji vrati na svog čoveka posle pomaganja. Ovo se sve radi u trenutku kad je očigledno da je #1 iz prodora odlučio da doda pas bočno spolja na #2, izvan linije 3 poena – prema dijagramu br. 3.

Ako dva primi pas od #1 posle uspešnog bloka od #5 na X2, on ima dovoljno vremena da neometano izvede šut, ili može da primora (natera) centra X5 da se pomeri sa svoje donje unutrašnje pozicije i da izađe i suprotstavi se spoljnom šutu (da izađe i ometa spoljni šut). U tom slučaju, napadač #5 može neometano da se spusti na poziciju niskog posta, da primi loptu od saigrača #2 i postigne lak (lagani), neometan koš iz zicera – prema dijagramu br. 4.

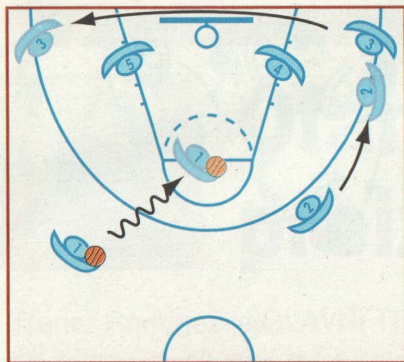
1 NA 1 KRETNJE SA BOČNE (KOSE) POZICIJE

Ovo je prikaz jedne analize kosog prodora na koš sa krilne bočne (lateralne) pozicije u sredinu preko linije slobodnog bacanja. Kod ovog kosog prodora prioritetni cilj je da se osvoji centralna pozicija reketa (u reketu) i da time ostvarimo koliko god je moguće više opcija za postizanje pogotka (koša) iz igre 1 na 1. Realna pretpostavka je da ima nekoliko kvalitetnih kretanja koja treba napadači da izvrše u zavisnosti od rotacija u odbrani:

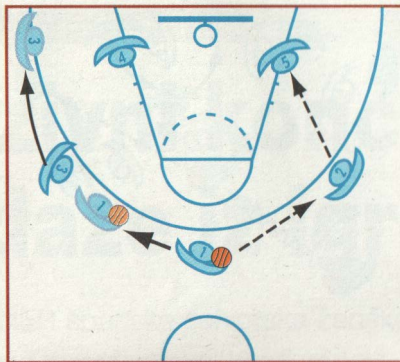
- Pošto je napadač #1 krenuo snažno na ulaz, dva različita pomaganja iz odbrane mogu proisteći (proizaći, primeniti, desiti se) sa ciljem da ga zaustave u prodoru, a to po instinktu i iskustvu napadača može dovesti do njihovih različitih reakcija i nepredvidljivih kretanja u smislu „kaznjavanja” grešaka odbrane.

Ako na pomaganje izađe X2, tada je post #4 onaj napadač koji će da postavi blokadu u leđa ili pod uglom na X2 da bi pomogao svom saigraču #2 da neometano primi loptu bočno na desnom krilu i pripremi se za šut – prema šemi sa dijagrama 5

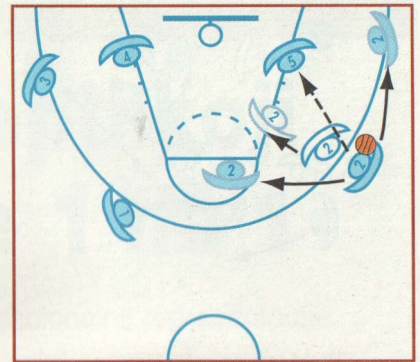
- Ako je odbrambeni X4 izašao gore da spreči prodor, napadač #4 (krilni centar ili post) će se izboriti i zauzeti poziciju u reketu ili može proći i postaviti se iza X2 da bi spontanom „slepim blokom” sprečio njegovo vraćanje na svog igrača – prema dijagramu br. 6.

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

Kao dodatak ovim dvema mogućnostima, postoji i treća, a to je: kada se drugi krilni napadač nalazi na istoj strani napada gde je započeo (usledio) prodor od #1. Ako je napadač #3 na primer u daljem uglu (deep corner) sa iste strane gde je usledio prodor, tada #3 mora da isprazni prostor pre prodora i to čini brzim pretrčavanjem uz čeonu liniju na suprotnu stranu – dijagram br. 7

1 NA 1 KRETNJE S POZICIJE NISKOG CENTRA (NISKO POSTAVLJENOG CENTRA)

Ako odlučimo da napadnemo koš s pozicije niskog centra, prtetpostavke za naše napadače su različite od onih iz prethodnih situacija. Kao prvo, moramo da dodamo loptu na našeg centra #5 i omogućimo mu da odigra 1 na 1 u prvoj fazi napada.

Tek kada sa određenih uvodnih pozicija, tj. dogovorenog rasporeda započnemo napad i kretanje pravilo je da centar mora da dobije pravovremenu i upotrebljivu loptu – dijagram 8.

Jednom kada naš centar #5 dobije posed lopte, on će uvek forsirati igru 1 na 1, posebno ako njegovom čuvaru ne pomaže niko od saigrača u odbrani. Vrlo je važno ovde napomenuti da kad igra 1 na 1 naš centar bude strpljiv i da nikad ne žuri mnogo. Zatim, on mora da primeni najcelishodniju tehniku u datom trenutku i da „čita“ odbranu, imajući uvek otvorenu rezervnu opciju saradnje sa svojim saigračima u kretanju ili utrčavanju pod koš sa suprotne strane od njegove akcije.

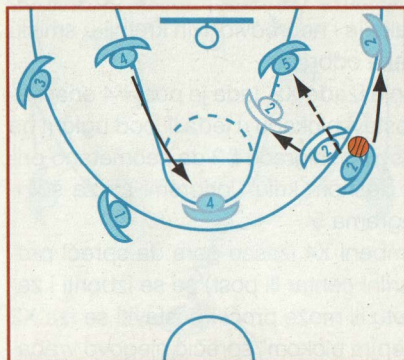
Da bi sve ovo ostvarili i uspešno realizovali napad, i omogućili našem centru prostor i tajming za igru 1 na 1, ostali napadači moraju svojim kretanjem da „vezuju“ svoje direktne čuvare i odvlače ih od pomaganja i strane akcije i to protičavajući pored njih bilo ispred ili iza leđa tzv. back door kretnjom ili da koriste ostale jake, kvalitetne i efikasne individualne napadačke kretnje bez lopte.

A) SITUACIJA KADA ODBRAMBENI X2 POMAŽE

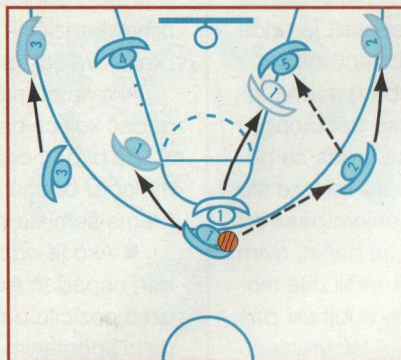
Evo razloga:

a) Ako napadač #4 (krilni centar ili visoko krilo) nije izrazito dobar šuter, tada će bek #2 prvi utrčati iza X2. Istovremeno, on može da iznenadi svog direktnog čuvara naglim i iznenadnim utrčavanjem ispod #5. Tada će #1 i #3 rotirati svoje pozicije u napadu u zavisnosti od kretanja odbrane i njihovih direktnih čuvara, a takođe će reagovati i na kretanje saigrača #2. Krilni centar #4 ili post će kratko utrčati ka čeonj liniji u zicer ispod X4 odbrane – eventualno ako mu ova to dozvoli (prema dijagramu br. 9).

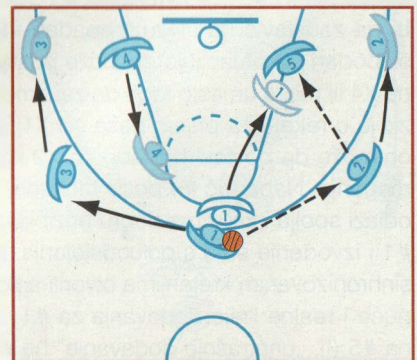
b) Ako je krilni napadač #4 dobar šuter, tada se napadač #2 spušta prema čeonj liniji. Posle toga, #4 se pomera gore ka sredini reketa bočno, bilo na liniju slobodnog bacanja, gde se zaustavlja na kratko, ili izlazi čak nešto više od linije 3 poena (vrha kapice). Za to vreme #1 i #3 ostaju na svojim spoljnim pozicijama, ali se raspoređuju nešto šire da bi oslobodili prostor za ofanzivnu kretnju #4 (prema dijagramu br. 10)

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

B) SITUACIJA KADA ODBRAMBENI X1 POMAŽE

a) Oba napadača na strani #2 i #3 kreću se (odlaze) ka uglovima, a #1 će pokušati da svojim kretanjem veže i savlada (nadvlada) X1 i odvede ga suprotno od mesta akcije i eventualnog pomaganja (prema dijagramu br.11)

b) Ako je napadač #4 dobar šuter, on će se kretati u dve ili tri faze: ka sredini reketa, pa onda nagore prema liniji 3 poena (tražeći poziciju za prijem lopte i eventualni šut), ili će tu opciju potražiti, tj. „izboriti“ ranijim zaustavljanjem u reketu u ziceru, pa ako to ne uspe izaći će čak izvan linije za 3 poena – vrha kapice tražeći istu opciju za neometan šut spolja.

Saigrači #2 i #3 postavljeni na suprotnim stranama reketa, spuštaju se prema uglovima, ka čenoj liniji, dok #1 popunjava ukoso, levu spoljnu poziciju u produžetku linije slobodnih bacanja (prema dijagramu br. 12).

C) SITUACIJA KADA X4 (KRILNI CENTAR) POMAŽE

a) Ako centar u odbrani X5 dobije pomoć do krilnog centra X4 (bilo da mu drži leđa) ili sa njim izvrši udvajanje na napadaču #5, postavljenom nisko na prvom skakačkom mestu (a oboje su prethodno u odbrani bili postavljeni u reketu, pod košem), u tom slučaju oni se pomeraju i reaguju u zavisnosti od šuterskih sposobnosti napadačkog krilnog centra #4 i njegove efikasnosti s različitim (određenih) pozicija u reketu (dijagram br. 13).

Ako je #4 loš šuter, on tada nastavlja da zadržava poziciju centra postavljajući se i dalje nisko tako da svojim kretanjem „razbija“ kretnju odbrambenom igraču X3 na taj način što mu leđnim (slepim) blokom onemogućava da se uspešno i brzo vrati sa pomaganja nazad u reket na svog čoveka za koga je direktno zadužen na suprotnoj strani od lopte.

Ako je X3 u stanju da izbegne ovu zamku i uspešno zauzme svoju odbrambenu poziciju tada #4 pravi blok u leđa na X3 da bi omogućio svom saigraču, centru #5 da doda tzv. „meki lob pas“ na #3 koristeći pivot unazad i menjajući na taj način stranu akcije. Istovremeno, napadač #1 prati celu kretnju i odlazi – tj. povlači se ka centru igrališta (terena) i zadržava tu poziciju da bi osigurao odbranu od eventualnog kontranapada.

b) Ako je napadač #4 dobar šuter, on se postavlja nešto više, ka centralnoj poziciji u napadu, odnosno isturenije – izvan linije za 3 poena u zavisnosti od njegovih individualnih šuterskih sposobnosti, dok drugi saigrači #1, #2 i #3 moraju da nastave sa svojim kretanjem ali tako da isprate situaciju u odbrani i rašire odbrambene igrače otvarajući nove manevarske prostore, onemogućavajući ih (spreča-

vajući) istovremeno da pomažu u sredini pod pretnjom spoljnog šuta i dubinskog pasa na #5 (prema dijagramu br. 14).

D) REZIME I KUMULATIVNA ANALIZA KONCEPTA OVOG INDIVIDUALNOG NAPADA

NB1. Ključna stvar u celokupnoj situaciji je da se opereti odbrana s jednim pravovremenim i agresivnim postavljanjem centra nisko u reketu bliže košu.

NB2. Sa opasnim spoljnim šuterima, široko postavljanim, razvući odbranu od pomaganja

NB3. Unutrašnjim i spoljnim blokadama razbiti ofanzivne kretnje i povratne kretnje odbrambenih igrača kod pomaganja i udvajanja

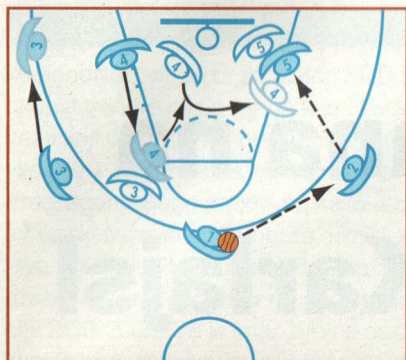
– ofanzivne kretnje podrazumevaju da igrači odbrane, agresivno prilaze i iskakanjem agresivno preuzimaju, pokrivaju u rotaciji i sl., a ne čekaju da budu napadnuti (prim. prev.)

NB4. Koristiti krilnog centra #4 kao džokera i najveću opasnost po koš ako je on dobar realizator sa visokim procentom sa bliskog odstojanja ili u miss-match situacijama

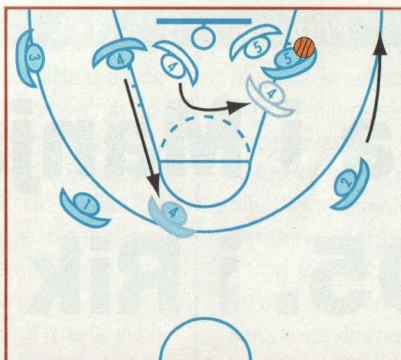
NB5. Obezbediti tajming kolektivnih i grupnih napadačkih kretnji i celokupnog koncepta igre u napadu s pozicija dominantne igre 1 na 1 i to:

SUPERFUND
THE FUTURE OF INVESTING

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

- Sa pravovremenim utrčavanjem u opasne pozicije po prodor i šut sinhronizovano prateći kretanje i distribuciju lopte
- Kažnjavati sve greške, kašnjenja u rotaciji i propuste u agresivnom prilasku odbrane
- Koristiti selekciju dodavanja za upošljavanje najbolje postavljenih igrača u odnosu na koš, odbranu i individualne kvalitete napadača po kriterijumu prioriteta pozicije i najboljeg rešenja u datom trenutku
- Koristiti sve raspoložive napadačke tehnike kretanja i kombinacije saradnje 2 i 3 igrača kao što su: demarkiranje, navođenje na blokadu, back door utrčavanje, dupli blok, pick and roll, pick-roll and pin i sl, odnosno primeniti tehniku tzv. jake igre u napadu
- Komplikovane situacije rešavati što jednostavnije, tj. prodorom, šutem iz prodora, skok šutem ili iskoristiti iznenadni dubinski pas na centra #5
- Koristiti tzv. situaciju: „jedan pas plus“, odnosno kad odbrana odreaguje pronaći onaj neodbranljiv pas ili asistenciju na najbolje postavljenog napadača u blizini koša tj. u zicer situaciji!

ZAKLJUČCI I UPUTSTVA ZA IGRAČE OD STRANE TRENERA

Svaka ofanzivna kretanja napadača može i mora biti jednostavno i efikasno izvršena prateći koncepciju opisanu u ovom članku, a trebalo bi da se ispoštuju sledeći principi:

1) Igrači napada moraju svojim kvalitetnim kretanjima da oslobode prostore i tako primoraju odbrambene igrače na strani pomoći da ostanu razdvojeni jedan od drugog tako daleko, da pomaganje i vraćanje na svog čoveka bude znatno otežano na relaciji prostor – vreme

2) Veoma je važno kretati se kada se i lopta kreće jer se menjaju linije i uglovi dodavanja

3) Važno je da se napadači postavljaju na linijama pomoći odbrambenih igrača jer radeći to, spontano ćemo ostvariti mnoge prednosti nad odbranom, naročito u situaciji kada idemo na ofanzivni skok a vešto i brzo izvršimo zagrađivanje odbrane (jedan trenutak pre reakcije odbrane – zauzimanje unutrašnje pozicije).

4) Uvek imajte na umu činjenicu da je najbolja ofanzivna (napadačka) akcija ona koja iznenadi odbrambenog igrača!

5) Kada ste već deo napada i napadačke filozofije vašeg trenera, uvek se setite da pratite sve ulaze i utrčavanja sa neopterećene strane (suprotno od strane akcije i lopte), što će saglasno omogućiti da se kreira još jedna opcija (mogućnost) za zavšni pas posle kojeg je postizanje koša neminovno i neodbranljivo

6) Princip: read and react, važno je da svaki napadač bude u stanju da pročitava dve ili tri napadačke akcije koje spontano proizađu, mimo bazičnog koncepta, iz same postavljene igre i time kazne greške odbrane lakim pogotkom – (razbijanje šablona – prim. prev.)

7) Kada se ovi principi isprate možemo primeniti bilo koji ili svaki organizovani napad koji zaželimo

Preveo i pripremio
Zoran M. Baljić

Pripreme za BCB 2005

Uz Pešića i Manjana na BCB 2005. i Rik Karlajsl

va košarkaška godina proteći će u znaku Evropskog prvenstva u Beogradu. Tokom trajanja šampionata, treneri će imati priliku da osim utakmica prate beogradsku košarkašku kliniku, koja je prethodnih godina izrasla u jedan od najcenjenijih svetskih skupova. Uveliko su u toku pripreme za ovogodišnji beogradski trenerski seminar i gotovo sve je poznato, iako će se održati tek od 20. do 22. septembra. Upravo zbog takvog pristupa i dugotrajnih priprema, beogradska klinika je brzo dostigla najviši mogući nivo.

U prošlom broju časopisa „Trenner“ saopštili smo da su Pešić i Manjano potvrdili učešće. Tokom februara izvršni direktor BCB-a Milan Opačić boravio je u Sjedinjenim Američkim Državama u potrazi za predavačem iz NBA lige. Tom prilikom on je kontaktirao sa Kim Bohuni iz NBA odeljenja za međunarodne odnose, kao i sa Greg Popovićem koji se lično založio da na narednom seminaru obezbedi učešće

Saradnja

Sa organizatorima EP 2005. obavljen je sastanak na kojem je dogovoreno o angažovanju 16 mladih trenera tokom trajanja šampionata. Oni bi, pre svega, trebalo da dobro poznaju engleski jezik i bili bi raspoređeni uz reprezentacije koje učestvuju. Ovo je prilika za sve mlade trenere-volontere da se odmah jave Udruženju oko angažovanja na Evropskom prvenstvu, tokom kojeg će imati priliku da prate treninge reprezentacija i da se na taj način usavršavaju. Za njih će biti obezbeđene akreditacije i sva moguća oprema.

trenera Indijane (Rick Carlisle). Do sada nije bilo direktnih kontakata sa njim, ali je zato njegov direktor za razvoj igrača Džo Eš potvrdio da Rick Carlisle pozitivno razmišlja o učešću, da će vrlo brzo napraviti spisak tema, ali je trenutno okupiran obavezama u NBA ligi.

Ono što može da predstavlja problem je činjenica da svi kampovi u NBA počinju 1. oktobra, a da je termin naše klinike od 20. do 22. septembra. Sigurno je da neće moći da se računa na neke trenere iz NBA, kao i na je-

dan broj trenera koji rade u Evropi sa seniorskim sastavima, jer će u to vreme biti na pripremama. To je svako hendikep, ali se organizatori BCB 2005. nadaju da će okupiti trenere nižeg ranga kao i ljude iz nacionalnih saveza koji će pratiti Evropsko prvenstvo. S tim u vezi obavljen je i sastanak sa direktorom preduzeća EP 2005, Predragom Bogosavljevim, kako se ne bi desilo da evropski šampionat „proguta” kliniku. Bilo je takvih sličajeva predhodnih godina u drugim zemljama. Inače, boravak Milana Opačića u Americi iskorišćen je za promociju BCB 2005. On je imao brojne sastanke s predstavnicima klubova: Lejkersa, Klipersa i Nju Džersija kao i s našim igračima, koji nisu krili iznenađenje zbog načina na koji se BCB 2005. priprema.

Predviđeno je da Rick Carlisle bude predavač sva tri dana. On je trener koji forsira napad, a jedno predavanje bilo bi o igri njegovog tima – Indijane, ove sezone. Takođe on bi trebalo da govori o razvoju individualne napadačke tehnike. Svi dobro znamo da je Rick Carlisle svojevremeno bio trener Draženu Petroviću i da je i sam Dražen isticao da je kod njega najviše individualno napredovao i postao jedan od najboljih šutera NBA lige. Jedna od tema bila bi razvoj i unapređenje šuta sa svih pozicija, jer je to aktuelni problem u našoj košarci.

Trener rimske Lotomatike i poslednji osvajač svetuskog prvenstva – Svetislav Pešić imaće dve teme: „Koncept timske individualne odbrane” (kako se izgrađuje timska odbrana u zavisnosti od individualnih kvaliteta igrača). Druga Pešićeva tema biće „Tranzicija u napadu”, koja će obuhvatiti i kontranapad i sekundarni napad.

Učesnici seminara upoznaće i proslavljenog argentinskog stručnjaka Rubena Manjana – selektora olimpijskog šampiona i aktuelnog trenera Vazezea. On će kao i

Pešić predstaviti dve teme. Svima je poznat njegov flex napad koji igra sa reprezentacijom Argentine. On ga koristi i sada u Vazezeu. Greg Popović je dao veoma pozitivno mišljenje kada je reč o tom napadu, a sigurno najveće priznanje za Manjana znači činjenica da se neki delovi njegovog napada upotrebljavaju i u igri San Antonija i to specijalno kada treba da se odigra nešto za Argentinca Đinobilija. Manjano će imati i temu iz odbrane. To će biti jedna zonska odbrana, još uvek se ne zna koja, ali s obzirom na česte transformacije zona tokom igre, pretpostavljamo da će biti nešto u vezi s tim.

Takozvani dopunski program seminara ove godine biće veoma interesantan. Profesor sa Više košarkaške škole Vladan Devedžić govoriće o korišćenju savremenih informatičkih sredstava u košarci, kojih je sve više.

Bivši kondicioni trener naše reprezentacije Sead Krđalić govoriće o razvoju specifične snažne izdržljivosti. Reč je o vrlo zanimljivoj temi koja trenutno dominira u savremenoj košarci.

U sklopu priprema za ovogodišnji trenerski seminar obavljen je promocija u Saragosi tokom finalnog turnira španskog kupa Kralja od 17. do 21. februara. Tom prilikom brojni stručnjaci upoznati su sa dešavanjima koja će uslediti u Beogradu od 20. do 22. septembra.

Inače, odlučeno je da BCB 2005. uđe u zvanični program EP 2005, a tokom trajanja šampionata naše trenersko udruženje imaće po jedan štand u hali „Pionir” i u „Areni”.

Seminar će biti obavezan za sve trenere – članove Udruženja, koji će u idućoj sezoni voditi seniorske ekipe u muškoj i ženskoj konkurenciji. Kotizacija će biti 4.000 dinara, a odmah po završetku seminara trenerima će biti izdane licence.

Slobodan Maletić

Studijsko usavršavanje u SAD 2005.

Na jesen u SAD dva trenera

Boravak naše trenerske ekspedicije u SAD je jedan od značajnijih projekata koje je Udruženje prošle godine uspelo da ostvari i to posle 27 godina. Tokom skoro dva meseca boravka u San Antoniju i u Chapell Hill-u, Severna Karolina, petorica naših trenera: Jovica Arsić, Nikola Lazic, Aleksandar Džikić, Stevan Karadžić i Zoran Lukić odgledali su više od 120 sati treninga i održali na desetine sastanaka sa članovima stručnih štabova, od kojih su ključni bili sa glavnim trenerima Gregom Popovićem i Roj Vilijamsom.

Ove godine odlučeno je da naši treneri od 30. septembra do 18. novembra borave u Dalasu (NBA liga) i Univerzitetu Memfis. U Dalasu su oduševljeni zbog toga jer smatraju da će biti počastvovani zbog dolaska trenera iz zemlje svetskih prvaka. Tamo će im domaćin biti Don Nelson. Po odlasku na univerzitet Memfis naši treneri upoznaće se sa radom Džona Kaliparija koji je tri

godine proveo u NBA ligi i veliki je poznavalac rada s mladim igračima.

Glavna vest je da će ove godine na studijsko usavršavanje u Ameriku ići samo dvojica trenera. Prošlogodišnji boravak petorice naših stručnjaka pokazao je da toliki broj ljudi remeti koncentraciju na treninzima. Upućena su pisma i Memfisu i Dalasu kako bi poslali tačan plan priprema, a ovogodišnji projekat za dvojicu trenera koštaće oko 20.000 dolara.

Samim tim što će jedinstvenu priliku imati samo dvojica trenera, kriterijumi određivanja biće znatno stroži. Jedan od segmenata koji će odlučivati je poznavanje engleskog jezika, uz činjenicu da je reč o veoma kvalitetnim trenerima koji su perspektivni, ali su se na neki način već dokazali. Dvadesetak prijava je već stiglo u Udruženje, a svi zainteresovani mogu još uvek da se jave. Dvojica odabranih biće poznata tokom maja.

Kako sam osvojio Kup: Boško Đokić – trener KK Refleks

Specijalista za turnire

Nad god se završi neko turnirsko takmičenje u kojem učestvuju i ekipe koje predvodi Boško Đokić, dileme nema, on je sagovornik za „Trener”. Bilo da je u pitanju Jadranska liga ili nacionalni Kup, i laicima je jasno da iskusnom treneru odgovara turnirski sistem takmičenja, kada u par dana treba odigrati nekoliko utakmica i kada do izražaja dolazi fizička i psihička priprema ekipe. Tako je bilo i nedavno u Vršcu, kada su redom „padali” Vojvodina, Budućnost i najzad u finalu i Partizan.

– Situacija pred finalni turnir bila je specifična – započinje svoju priču Đokić na naše osnovno pitanje: Kako ste osvojili Kup? „U toku januara skoro nikog nismo dobili. Frimen se povredio, došlo je do nekog pada u ekipi, što je i bilo očekivano. Pred polazak u Vršac moj rezon je bio samo jedan: da iz prikrajka, a ne kao favoriti, čekamo svoju šansu. Bilo je evidentno da dok smo delovali iz drugog plana, tokom decembra recimo, sve smo pobedivali: Dinamo, Zvezdu, Cibonu, Olimpiju, Aris. Ali kada su došle utakmice u kojima se računalo da smo bolji, mi više nismo znali kako da pobedimo. Odgovarale su mi prognoze stručnjaka a i medija da su favoriti Hemo-farm, Zvezda, Partizan pa svi mi ostali. Drugo, nas niko

iz kluba nije pritiskao: polufinale Kupa, ulazak u Super ligu i to je to, posle – šta se uradi. Igračima sam objasnio da ako žele nešto da osvoje, najlakše će im biti kroz tri utakmice u Kupu. U Jadranskoj su potrebne 33 utakmice da postaneš najbolji, u Ulebu negde 17-18, u našoj ligi najpre 14 pa zatim još osam, dakle sve je to mnogo više od tri.

Rekao sam im da samo ta finala dižu rejting igrača i da je sasvim drugačije kada ih imaš u svojoj biografiji. I sve je bilo po dogovoru, osim na prvoj utakmici protiv Vojvodine. Tu smo opet imali breme favorita jer se računalo da su ekipe iz Jadranske lige bolje od naših što nije uvek tačno. Vojvodina je, recimo, sjajna ekipa. Važno mi je bilo da se dokopamo kraja utakmice u egalu i onda je to kao šah. Uvukao se strah kod protivnika i znao sam da ih imamo iako nam je realizacija sa pozicije dva i zicera bila katastrofalna. U poslednjem napadu nisam išao na trojku. Ali oni su začudo ostavili samog Rašića koji je ubacio za tri i dolazi tajm aut. Tu je sad ta začkoljica za trenere. Bilo je još devet sekundi. Odlučio sam da se branimo. Rekao sam da sve igrače preuzimamo, nikako udvajanje, nikako napuštanje svog igrača. Ovako, Pavković je dobio loptu, ušli su u „pik” ali tu je već bio Aleksandrov, visok a brz.

Pobednici iz drugog plana: Radost golobradih mladića KK Refleks posle osvajanja Kupa

Pobedom Budućnosti protiv glavnog favorita i domaćina, put ka finalu se otvorao. Kako se tim priprema u ta tri-četiri dana?

– Odmah sam odlučio. I ako prođemo, vraćamo se kući. Pogotovo što sutradan, u petak nismo igrali. Moja procena bila je da je bolje da momci spavaju kod kuće, sa svojim, nego da budu u nekoj vrsti karantina u Vršcu, gde je mnogo menadžera, a treninzi se održavaju onda kada ih organizator da itd. Ostali smo da vidimo Hemofarm-Budućnost, jer sutradan nismo igrali i kada je Budućnost pobedila pomislio sam da nam se vrata polako otvaraju. Na turnirima je trening potpuno nevažan. Znači, samo taktika i motiv. To je jedino bitno. Na sastanku sam prvo rekao „svaka čast“, napravili smo plan i ukazao sam na ono što nije valjalo kao i nao ono što je bilo dobro. Insistirao sam na tome da ne krenemo tako loše kao protiv Vojvodine, što se ipak desilo, nego da bukvalno kidamo. Rekao sam momcima da samo mnogo ne zaglave u petak večer a da inače sve rade kao i obično. Otišli smo

u subotu u Vršac i još je bila zategnuta atmosfera, jer ne možeš igrače da ubediš kako Budućnost ipak nije lakši protivnik od Hemofarma usred Vršca. Bili su stegnuti i opet su loše otvorili utakmicu i išlo je sve na Vraneša. Međutim, opet smo uz pomoć trčanja uspeali to da anuliramo a i pronašao sam visokog igrača, Radinovića, da se bori, skače i odigrao je svoj ulogu. On je na toj drugoj utakmici bio dobar iako je bio slab na prvoj i trećoj, Pantić je bio odličan na kraju meča, Mile Ilić slabiji prve dve ali sjajan u trećoj, Krstović odličan protiv Minića u drugom poluvremenu itd. Na početku drugog vidim da je sve u redu, ali Rašić šutira 5-0 trojke i posle svakog pokušaja gleda u mene i ja mu kažem šutni, on opet promaši ja kažem šutni, jer logika je da kad je dobar šuter on ima više šanse da jednom pogodi iako mu ne ide nego neko ko je lošiji šuter i koji bi tek ušao umesto njega, nezagrejan. Tako je i bilo, na 7 razlike on je pogodio i digao na 10 i tu je bio kraj. Slobodna bacanja smo šutirali fantastično, negde oko 90% i završnicu kao sve druge smo igrali odlično. Znači bila je dobra fizička i psihička priprema.

I došlo se do finala i do Partizana kojeg Refleks već godinama ne može da pobedi?

– Posle polufinala igrači su se malo radovali, jer sam im rekao kad se vratim sa konferencije za novinare – slavlje prestaje i okrećemo se finalu. Opet sam odlučio da idemo kući, čak nismo ni ostali da gledamo Partizan-Atlas

Glavni strateg pobede: Boško Đokić

jer crno-bele znamo dobro, a za Atlas bismo se snašli. Odvojili smo ekipu od cele te atmosfere i već oko 22 časa bili smo u Železniku. Odlučio sam da ne treniramo u nedelju. Videli smo se na skautingu, ručali i krenuli. Ponovio sam im šta je finale i kakva je to šansa za svakog od njih. Mene su tek kada sam osvojio Good year ligu počeli da uvažavaju iako sam 12 puta pre toga svoje ekipe uvodio u viši rang takmičenja, a to je neretko bilo teže nego titula u Jadranskoj. Tako je i igračima sve što su do tada uradili malo u odnosu na trijumf u Kupu. Straha nije bilo, jer i ako izgubimo niko neće zameriti. To je i s taktičke strane bila najteža utakmica, najiskusniji trener je sa druge strane iako je teško dobiti isti tim dva puta za 10 dana. Sa taktičke strane bile su važne dve stvari. Prvo, oni su ostali bez organizatora igre a Bakić je premlad. Znači maksimalni pritisak na spoljnu liniju i drugo, stalni pritisak na Milojevi-

ća pa neka da koliko da. Tu nam je i Atlas pomogao jer su zamorili Miloja a zbog deficita igrača Dule nije mogao da ga odmara. Ima tu još niz detalja ali ovo je osnovno. Krizni momenat je 6. minut kada je Bojan Popović dobio treću ličnu, međutim već smo imali Rašića koji je sve to pokrio. Za Mileta Ilića sam odmah video da ima svoje večer, Jorović je grešio ali je ipak šutirao 5-3 trojke, Kris je bio odličan u odbarni i uzeo je super važnu loptu u napadu pri kraju, Majstorović je odigrao veliki meč i bilo je jasno da imam dosta razigranih igrača. Jurili smo Partizan sve vreme, i najvažnije je kad uspeš da prelomiš rezlat u svoju korist. Takođe, u jednom momentu smo igrali sa Majstorovićem koji šutira trojke, Aleksandrov isto tako, Jorović, Popović i Rašić, sva petorica šutiraju za tri, počeli smo da ubacujemo i to je bilo to. Imali smo koncentraciju za penale i pokazali smo da smo zrela ekipa.

Dobili ste i tehničku. Da li treneri takve stvari nekada i namerno rade?

– Kako da ne. Nekada to može da preokrene tok utakmice. Ovde su jedino nama dosudili tri sekunde i zato sam reagovao ali ako se pogleda snimak meča to i jeste delimično uticalo na dalji tok.

I šta sada? Zadovoljstvo postignutim ili rast apetita?

– Momci moraju da shvate da su postigli nešto veliko ali da svaka slava, pošto nismo glumci ni pevači, traje samo do sledeće utakmice. **Božidar Manojlović**

Ranko Žeravica

Permanently usavršavanje 2005.

Primenjene tehnike u modernoj košarci

drage kolegice, kolege, srdačno vas pozdravljam i želim da ovu našu akciju prihvatite kao neophodnu u ovom kritičnom trenutku naše košarke u kojoj su rezultati proteklih godina bili veoma slabi i zabrinjavajući a priliv novih igrača, formiranih, sve je manji i manji.

Mi smo veoma mala zemlja i ne budemo li vodili o tome računa može se desiti da izgubimo ono što smo do sada imali i zbog toga smo se orijentisali na vas trenere jer jedino vi možete u ovom trenutku košarku iz krize da izvučete, menjajući svoj odnos prema treningu, svoju filozofiju i ostavljajući ovo što je bilo devedesetih godina u zaborav početi s jednim novim gledanjem na zahtevu savremene košarke. Moram odmah da počnem tako što ću vam reći da sam veliki pristalica individualne tehnike i individualnih vrednosti igrača i uvek ih ističem i smatram ih značajnim jer su daleko ispred svih ostalih faktora koji utiču na igru. Na individualnim vrednostima se bazira posle i taktika i sve ostale zamisli trenera. Košarka je kolektivni sport, i neko može da se pita zašto pominjem individualne vrednosti. Košarka jeste sportska igra gde tim čini pet igrača, jasno je da rezultati zavise od njihove uigranosti i od njihove međusobne saradnje, međutim i druga konstatacija je još tačnija: ne postoji sportska igra gde su individualne vrednosti igrača tako izražene, tako značajne kao u košarci. Ističem da su individualne vrednosti igrača u košarci tako vidljive da onaj koji prvi put dođe na košarkašku utakmicu može zaključiti da sve zavisi od individualnih vrednosti igrača i one se lako zapaze iz poslednjeg reda na tribinama, one su najvažnije na mnogim utakmicama u kojima igrač odlučuje.

Igrači danas sve više i više odlučuju i traže se igrači koji mogu da preokrenu rezultat. Traže se igrači koji imaju takve individualne vrednosti da garantuju veliki broj poena, da garantuju i na najjednostavniji način, put do pobe. Te individualne vrednosti igrača u savremenoj košarci sve više dolaze do izražaja. Ne znam koliko a verujem da mnogo pratite NBA ligu i imate mogućnosti za to i mogli ste da se uverite da su individualne ispred svih ostalih vrednosti. Naši dosadašnji rezultati koji su pravo svetsko čudo u jednom dugom nizu godina su uglavnom zavisili od visokih individualnih vrednosti igrača. Nema potrebe da nabrajam sve te naše zvezde, one su našu košarku proslavile i što je najvažnije kao individualci dobili su velika svetska priznanja i bili istaknuti pojedinci u svetskoj košarci, priznati. Želim da istaknem šta je to što

je te zvezde naše dovelo do tog najvišeg svetskog nivoa, do svetskog kvaliteta jer od toga i mi treba da počemo u svom radu s mlađima da bismo formirali takvog igrača. Prvo, to je bila talentovanost a to znači selekcija, odgovarajuća dobro smišljena selekcija u kojoj smo mi postigli najviše. Mogu o tome da svedočim jer sam u mnogim zemljama držao predavanja, samo u Evropi u dvadeset i tri zemlje. Svedok sam da nijedna zemlja nije imala razrađene metode selekcije kao što smo mi imali.

Maksimalno smo postigli, doduše, služili smo se i nekim antisocijalnim sredstvima. Vi dobro znate da smo mi propagirali da košarku ne može da igra svako jer mi nemamo uslove za to. Mi smo siromašni i zbog toga sve moramo da koncentrišemo na one izabrane, da ne rasipamo snage i sredstva na one koji nemaju uslova, prirodnih uslova, nadarenost da postanu dobri košarkaši. To nije mnogo popularno, mogu da nas kritikuju zbog toga. Vrata treba da budu otvorena za svakoga, sad se mnogo više njih bavi košarkom, mnogo više. Postoji puno škola košarke jer je ogroman interes, mi ne možemo taj interes da zaustavimo ali selekcijom možemo i dalje da se bavimo i to selekcijom na bazi ranije postignutog a to ranije postignuto je bilo na osnovu razmatranja te teme na svim mogućim seminarima koji su se održavali. Imam pismene dokaze mnogo godina unazad: jedina tema koja je bila prisutna bila je tema o selekciji. Dovodili smo sve moguće koji su mogli nešto da kažu: lekari, specijalisti sportske medicine, profesore fizičkog vaspitanja, apsolutno sve one koji su se bavili dečijim uzrastom i mogli o tome nešto da nam kažu. Iz toga su proizašli mnogi zaključci na osnovu kojih smo selektirali naše igrače i zbog toga su naši igrači na svim međunarodnim takmičenjima delovali veoma talentovano. Govorili su da smo mi talentovana nacija, ne nismo talentovana nacija nego biramo najtalentovanije. Mnogo sam truda morao da uložim da bih osporio takvo mišljenje da smo mi rođeni za košarku. Nije tačno, nismo mi posebni ni fizički ni uzrastom, svuda ima dvometraša, nismo mi ni mnogo visoki, ima mnogo viših od nas. Nemamo mi neku osnovu u fizičkom vaspitanju dece u školskom programu, drugi imaju mnogo toga više ali smo selekcijom dolazili na svetska takmičenja na uvid svih u svetu sa najtalentovanijima jer smo ih odabrali. Mi smo jedina zemlja u kojoj je izašla knjiga o selekciji. Pokojni profesor Aca Nikolić i pokojni dr Paranosić napisali su knjigu o selekciji, samo posedovanje takve knjige znači da smo mi toj selekciji mnogo pažnje posvećivali i nor-

malno je da smo dobijali takve rezultate. Na osnovu tih rezultata i na osnovu sadašnjih zahteva savremene košarke treba da vršimo selekciju velikog broja onih koji se bave košarkom i u najranijoj su mladosti i da ih posle toga na odgovarajući način formiramo. Naše zvezde i naši najbolji igrači posedovali su jedan izuzetni takmičarski karakter, kada je bilo najteže naši igrači su znali da dobiju utakmicu. Znali su da igraju najbolje u najtežim utakmicama, posedovali su izuzetan takmičarski karakter. Taj takmičarski karakter mora da bude danas još više prisutan prilikom selekcije igrača i ne sme da bude zapostavljen. Danas se traži da svaki igrač u ekipi poseduje taj takmičarski karakter i izrazi svoju želju za pobedom na najborebeniji i najodgovorniji način. Tom takmičarskom karakteru se mora posvetiti velika pažnja i ukoliko on nije na najvišem nivou postoje sredstva da se on izgrađuje, postoje vežbe, postoje reči, postoji način vaspitavanja tih igrača da se taj karakter uveća, taj takmičarski karakter da bismo dobili takmičare visokih kvaliteta. Igrači koje sam spomenuo a koji su bili nosioci tih naših uspeha bili su vrlo visoko, cenjeno sportski, vaspitani. To je jedan proces kojem se mora posvetiti velika pažnja. Vi ste u situaciji da budete vaspitači i to ne smete da zaboravite ni u jednom procesu treninga, ni u jednoj vežbi, ni u jednom delu treninga. Sportsko vaspitanje treba da bude istaknuto. Reći ću jedan razlog a to je da je danas u sportu, u kvalitetnom sportu, delinkvencija prisutna, sve je više delinkvenata. Sve više svaki dan. U NBA ligi jedna knjiga, koja je dugo čekala da izađe na svet, nabrojala je, imenovala devedeset i šest igrača koji su bili delinkventi. Svi su se trudili da ta knjiga ne izađe na videlo. Ja sam bio upoznat sa sadržajem mnogo pre. Mnogo je delinkvenata. Ako pratite svetska zbivanja videćete stalno neke afere, prekršaje, svega i svačega tu ima, da ne nabrajamo. To sportsko vaspitanje je danas neophodno, iz mnogo razloga, upravo iz ovih koje sam naveo a ima još jedan kod nas: naše školstvo prvenstveno je obrazovno a vrlo malo vaspitno. Ima zemalja gde je vaspitanje u prvom planu a obrazovanje u drugom. Kod nas je drugačiji slučaj. Naši dečaci su dobro obrazovani a vaspitanju se ne poklanja velika pažnja. Možda je to nedostatak sportskog programa u školstvu jer kroz sportski program se mnogo lakše vaspitavaju igrači, mladi igrači. U Americi je taj sportski program garantovan u školama i kroz taj program je lako uticati na vaspitanje igrača (koliko uspeha postižu i u procentima o tome može da se razgovara, verovatno su tamo uticaji na stvaranje nevaspitanih mnogo veći nego kod nas ali je činjenica da tom sportskom vaspitanju morate da posvetite veliku pažnju). Nevaspitan igrač će kad tad zabrljati, prodati utakmicu, vaspitan igrač manje će vam remetiti posao i manje će vam smetati i manje će praviti gluposti.

I dalje, visoka individualna tehnika kod naših igrača koje sam ja spomenuo, dovedena je do perfekcije, dodavanja, finte, prevare i šut bili su daleko ispred svetskog proseka naročito finte, prevare. Takođe, mogu da konstatujem da su danas slabiji i da im se nije posvetila odgovarajuća pažnja i iznenađujuće smo baš u tome slabi, veoma slabi. Naši mladi igrači, na juniorskom prvenstvu Evrope,

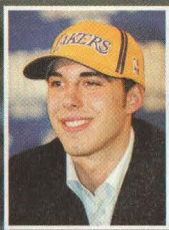
kojem sam prisustvovao, bili su drugorazredni u odnosu na zahteve individualne tehnike u savremenoj košarci. Naročito su bili slabi u dodavanju, u prevarama, ne postoje prevare, igraju po nekom šablonu. Prevare su jako važne, to ne poseduju a šut im je toliko problematičan da procenat šuta umesto da se podiže, opada. Gledao sam na TV utakmicu između Olimpije i Cibone, da li se sećate ko je tamo imao pedeset procenata šut. Kad za dva poena jedna ekipa ne može da napravi procenat pedeset odsto šta možemo da očekujemo. Čak i bolji su imali šut za tri poena nego ispod koša za dva poena što je apsurd. Nedostatak, koji nije prisutan samo levo i desno od nas nego i kod nas, je da dečaci promašuju zicere, ne snalaze se, nemaju repertoar dobrog šuta, očigledno šutu posvećuju malo pažnje, ali još ako u šut ubrajate slobodno bacanje onda se možemo hvatati za glavu i pitati se kako je moguće da jedan igrač posle deset, petnaest godina provedenih u košarci promaši slobodno bacanje, kako je moguće. Prosto neshvatljivo, a postoji objašnjenje. Prvo, ne trenira se dobro. Ako promaši slobodno bacanje, on mora da dođe sutra i hiljade i hiljade da ubacuje.

Nekad igrač nije smeo da izađe na ulicu posle promašenih slobodnih bacanja, bar se tako pričalo i verujem da je to tako, jer je to bilo sramota. Danas to ispada neka odlika pod znakom navoda, vide da NBA igrači promašuju, aljkavo se odnose, ne poseduju odgovarajuću tehniku, odgovarajuću njihovim sposobnostima, šaka, ruka, itd. i nedovoljno treninga, trener ne traži možda, ne kaže da je to jako važna stvar i mi smo svedoci da su slobodna bacanja razlog gubitka mnogih utakmica. Dalje, te naše igrače je karakterisala velika inteligencija u igri, oštroumnost, brzina misli, kreacija. Danas, svedoci ste košarke od devedesetih godina, u kojoj je šablon bio ustanovljen kao put do pobede i gde je igraču ukinuta puna sloboda. Ukinuti igraču slobodu u košarci je zločin, svesti ga pod zahtev trenera, da igra samo ono što trener traži je zločin.

Zločin prema talentovanom igraču, prema njegovim sposobnostima i ja to nikad nisam prihvatao i nikad neću prihvatati. Mene je jedan igrač opametio, jer i ja sam bio pod tim uticajem. On je bio igrač prve postave na Univerzitetu u L. A., najviše je asistencija imao na Olimpijadi igrajući zajedno sa Džordanom, imao je petogodišnji ugovor sa New Jersey-em. Počeo je i završio evropsku karijeru kod mene, u Kazerti. Tamo sam ja pokušavao da uvedem šablon, a on je mene pitao: treneru šta ovde igrač može da uradi? Situacija se stalno menja u košarci na terenu. I igrač treba da odgovori na situaciju, da reaguje, pravovremeno i još ispred toga da predvidi a on to sada ne radi, ne radi kao junior, jer trener misli da može sve da predvidi a to nije istina.

Postignuti su veliki uspesi i svi tvrde da su nosioci takve igre bili naši treneri i da su postigli uspeh i ja to ne osporavam. Ali, tome je došao kraj, ti uspesi mogu da budu postignuti i bez takvog načina igre. I mnogo smo se oko toga ubeđivali, jedan od prvih koji je to radio je Boža Maljković, koji je izašao iz naše trenerske škole, beogradske, gde su igrački kvaliteti uvek bili stavljeni u prvi plan, postigao je ogromne uspehe i sada je i Boža promenio

Siguran put: „Od kampera Yubaca dospeo sam do NBA igrača“

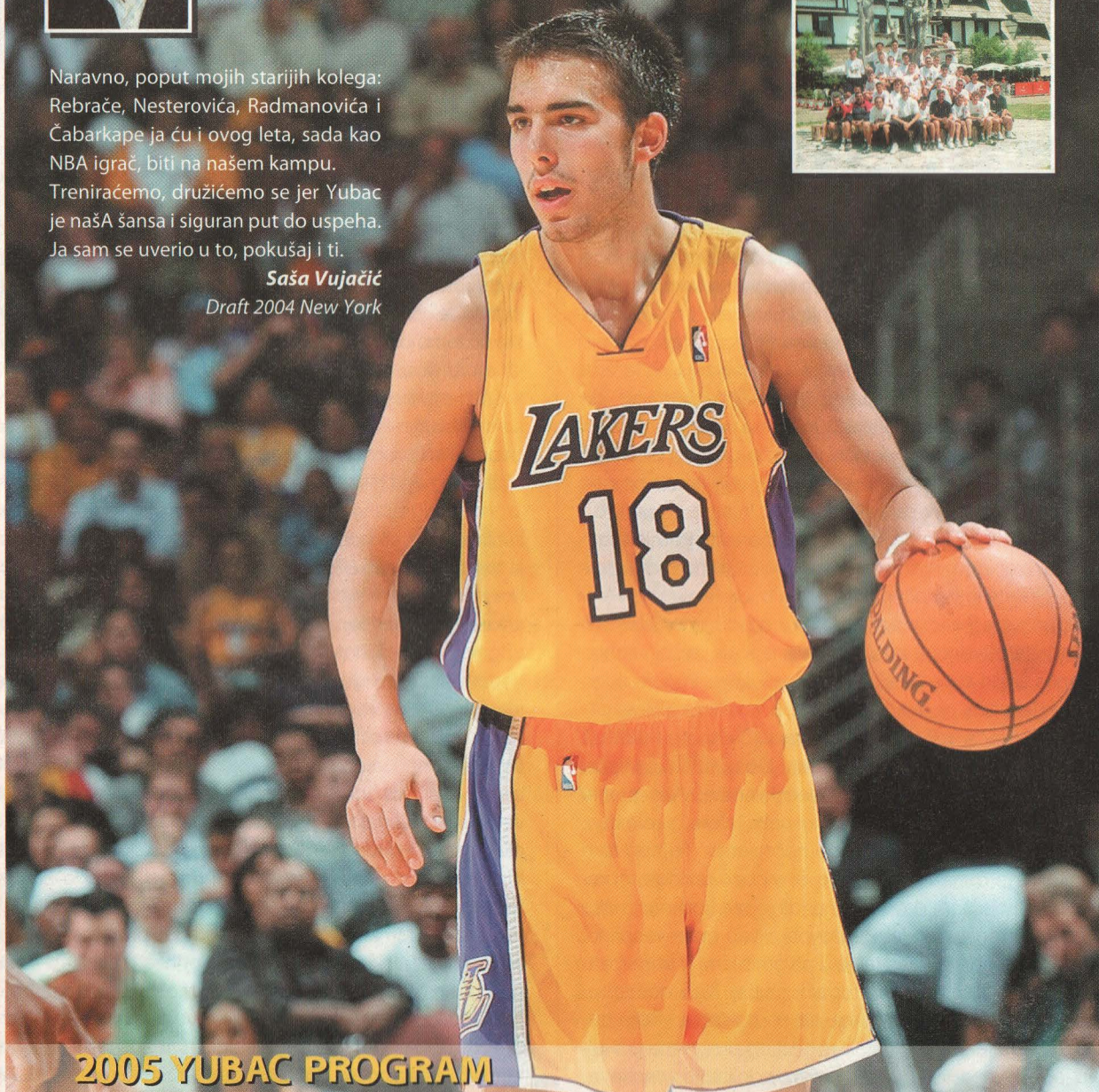

Ja sam ostvario svoj dečački san, što priželjkuje najveći broj onih koji prvi put uzmu košarkašku loptu u ruke. U junu draftovan sam od strane LA Lejkersa i potpisao sam sa njima ugovor. Drugu veliku radost sam doživio što sam postao promoter košarkaškog kampa Yubac, koji je mnogo značio u mom razvoju. Mada sam živio u Sloveniji i Italiji redovno sam posećivao Yubac. Kada sam pre pet godina prvi put došao na kamp za bekove više nisam propustio ni jednu sezonu.

Naravno, poput mojih starijih kolega: Rebrače, Nesterovića, Radmanovića i Čabarkape ja ću i ovog leta, sada kao NBA igrač, biti na našem kampu.

Treniraćemo, družićemo se jer Yubac je naša šansa i siguran put do uspeha. Ja sam se uverio u to, pokušaj i ti.

Saša Vujačić
Draft 2004 New York

2005 YUBAC PROGRAM

1. MINI BASKET FESTIVAL	23-30. jun	Komesar: Branko Lozanov
2. OPŠTI PROGRAM	30. jun - 10. jul, 10 -20. jul, 20 - 30. jul, 30. jul - 9. avgust, 9 - 19. avgust	
3. KAMP ZA DEVOJKE	6- 16. jul	Glavni trener: Dragomir Buk vić
4. KAMP ZA ŠUTERE	6 - 16. jul	Glavni trener: Marin Sedlaček
5. KAMP ZA BEKOVE	16 - 26. jul	Glavni trener: Zoran Sretenović
6. KAMP ZA VISOKE IGRAČE	16 - 26. jul	Glavni trener: Veselin Matić
7. KAMP ZA SUDIJE	31. jul - 21. avgust	Instruktor: Dragoslav Ljuca
8. PRO KAMP	jul - avgust	

YUBAC, Stevana Markovića 8, 11080 Zemun - Beograd, Srbija
e-mail: yubac@sezampro.yu • www.yubac.com • tel/fax: 011 2108 954

mišljenje. On sada (kada gledate Real Madrid, vidite da igrači više ne sede na klupi, oni stoje) nema tablu ispred sebe, nema potrebe igraču da crtate jer ako mu crtate to znači da je tako glup i ništa ne zna pa morate da mu nacrtate, da ne može da razume ono što mu vi kažete a vi sa njim ste godinama uigrani. On mora vašu svaku reč da razume, morate rečima, retko kad morate da nacrtate, neku poslednju akciju, neko iznenađenje. Ako vi niste u stanju rečima da objasnite šta mora da se uradi nego morate da nacrtate. Sve je to u redu, ali šta nije u redu. Nije u redu, a to je ostalo od naših trenera, zadržalo se do današnjeg dana, što danas kada se sve promenilo u mnogim zemljama, naši treneri mlađih kategorija i dalje upotrebljavaju tablu, i dalje igračima postavljaju zahteve čvrste, svako ko malo istrči s nekom nedisciplinom, sa nekom idejom, kazne ga, udare ga po glavi i na taj način, tako radeći, mi smo izgubili mnoge talente, mnogi igrači nisu uspeli da se formiraju jer im je trener to onemogućio, da ne kažem, zabranio. Normalno je i da su proizašli određeni rezultati. Pa tako i sada nemamo zapaženog igrača na juniorskom prvenstvu, pa nemamo zapaženog igrača na šampionatima Evrope do dvadeset godina, nemamo zvezdu koja bi se negde istakla. Posebno je takav način rada uništio igru plejmejкера, apsolutno je uništio, došlo je dotle da smo mi, na juniorskom prvenstvu Evrope, u Saragosi, izgubili jako mnogo lopti na spoljnim dodavanjima. Naš igrač je hteo da doda perifernim dodavanjima postu, koji je izašao a odbrambeni igrači su znali da je to šablon i presecali brojne lopte. Mi smo bili ekipa koja je u spoljnim dodavanjima izgubila najviše lopti, najviše su nam presekli lopti. To i statistika pokazuje, ali svako je to mogao da primeti. Bili smo ekipa gde je samo jedan igrač od dvanaest igrača dodavao centru. Ekipa koja i talentovanog igrača, Nemanju Aleksandrova (došli su mnogi da ga gledaju) nije znala da snabde loptama. Nije bilo igrača koji će mu dodati loptu. On je postigao neki prosek od šesnaest poena, što je mnogo manje nego što on može, ali bez asistencija, bez dobro dodatih lopti. Iako se znalo da on igra jedan na jedan dobro, vrlo je visok, nije dobijao lopte ako se postavi u poziciju bliže košu, jer nije imao ko da mu doda, samo jedan igrač mu je dodavao, taj nije mnogo igrao. Ostali nisu ni pomišljali na to.

Ili nisu umeli ili nisu videli ili nisu hteli, ili im trener nije rekao a ja sam čuo da im je rekao, i te kako im je govorio, glasno, međutim lopte centru nisu dodavane. Koliko je osiromašilo to dodavanje i sve te stvari vidi se iz primera o kojem sam govorio. Ovo što sam sad izneo, moram da naglasim da uglavnom zavisi od trenera, treneri su ti koji su nastojali u tome. I treneri koji su trenirali selekcije, ja prvi kažem, maksimalno su učinili, onoliko koliko su mogli. Nisam zapazio da su greške pravili i jedan i drugi, naprotiv slušao sam ih, dobro su govorili, ali realizacija je bila očajna, znači krivica je mnogo dalje, ja mislim od samih početaka, od desete, jedanaeste godine, već tu se greši u radu sa mladima. Mislim da je ovo bilo neophodno da vam iznesem da bih vas uverio da u našim uslovima i u našim potrebama ne možemo ovako da nastavimo. Zašto je sve tako bilo ja ću još jedanput da kažem: prvo moda.

Mnogo se, moje mlađe kolege, prihvata moda a to nije dobro. To je ono prvo protiv čega smo se stalno borili, kada smo školovali trenere, kada smo im govorili da ne kopiraju. Trener ne može da kopira, on je kreator.

On mora da razmišlja, da se priprema, da kreira ono što je njemu, njegovom timu, njegovom zadatku potrebno a bazirano je na sposobnostima njegovih igrača. A sposobnosti svakog igrača su drugačije. Ono što za jednog igrača daje dobar rezultat, drugom koči razvoj. Prema svakom igraču trener mora da se prilagodi. I da planira, programira rad, i da, slobodno se može reći, kreira svoj posao. Druga stvar koja nas je dovela do toga je prevelika želja da se trener istakne na utakmici. Da on nešto radi, da crta, ima pomoćnike itd. Prevelika je želja da se trener postavi ispred igrača. Trebalo bi dozvoliti da se igrači iskažu, verujte. Trener jeste važan, ne kažem da ne treba da bude važan, ali da se toliko ističe baš nije potrebno. Ja znam i jednu drugu činjenicu, ne postoji novinar ili neko u publici, koji će kad vidi jedan izvanredan potez igrača u igri kazati: vidi kako ga je trener naučio. A kad se odigra jedna jedina kombinacija e onda će neko da kaže: vidi šta je trener uradio, odigrala se kombinacija, postignut je koš itd. Pre mnogo godina, devedesetih godina, ja sam molio moje kolege da statistički utvrde koliko jedna kombinacija donosi poena, kakav rezultat donosi i svaka šablonska igra nije donosila poena koliko su donosili pojedinci. Probajte i sada, igrač ne sme da šutira posle pet, šest, sedam sekundi a u dobroj je poziciji. A posle se takva pozicija više ni ne stvori pa šutiraju iz loših pozicija. Igra po šablonu ne može da bude brza, ne može da bude brza u izvodljivosti tehničkoj, pogotovo ne može da bude prevara, ne može da bude u misli brza. I to dozvoljava odbrani da predvidi takvu akciju i da je spreči. Tri poena su učinila da se dosta šutira iz neizgrađenih pozicija, malo se više zapostavilo pravilo da se igra ispod koša, jer je to najbolja pozicija, sada se više šutira iz daleka, nego ispod koša. A najbolji procenat je ispod koša. Sada se već razmišlja da se ukinu tri poena, jer su delom upropastila igru. Dovala su do toga (gledao sam utakmice) da se šutiralo iz daleka po trideset i osam puta, a pod košem oko dvadesetak puta. Najlakše je šutnuti. Ima naših dobrih igrača, koji su mogli da šutiraju odakle god su hteli, kojima ne treba ni blokada ni ništa, to je najlakši način. A doći pod koš, izgraditi jednu brzu akciju, iznenaditi protivnika e to je već umeće. Kod tih naših juniora o kojima sam vam govorio još neke stvari su se pokazale kao loše, kao prvo rezultati. A drugo i analize tih naših mladih igrača u odnosu na druge ukazivale su nam da nismo na nivou na kojem smo bili ranije, da delujemo, kako bih ja to rekao, drugorazredno. Doduše, moj kriterijum je jako visok. I imam visoke zahteve i gledajući kroz te zahteve, jasno je da ću da ih i kritikujem, ali i naša košarka ima visoke zahteve pa mislim da nisam u zabludi, ne samo zato što imam visoke zahteve, nego zbog toga što to traži svetska košarka i što to može naša košarka i mogla je. Dalje, iz tih analiza proizašli su jasni zaključci, ne samo moji nego i mojih kolega i onih koji su te reprezentacije vodili i onih koji su

ih gledali. Odmah da vam kažem da je naših trenera na juniorskom prvenstvu u Saragosi, bilo skoro najviše. Nažalost, ne onih koji rade u našoj zemlji, nego u inostranstvu. Gotovo svi su bili prisutni, treneri reprezentacija, bio je Tanjević, itd, tako da smo mogli dosta i da razgovaramo. I došli smo do nekih zaključaka koje ću vam ja izneti. Jasno je da smo tehnički slabi i sad opet kažem da su nam dodavanje, prevara i šut vidno slabiji od najboljih ekipa i od najboljih pojedinaca. Dalje, naše obe reprezentacije su bile veoma spore u akciji, u igri. Akcija je bila spora, predvidljiva, lako uočljiva, najsporije su delovali naši igrači. To se više odnosi na juniore nego na mlade igrače, jer Karadžić im je zaista govorio: daj, idi, trči, međutim uzalud je to bilo oni taj kontranapad nisu baš mogli da sprovedu, nisu navikli na trčanje. Neefikasni su, slab im je šut, šut ispod koša pogotovo, promašuju se ziceri, iako imaju visinsku prednost ne znaju da je iskoriste, iako su nekad snažniji od svog protivnika, postavse se dobro ali ne realizuju dobro jedan na jedan, čak ni ne igraju jedan na jedan. Dalje, što je najžalosnije pokazali su se kao vrlo slabi takmičari, da je ponekad nama koji smo tamo bili, prosto bilo nezgodno, da ne kažem sramotno jer nisu imali takmičarskog karaktera, nisu se borili odgovarajuće, svi ostali su bili od nas borbeniji. Francuzi, Italijani, ubedljivo borbeniji. Kad bi se neka klasifikacija pravila oni bi bili na prva dva mesta iako ne mogu za druge da kažem da i drugi (Turcije, Španci) nisu borbeni. Mi bismo bili negde dole ispod desetog mesta. Tolika je bila vidljiva razlika u takmičarskom odnosu naših igrača prema igri na juniorskom šampionatu Evrope. Borbeniji je bio mlad tim, ali smo im toliko mnogo govorili, doduše utisak je o njima na osnovu ovih zaključaka, zaključak nije pogrešan. Međutim, kod naših igrača ima jedna vrednost koja im dozvoljava da postignu velike rezultate a to je vrednost koja se zove iskustvo. Igračko iskustvo naših igrača je bilo mnogo veće nego ostalih ekipa i to se videlo. Pošto to ne može svako da vidi, sigurno da mnogi nisu videli. Ali oni najbolji treneri su odmah zapazili da su naši igrači iskusniji, da imaju dobro poznavanje košarkaške igre, da su odigrali veliki broj utakmica, to se vidi u odnosu na Ukrajinca, koji su jako talentovani, jako dobri ali mi smo velemajstori i zahvaljujući tom iskustvu mi smo postizali odgovarajuće rezultate. Nemojte da mislite da mlada reprezentacija levom rukom mogla da bude prva. Nesretnim slučajem, ja to zaista zovem nesretnim slučajem. Ja bih voleo da te dve, tri sekunde ovde pokažem, nemoguće je izgubiti na takav način utakmicu. Jednostavno jedan igrač je zaspao. Dovedi su do toga da se poslednji šut od jedan razlike za nas izvede iz teške pozicije, znači dobro su branili. U poslednje dve sekunde naravno taj šut je promašen. Naš igrač kome je lopta dolazila u ruke stao je iz neobjašnjivih razloga i nije odreagovao. Da je dodirnuo loptu mi bismo dobili utakmicu, a ovako protivnički igrač je dotrčao, uzeo loptu i rešio utakmicu. A ta reprezentacija je tukla prvaka sa 28 poena razlike, i mi da smo bili prvi možda ne bismo ovako razgovarali. A isti ti nedostaci su se ispoljili i mi smo svesni tih nedostataka i morali smo da kažemo da igramo najsporiju košarku.

Spore misli, spore akcije bez kontranapada itd. Delovali smo drugorazredno a mogli smo da budemo prvi. To ne sme da nam bude prepreka da ne kažemo istinu da naš centar ne zna da zakorači i ne zna da igra 1 na 1. Moram da naglasim da nismo imali izvanredne pojedince a košarku dobijaju dva igrača, jedan igrač. Pogledajte sve šampionske timove jedan igrač, dva igrača i tri igrača. Pet dobrih jednakih igrača ne dobijaju nijedan šampionat, može slučajno da se desi. Analizirajte unazad sve šampionate. U NBA ligi, pojedinci odlučuju. Mi nismo imali te pojedince. Grci su imali dva fenomenalna igrača, maksimalno su ih iskoristili. A mi ne znamo da igramo u bilo kom timu protiv takvih igrača, jedinu utakmicu koju smo izgubili pošteno, izgubili smo od Grka. Malo je raspored bio loš, ali smo pošteno izgubili, naši igrači prosto nisu znali kako da reaguju jer su ih dva igrača nadigrala.

Izrael, isto tako ima dva igrača i tek treći se pojavljuje u završnici šampionata. Većina ekipa, koje su tamo igrala, imala je izvanredne pojedince: Slovenija itd. Još jedna karakteristika je važna, a to je iskazivanje zainteresovanosti igrača, koje se ogleda u zagrevanju, u razgovorima. Rekao bih naši igrači ne iskazuju tu veliku želju, možda su prezasićeni brojem utakmica. Ja zaista to ne mogu da objasnim. Imam utisak da su neki naši igrači tako ravnodušni i pre utakmice, nemaju onu tremu, nemaju onu iskonsku želju. Svako ko je igrao košarku zna šta to znači, živiš za tu utakmicu. Mi moramo njih da nateramo da o utakmici misle, da im objasnimo njen značaj. Oni ne razgovaraju o mogućnostima utakmice, o rezultatima, mi smo spavali očekujući utakmicu. Ja znam igrače, naše najbolje igrače koji poslepodne nisu mogli da spavaju zbog utakmice.

Ovakvu situaciju mogu da promene samo treneri. Vi morate da promenite viziju o razvoju i zahtevima savremene košarke. Za kritiku je da smo mi danas, kada ima toliko mogućnosti, nekako zapostavili to kao da ne gledamo NBA, da ne vidimo kolike su tamo individualne vrednosti igrača, kako je tehnika unapređena itd, a ranije naši treneri koji nikad nisu gledali NBA ligu, nisu imali literaturu pa su znali da prate ili su osećali šta traži savremena košarka, bili su u tome avangarda u svetu. Danas, kada sve to imamo, mi odjedanput ne shvatamo šta savremena košarka zahteva. Nama ostaje samo da se ubeđujemo a jedan od onih koji želi da vas ubedi sam ja: morate promeniti svoj odnos prema treningu, prema utakmicama itd.

Ima još jedna stvar o kojoj bih hteo da govorim a to su treneri. Današnji treneri moraju malo više da obrate pažnju svog izražavanja. Slušajući neke trenere koji rade s mlađim kategorijama ne samo kod nas, dobio sam utisak da je način izražavanja trenera zastareo, da je sličan onom kojim smo se mi izražavali. Upotreba određenih formi na treningu, razgovora, uputstava, sve je to vrlo slično. Međutim ne sme da bude tako. Zašto ne sme da bude tako? Deca sa kojima smo mi radili su bila sasvim drugačija. Nisu ni u bioskop pošteno odlazila, a da ne govorim da nisu znala za televiziju, a za internet pogotovo. Današnje dete je savremeno dete i to morate shvatiti i poštovati. To je

Košarkaški dragulj: Nemanja Aleksandrov

svetsko dete. Dete s jedanaest godina sve zna. I sa njim ne možete da razgovarate kao što sam ja razgovarao sa istim uzrastom pre mnogo godina. Morate naći načina da sa njima razgovarate, tako ćete biti ubedljiviji i moći ćete od njih da nešto napravite.

Ovak o oni vas neće slušati. I ne slušaju vas. Oni urade to što vi kažete. Ne provocirate njihovu zainteresovanost. Mislim da način izražavanja mora biti adekvatniji. Dalje, premnogo je kritike. Samo kritika i što je najvažnije prisutne su psovke, što mi nikako ne ide sa današnjom decom. Ne vidim da trener to treba da radi. Ja sam primetio da i treneri naših reprezentacija i najboljih klubova mnogo više kritikuju nego što razgovaraju. Zašto toliko treba kritikovati, na kraju to nema efekta, igrači oguglaju na kritike a time se sputava interes, motiv igrača, jer stalno kritikovan igrač diže ruke, nema više onog interesa, onog neophodnog za svoj razvoj, za svoju igru itd. Nije samo kod nas, i u drugim zemljama premnogo se igrači kritikuju.

Malo manje kritike, može na drugi način više da se postigne u odnosu sa igračima. Dalje, lični kontakt sa pojedincima, neophodan je. Trener mora da ima lični kontakt s igračem, jer svi su oni drugačiji. Svi imaju drugačije probleme, možda ih i nemaju. Trener mora da bude veliki

psiholog. Da se u tome usavršava, da obrati veliku pažnju, ako ne obrati pažnju on se neće usavršavati. Ja sam imao običaj da dođem na trening pre svih igrača i posmatrao sam ih i ako vidim igrača da je nezainteresovan ja sam se trudio da ga probudim u uvodnom delu.

Šta treba menjati. Jedna od bitnih stvari je metodika i najlakše se može promeniti. Pre svega košarkaški stav. Naši mladi igrači nemaju košarkaški stav koji zahteva savremena košarka, nisu stabilni, nemaju raširene noge. Ne mogu da trče kao atletičari, košarkaš mora da trči s raširenim nogama. Uzmimo Džordana za primer, svi gledaju kako on skače a pogledajte njegov košarkaški stav. Zatim Aleksandrov, ako bi raširio noge za petnaest cm bio bi bolji košarkaš. Ali, kod visokih igrača često dolazi do povrede kolena s takvim stavom, jer sastavljene noge, uzak stav, ako ojača gornji deo tela, svako njegovo kretanje ići će na kolena kao i kod svih visokih igrača. Sve zavisi od košarkaškog stava.

Prijem lopte je zapostavljen. Mnogo ima grešaka, naročito blizu koša, kada igrač primi loptu. Neko misli da ne zna da da koš a u stvari nije dobro primio loptu. Dalje, danas su veoma agresivne odbrane. Ako igrač ne zna dobro da primi loptu, jasno je da će se mnogo lopti izgubiti. Svako primanje lopte, po mom mišljenju, mora da bude aktivno, smatram da nije dobro pasivno primanje lopte. Odmah ću da vam kažem razliku. Ako igrač, naročito centar, primi loptu pa onda traži šta će da uradi, to je pasivno primanje lopte i dozvoliće odbrani da mu se približi s jednim više igračem, sa dva više igrača, da ga ometaju i on iz te situacije neće izaći kao pobednik. Ako igrač u prijemu lopte zna šta će da uradi s loptom on će biti u velikoj prednosti a isto odnosi i na spoljne igrače.

Pivotiranje, njime se postiže bolji položaj tela, bolje se štira, bolja zaštita lopte, jako oružje igrača u igri jedan na jedan, mora da se radi, da mu se posveti pažnja kao i šutu. Finta, ne može igrač bez toga, ima mnogo finti u svemu, u svim elementima. Svaki igrač mora da misli, mora da se nauči. postoje igrači koji nikada nisu nikog prevarili a u košarci ne može bez toga.

Dodavanje, repertoar ne može da sadrži samo dva načina. Mora da postoji kod igrača bar četiri ili pet načina dodavanja. I to mora da se usavrši, kod nas se zapostavilo dodavanje u kretanju, skoro niko ne dodaje iz kretanja, igrači se muče u kontranapadima da dodaju loptu. Ne toliko u mestu koliko u kretanju. Mi smo bili poznati po dobrim dodavanjima. Pitaju me strani treneri zašto ste odustali od dodavanja. Brzina izbačaja je naročito važna. Danas su odbrane brze.

Dribling se zloupotrebljava, postoje dva primera naših reprezentativaca u Indijanolisu, gde jedan igrač dribla loptu osamnaest sekundi. Doduše on jeste bio efikasan, ali to nije dobro za ekipu. Igra je tada siromašna.

Polazak u dribling, kojim možeš steći prednost, a on zavisi od stava, pivotiranja, od zaštite lopte, Od eksplozije. Polazak u dribling mora da bude naše oružje, on je to bio ranije i naši igrači su ranije probijali jednim udarcem o pod a sada se dribla u mestu tri-četiri puta da bi se napao koš.

Isti taj problem imaju u NBA, i ako pogledate neku utakmicu NBA vidite da više nema tih klasičnih prodora s jednim driblingom i oni to znaju. I treneri tamo poklanjaju driblingu malo pažnje i čak mi je neko rekao da je zabranjeno individualno da rade sa igračima u određenom vremenskom periodu. Ali bez obzira kada pogledate u NBA više nema igrača koji koriste to najjače oružje u igri – jedan na jedan. Kada se jednim udarcem o pod prode eksplozivno, dobro zaštićena lopta, nizak dribling, uhvaćen snažan korak vrlo teško to može da se spreči. Nažalost, mi smo to imali kao jako oružje, naskok šut sa dve noge ali iz toga sve to može biti upotrebjeno i na jednu i na drugu stranu. Međutim, to je nama sada slabost.

Šut, mnogo zabrinjava igra leđima jedan na jedan. To kao da je nepoznato trenerima a i igrači to ne znaju, jer ih treneri nisu naučili. Čak i mali igrači. Doduše, to je produkt igranja dva na dva i basketu. Kad bi se više igrao basket i dva na dva videli bismo male igrače kako igraju dobro bliže košu, pivotom, zakorakom, raznim vrstama šuteva. Poluhorog, horog, to je tako dobar šut jer ti omogućava da se adaptiraš na način suđenja. Ako sudija ne dozvoljava kontakt, ako je oštrije suđenje ideš u igrača i šutiraš i biće foul, ako sudija to neće da svira, udaljite se od igrača i šutirate.

Raspoložete situacijom. I ono što je najveća tajna možete da menjate visinu stava ako odete nisko i odbrambeni igrač ide nisko. I u Americi se sve više odlučuju za igru leđima, jer igrači imaju siromašan repertoar šuta.

Najbolji primer je Šekil O Nil. On je počeo u NBA ligi igrajući tako što je imao jednu vrstu šuta probijajući se. Danas on poseduje repertoar i svaki put ja vidim nešto novo kod njega. A kad on može mogu i drugi igrači. Još jedan šut je kod nas zapostavljen a to je šut iz kretanja. Meni je žao kada vidim da naš igrač u kontranapadu dobije batine. Oni u kontranapadu mogu da rade šta hoće, međutim, tako im lako postavljaju blokade da je to smešno da ovi posle i ne idu na polaganje iako su u dobroj poziciji da izvuku, nemaju repertoar u kretanju, u skoku da iznuđe foul protivnika, nadmudre protivnika. Ali umesto da napadač njega da nadmudri u napadu ovaj se postavlja za foul u odbrani, čeka ga.

Individualno otkrivanje je zapostavljeno. Igrači očekuju blokadu, lenji su. On čeka blokadu da izađe na šut. Neće individualno da se angažuje, da radi, da oznoji dres da bi dobio loptu. Opet dajem primer Džordana. Videćete na svakoj utakmici kako je teškom mukom zarađivao svoj šut. Koliko truda je utrošio: napred, nazad, utrči, levo, desno, izađi. Toga danas nema. Ne treba samo čekati blokadu. Tome se mora pokloniti velika pažnja. To je lako ostvarljivo putem vežbi, izbora vežbi i insistiranja trenera na tome. Mislim da se mnogo kopiraju vežbe. Vežbe treba da izaberemo prema onome šta hoćemo da postignemo kod igrača i šta oni mogu da urade i šta njima treba. Vežba se ne radi radi vežbe, mora se odgovoriti zahtevu, da se određeni kvaliteti igrača unaprede. Hiljade dobrih trenera uvek ističe da ne treba imati veliki broj vežbi, da određeni broj vežbi mora da bude adekvatan. Treba izabrati va-

rijante i zahteve koji se mogu dugo koristiti sa korekturama, dok se igrač ne dovede do perfekcije. Mnogo vežbi i mnogo promena tih vežbi očigledno nisu dali dobre rezultate i ne treba ih upotrebljavati. Izboru vežbi se mora pokloniti velika pažnja jer to je umeće trenera da izabere odgovarajuću grupu vežbi za svoju grupu igrača, za svog igrača. Ne mora ona da bude vežba. Zašto. Ako moj igrač nema repertoar ja ću sa dva igrača i sa jednom loptom raditi hiljadu puta. Izvini, to je zanat.

Moraš da radiš, da ponavljaš, dosadno je. Izvini, ako hoćeš da imaš perfektno primanje lopte onda je to najefikasnija vežba. Zašto bih ja izmišljao neku drugu vežbu. A da ne govorim o vežbama kontranapada itd.

Izbor pozicije za mladog igrača, da proanaliziramo sve njegove kvalitete i na osnovu tih kvaliteta da ga postavimo na odgovarajuće mesto, da mu formiramo način igranja. Tu ne sme da se pogreši. Nije svaki igrač isti. Svako ima neke veće, neke manje kvalitete i mi moramo dobro da ga prostudiramo i da mu izaberemo i ulogu u timu i mesto koje će igrati i način. I tu najviše znanje dolazi do izražaja. Ako se trener bavio time on će postati vrhunski igrač, u suprotnom ako igrača postavi prema taktici svojoj, u poziciju koja mu ne odgovara a ja sam mnogo puta video da se igraču da uloga koja mu ne odgovara, igrač se na taj način upropašćuje.

Korektura, ne može trener da dozvoli igraču da pravi greške u izvođenju elemenata tehnike. On mora da bude kontrolor, on mora kao ukrotitelj zveri da bude, 12 lavova i ako ih samo malo ispusti iz vida, to je korak nazad. Neće vas pojesti ali će vas pojesti rezultati. Morate ih držati pod kontrolom. Sve što urade na svakom delu terena mora biti od vas primećeno i mora da postoje reakcije. Kaži mu gde greši, korektura mora da postoji. Na treningu reprezentacije isto sam gledao. Jedan igrač stalno pravi korake. I trener ništa ne kaže. Pa šta ako je on reprezentativac. Izvini. Desilo se da taj igrač napravi korake. Taj isti igrač koga trener nije ispravio na treningu napravio je korake i na utakmici. I na isti način. To je problem i u NBA ligi. Nemojte misliti da nije problem. Evo Čikago ima mlade igrače. Imaju mlad, talentovan tim, mladog trenera koji je bio dobar igrač, koji bi isto tako mogao malo više da ispravlja igrače.

Eto, to je ono što sam ja hteo da kažem. Naravno da nisam baš sve obuhvatio. Nemam ni prilike da dobro proanaliziram, ni dobar uvid koji sam imao ranije kada sam više prisustvovao i utakmicama i nekom treningu. Ja i dalje pogledam i neku utakmicu i trening mladih igrača i mogu vam reći da sam dosta stvari video. Dok sam radio u Saragosi, ženski tim je imao trening pre nas. Trener ženskog tima je stalno sedeo na stolici. U pauzama između vežbi, u igri pet na pet, šutiraju bacanja, on sedne. Jednom prilikom je zaboravio stolicu. Onda se moj kolega našalio sa njim. Pita ga je gde mu je stolica. Ne može trener da sedi. Mora stalno da stoji, da bude ubedljiv, jer ako govori sa daljine, igrač neće ozbiljno da shvati. Zasad toliko, hvala.

Priredio Vuk Lemić

Takmičarsko leto 2005.

Vreme dokazivanja talenata

Ove godine, održaće se četiri evropska prvenstva u košarci, jedne Mediteranske igre i jedna Univerzijada. Mlađe kategorije SCG imaće priliku da sa bore za najsjajnija odličja počev već od juna, kada su na programu Mediteranske igre u Španiji. Na ovom turniru postoji mogućnost da učešće uzme juniorska reprezentacija SCG u sklopu priprema.

Pripreme smo počeli još 5. oktobra u okviru Prve srpske lige, grupe sever. Van konkurencije smo odigrali desetak, takoreći, prijateljskih utakmica – reči su Stevana Karadžića, trenera juniorske reprezentacije i selektora svih mlađih kategorija – „Ideja je bila da pre tih utakmica održimo dva – tri treninga, međutim, zbog obaveza igrača prema klubovima, nismo uspjeli u tome, tako da nismo dobili efekat koji smo želeli.”

Tokom januara i februara, juniori su trenirali, iz dva perioda, skoro dvadesetak dana u Bečeju i Novom Bečeju, gde su odigrali tri prijateljske utakmice.

„U periodu od 5. oktobra do kraja februara proverili smo preko 30 igrača ovog uzrasta (1987) i sada smo došli do užeg spiska od 18 imena, koje ćemo pozvati u aprilu, maju i na završne pripreme, sve do 15. jula, kada je predviđena prva utakmica na šampionatu.” – kaže Karadžić – „Ako se bude išlo na Mediteranske igre, ići će kompletna juniorska reprezentacija, a kombinovana bi trebalo da učestvuje na Univerzijadi, koja je na programu u avgustu.”

Kada je reč o mogućim problemima sa izborom igrača, za sada je jedino Nemanja Aleksandrov pod znakom pitanja – „Zdravlje igrača je za sada odlično. Aleksandrov će pauzirati dva meseca, ali očekujemo siguran oporavak i da će svoje obaveze na draftu uskladiti sa obavezama reprezentacije. On će predvoditi ovu reprezentaciju sa kojom je pre dve godine osvojio zlatnu medalju u Madridu kada su bili u kadetskom uzrastu.”

Očekivanja od juniorske selekcije na EP u Beogradu su visoka – „Pod uslovom da svi igrači budu zdravi i re-

prezentacija kompletna, smatram da imamo velike šanse za borbu za najviši plasman, jer smo jedni od favorita na ovom takmičenju. Osim nas, kandidati za zlato su i reprezentacija Turske, koja je na prošlom juniorskom Evropskom prvenstvu osvojila srebrnu medalju, i reprezentacije Rusije i Francuske – smatra Karadžić i nastavlja – „Ne može da se obezbedi osvajanje ni jedne medalje na EP, pogotovo što u juniorskom uzrastu nije osvojena medalja punih 9 godina.”

„Kada govorimo o prvenstvu za kadete, tu je uvek najveća neizvesnost, iz razloga što se ne zna snaga ostalih reprezentacija. Kada je reč o mladima, imaćemo dosta poteškoća oko sastavljanja ekipe i plana sprovođenja zato što najbolji igrači igraju za seniorske timove, a s obzirom na to da je finale plej-ofa predviđeno za 23 – 25. juni (EP je 8. jula), biće veoma teško komponovati ih u kratkom vremenu ih osvežiti, da bi pružili maksimum i dostigli neku punu formu petnaest dana posle završetka prvenstva.” Sa Stevanom Karadžićem se slaže i selektor mlađe reprezentacije, Luka Pavićević – „Znam koji su igrači u opticaju, ali ne kakav će i kada odziv da bude. Primera radi, Tripković, Batić, Bogdanović, Perović, Borovnjak ili Veličkov su svi u Partizanu koji, teoretski, može da igra finale plej-ofa, a to je do početka juna. Zbog tog razloga ne mogu del-

Kosta Perović: Mlađić sa internacionalnim iskustvom

taljnije da govorim o pripremama, pogotovo što se ne zna ni da li će Vojvodina ili Hemofarm igrati finale.” Uspeh na EP, Pavićević za sada ne može da prognozira – „Još uvek nisam upoznat sa protivnicima, međutim od onoga što se prethodnih godina dešavalo, teško je ući i u užu krug za medalju. Medalje su uspeh. To je realno.”

Selektor mlađih kategorija, gospodin Karadžić, smatra da će EP za mlade „sigurno biti jako. Da imamo normalne uslove za pripremu, sigurno bi mogli da se umešamo u borbu za medalju. Moram da spomenem i da tu mnogo nedostaje jedan igrač koji bi dominirao, a to je Darko Miličić, koji pripada toj generaciji i sa kojim je ona bila prvak Evrope 2001. godine.”

Marko Petković

Ernest Rađen

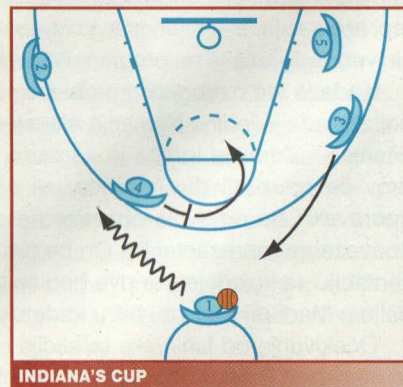
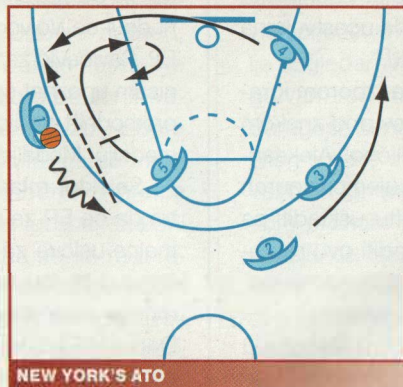
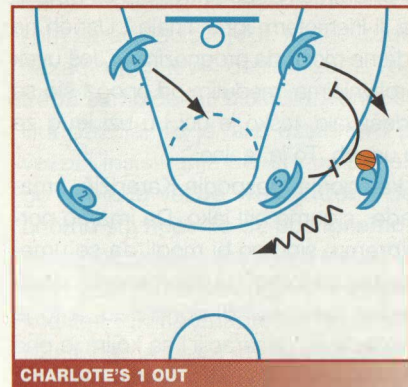
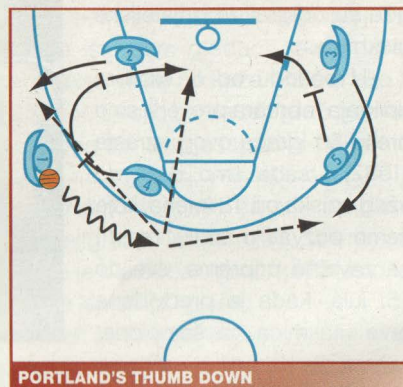
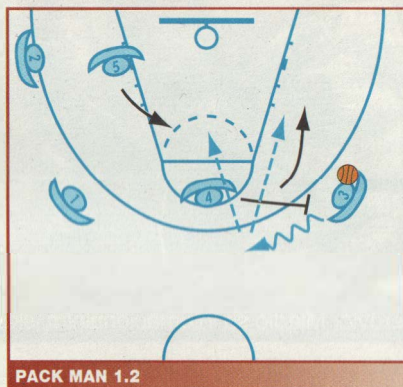
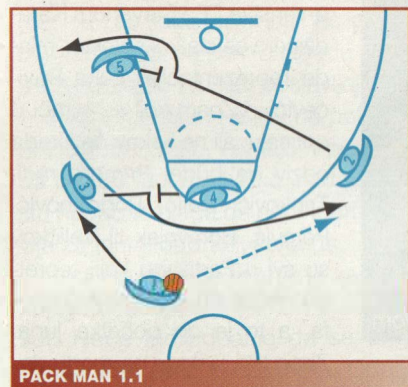
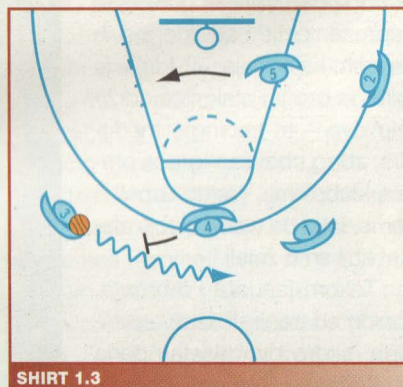
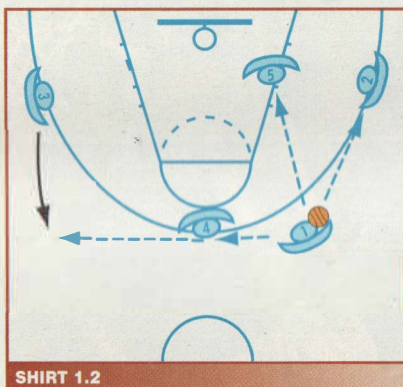
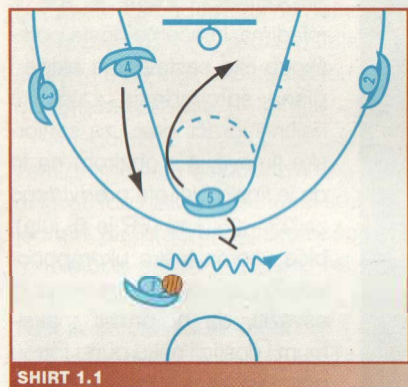
Prikaz PnR akcija

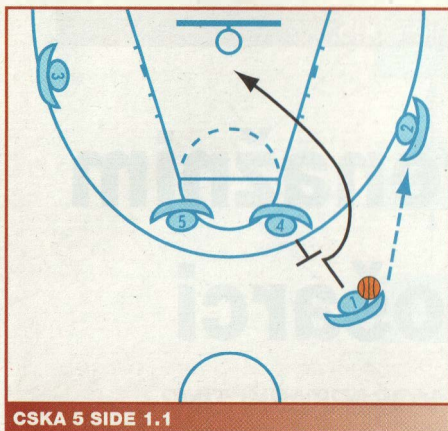
Po završetku igračke, Rađen je trenersku karijeru započeo 1990. godine u Zadru. Radio je u više klubova bivše Jugoslavije, a od 1998. godine je u grčkom Arisu. Kao pomoćni trener radio je na kondiciji i skautingu. Autor je brojnih teoretskih radova.

a nalizirajući ofanzivnu strategiju evropskih i NBA timova u proteklih nekoliko godina uočili smo da je PnR izuzetno mnogo zastupljen i efikasan. Za mnoge trenere PnR je glavno sredstvo napada, dok je za neke pomoćno sredstvo odnosno opcija koja se koristi ako ne prođe određena akcija ili da bi promenili stranu napada prije nego što uđe u akciju koju želi postaviti. PnR za samo nekoliko sekundi može da stvori uspješno rješenje, bez obzira na skau-

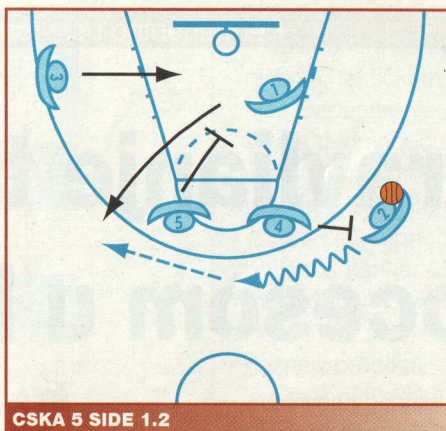
ting protivnika odnosno brižno postavljene principe timske odbrane od PnR.

Iz obimnog teoretskog rada Ernesta Rađe, sada pomoćnog trenera grčkog Arisa, u prošlom broju doneli smo njegovo viđenje sve češće primenjivanog PnR. Prikaz nekih od ovih akcija mogli smo videti kako primenjuju sledeći evropski i NBA klubovi: Aris, CSKA, Makabi, Sacramento, Milvoki, Njujork i San Antonio. U ovom broju nastavljamo sa prikazom ove, kod mnogih trenera, vrlo popularne akcije.

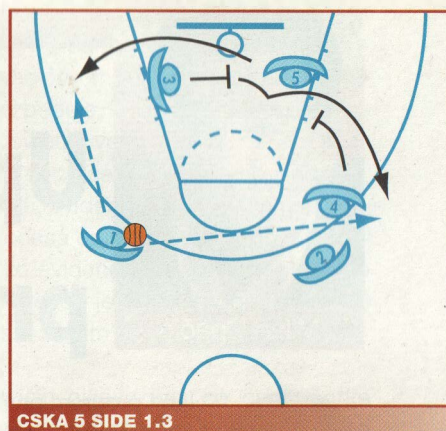

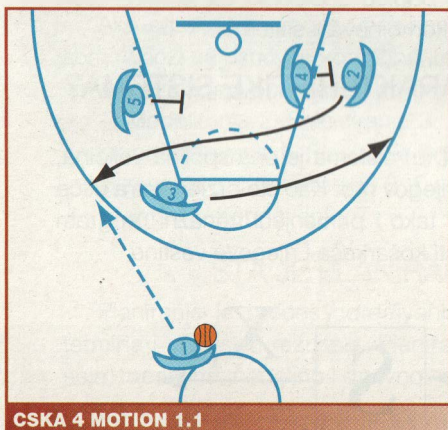
CSKA 5 SIDE 1.1

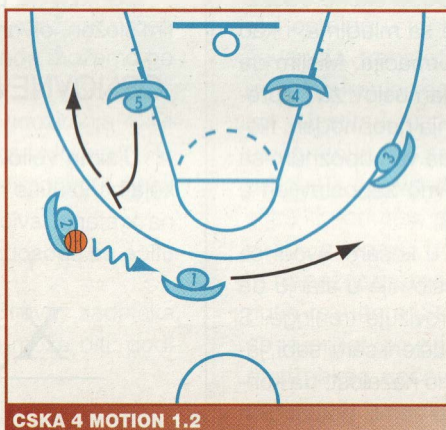
CSKA 5 SIDE 1.2

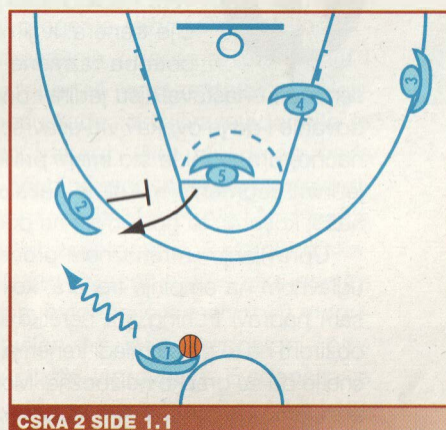
CSKA 5 SIDE 1.3

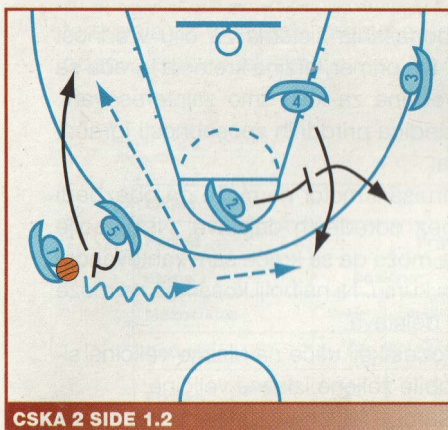
CSKA 4 MOTION 1.1

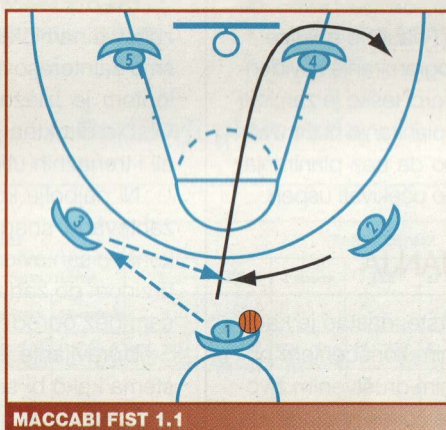
CSKA 4 MOTION 1.2

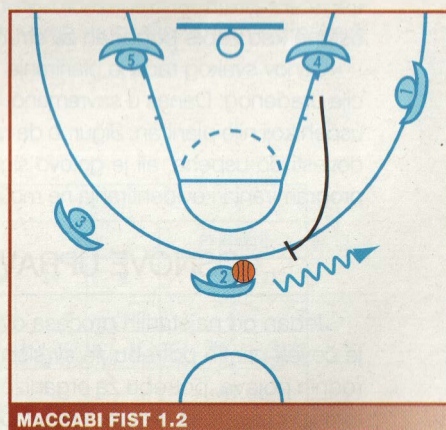
CSKA 2 SIDE 1.1

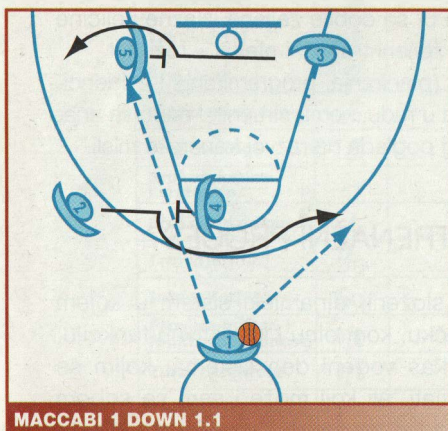
CSKA 2 SIDE 1.2

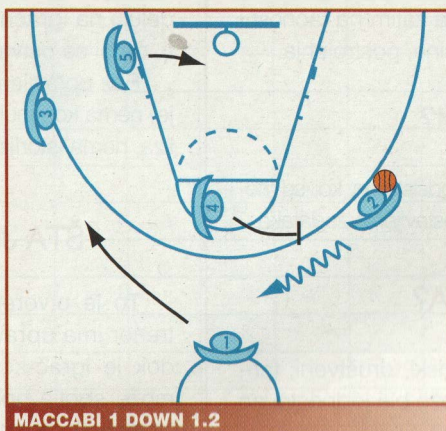
MACCABI FIST 1.1

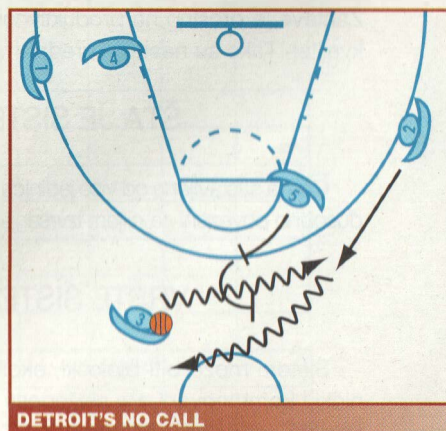
MACCABI FIST 1.2

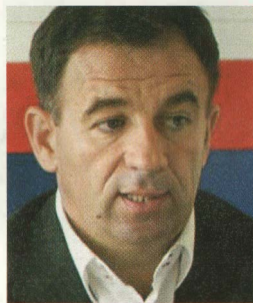
MACCABI 1 DOWN 1.1

MACCABI 1 DOWN 1.2

DETROIT'S NO CALL

Milan Opačić

Permanentno usavršavanje 2005.

Upravljanje trenažnim procesom u košarci

Plan i program permanentnog usavršavanja nastali su kao zaključak stručnog saveta KSSCG, kao potreba stalne edukacije trenera, koji rade sa mladima, i kao potreba razmene informacija. Mislim da seminari i nastava nisu jedini i dovoljan uslov za napredovanje i da je ovakav vid usavršavanja neophodan. Konačno, drago mi je što imam priliku da vas upoznam sa jednim segmentom, koji je nažalost vrlo zapostavljen u našoj košarci, te gotovo da ne postoji.

Upravljanje u trenažnom procesu u košarci svodi se uglavnom na empiriju trenera, koji često nije u stanju da sam napravi trening, pa neretko improvizuje treninge. S obzirom na to da su mladi treneri prepušteni sami sebi, jasno je da su greške neizbežne. Moramo nažalost, da konstatujemo da se u našim klubovima, u zemlji petostrukih svetskih prvaka, radi bez kompletne dokumentacije, koja treba da prethodi trenažnom procesu, da ga prati i da ostane kao zapis pogodan za stručne i naučne analize.

Osnov svakog rada je planiranje, programiranje i evidencija urađenog. Danas u savremenoj košarci teško je zamisliti uspeh koji nije planiran. Sigurno da nas planiranje neće uvek dovesti do uspeha, ali je gotovo sigurno da bez planiranja, programiranja i evidentiranja ne možemo očekivati uspeh.

OSNOVE UPRAVLJANJA

Jedan od najstarijih procesa ove vrste, nastao je kada je čovek osetio potrebu za svrsishodnim korišćenjem prirodnih pojava, potrebu za organizovanim društvenim životom i proizvodnim radom. Vremenom je čovek nastojao da svoje životne i radne uslove učini što povoljnijim za sebe. Zahteve je proširio na produktivnost, a zatim na tačnost i kvalitet. Tako su nastajali uređaji, mašine, postrojenja.

ŠTA JE SISTEM?

Celina sastavljena od više jedinica, podsistema, koji su međusobno povezani sa ciljem izvršenja postavljenih zadataka.

VRSTE SISTEMA?

Sistem može biti biološki, ekonomski, društveni, tehnički i kombinovani. Po složenosti može biti jednostavan i složen, otvoren ili zatvoren.

ŠTA JE KOŠARKAŠKI TIM?

Odmah, na prvi pogled uočićemo da je košarkaški tim složen, otvoren kombinovani sistem.

OSNOVNE KARAKTERISTIKE SISTEMA?

Ulazna veličina (X_u) sistema je ona spoljna veličina, koja bitno utiče na njegov rad. Kao što brzina vetra utiče na kretanje aviona, tako i primenjeni trenažni program utiče na sposobnosti košarkaša i njegove veštine.

Izlazna veličina (X_i) sistema je ona veličina koja je rezultat dinamičkog ponašanja sistema za čiju vrednost smo zainteresovani. Na primer, brzina kretanja igrača sa loptom je izlazna veličina za koju smo zainteresovani. Ona je direktna posledica prirodnih sposobnosti igrača, ali i trenažnih uticaja.

Ni najbolje konstruisani motor ne može da obezbedi zahtevanu snagu bez određenih dejstava. Ni najbolje konstruisan avion ne može da se kreće sam zahtevanom brzinom po zadanom kursu. Ni najbolji košarkaš ne može sam bez određenih dejstava.

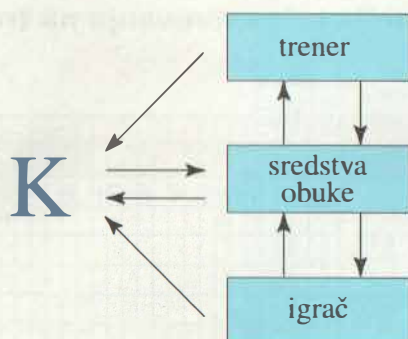
Upravljanje je proces koji utiče na ulazne veličine sistema kako bi se dobile željene izlazne veličine.

Upravljanje u košarci je faktor, koji utiče na ulazne veličine (trenažni rad, sredstva, opterećenja, metode), koje deluju na igrača da bi se dobile željene izlazne veličine tj. da bi se ostvario željeni trenažni efekat – rezultat.

Bez upravljanja (planiranja, programiranja i evidencije) nema kontinuiteta u radu, nema stručnih i naučnih analiza, nema istorijskog pogleda na razvoj trenerske misli.

ŠTA JE TRENAŽNI PROCES?

To je otvoreni, složeni, dinamički sistem u kojem trener ima upravljačku, kontrolnu i korektivnu funkciju, dok je igrač-košarkaš vođeni deo sistema, kojim se može spolja upravljati, ali koji može i sam sa sobom upravljati.

SASTAVNE KOMPONENTE UPRAVLJANJA?

Ako se složeni proces upravljanja trenažnim procesom razloži na osnovne komponente, onda možemo govoriti o uzajamno povezanim procesima:

1. Modeliranja
2. Selektiranja
3. Prognoziranja
4. Dijagnostifikovanja
5. Planiranja
6. Programiranja
7. Realizovanja
8. Kontrolisanja
9. Evidentiranja
10. Analiziranja
11. Korigovanja.

ŠTA JE PLANIRANJE?

Planiranje je proces određivanja ciljeva, zadataka, termina i sportskih rezultata. Planiranje može biti: godišnje, mesečno, nedeljno i dnevno.

ŠTA JE PROGRAMIRANJE?

Programiranje je utvrđivanje sredstava, metoda i opterećenja za rešavanje zadataka i ostvarivanje ciljeva u odgovarajućim uslovima.

ŠTA JE EVIDENTIRANJE?

Evidentiranje je trag na pedagoškom, fizičkom, tehničkom, taktičkom, psihološkom i teorijskom usavršavanju. Evidentiranje obezbeđuje funkcionisanje celog sistema tj. omogućuje povratnu vezu.

Evidentiramo dolaske igrača, njihove lične podatke, rezultate. Kao što se vidi, evidentiranje je važan sastavni deo celokupnog procesa upravljanja i njegova nezaobilazna karika. Ukoliko evidentiranje izostane, kada se mogućnost povratne veze, jer nije moguće izvršiti objektivnu analizu, a samim tim ni valjanu korekciju trenažnog procesa.

Za postizanje najviših ciljeva koji se od košarke uvek očekuju, od izuzetnog značaja je uvođenje u rad trenera obavezne sistematske evidencije, koja je pored ostalog u funkciji praćenja razvoja igrača, usavršavanja treninga, kvalitetnih priprema, planiranja i programiranja rada u klubu ili reprezentativnoj selekciji. U stvari, u procesu rada, brižljiva evidencija je najkorisnija za samog trenera. Ona mu omogućava praćenje relevantnih osobina, sposobnosti i karakteristika košarkaša, proveru pravilnosti izbora i korišćenja vežbi, metoda i trenažnih opterećenja, kontrolu efekata trenažnog procesa, kao i praćenje dinamike postignutih rezultata. Strogom evidencijom aktivnosti moguće je organizovati pravilan rad, jer se nedostaci i propusti lakše uočavaju i brže ispravljaju. Evidencija je podsetnik na male i velike stvaralačke iskre i projekte realizovane u radu. Prema tome ona nije samo neizbežni deo upravljanja, već i sredstvo samousavršavanja košarkaškog trenera u njegovom složenom i dinamičnom poslu.

Godišnji plan rada

Ciklus		Pripremni				Takmičarski					Prelazni			
Period		Bazična		Specifična		I	II	I pauza	III	II pauza	IV	V	I	II
Etapa		Uvodni	Opšti	Specijalni	Situacioni									
Mezociklus														
Datum		1-7/8	8-22/8	23-31/8	1-14/9	15/9-31/9	1/10-25/10	26/10-10/11	11-31/11	1-14/12	15/12-15/1	16/1-15/2	16/2-30/2	1-31/3
Fizička priprema	Opšta[%]	90												
	Specif[%]	10												
Tehnika[%]		0												
Taktika[%]		0												
Broj dana		7												
Broj trening dana		6												
Broj treninga		8												
Broj utakmica i vrsta/tip		/												
Broj dana odmora		1												
Trajanje[min]		90												
Intenzitet[%]		60												
Provera motor. i funkc. sposobnosti		1/8												
Zdrav. kontrola		1/8												
Teorij. predavanja		/												

Osnovne mere		Testovi funkcionalnih sposobnosti											
		1999/2000		2000/2001		2001/2002		2002/2003		2003/2004			
Antropometrija	AFSOL	VREDNOST		VREDNOST		VREDNOST		VREDNOST		VREDNOST		VREDNOST	
		aps.	relat.	aps.	relat.	aps.	relat.	aps.	relat.	aps.	relat.	aps.	relat.
		B	L	B	L	B	L	B	L	B	L	B	L
Visina		21											
Težina		93											
Rasp. ruku		212											
Velicina stopala		32											
Obim grudi		118											
Vital. kapac.		5750											
Test													
Sklek		27											
Trbuh													
Leda		28											
Zgib		6											
Čučanj		12											
Skok		56											
Sprint		35											
Trčanje													
Šut		20											
		284											
		574											

Godišnja evidencija prisustvovanja na treningu

planirano 250

Red. br.	Ime i prezime	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI	Ukupno		Napomena	
														Odvozna	%		
1.	NIKOLA OPAIČIĆ	4	0	2	2	0	2	1	1	3	2	1	6	20	235	94	
2.	ITD																
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	
11.																	
12.																	
13.																	
14.																	
15.																	
16.																	

ZAKLJUČAK

Veliki problem, donedavno, bio je u tome što nije postojao štampani dnevnik rada za trenere, pa su svi treneri vodili evidenciju na različite načine i po svom vlastitom nađenju. Svakako da su u tome najveći problem imali mladi, nedovoljnoiskusni treneri. Nažalost, na košarkaškim školama, u stručnoj literaturi, na seminarima i drugim oblicima stručnog usavršavanja ovom problemu se ne posvećuje dovoljna pažnja. Posledice situacije u kojoj trener nije obavezan da vodi evidenciju, da je ostavi u klubu ili košarkaškom savezu, kada nije dovoljno upućen u to kako treba raditi i nije u situaciji da nauči od drugog trenera, su brzo odustajanje od bilo kakve evidencije ili njeno svođenje na veoma mali često pogrešno odabrani obim.

Pre izvesnog vremena, uviđajući ovaj problem, Udruženje košarkaških trenera Srbije i Crne Gore štamvalo je TIME PLANER, do sada najkompletniji materijal za evidenciju treninga u košarci.

A sada evo nekoliko načina vođenja evidencije tj. praktične primene Trenerskog dnevnika rada.

Prvenstva sve slabija

m

lada, na duge staze perspektivna, uglavnom predvidljiva ali sa ipak zrn-
cem latentnog iznenađenja, od strane
roditelja i šačice zaljubljenika ispraće-
na, siromašna, okrnjena (bez podgorič-
ke Budućnosti) ali i renovirana (prvi put će se igrati Su-
pert liga). Eto takva nam je elitna liga dama, posmatra-
na kroz prizmu statistički merljivih kategorija i brojki. A
kvalitet? Kojom skalom i kojim parametrima ga meriti?
Da li da se poredimo sa susedima, Evropom ili sami sa
sobom kakvi smo bili u neka lepša vremena? Da li su
geografija i geni na snazi (ipak je ovo Balkan) margina-
lizovali dame pod obručima ili su mediji zaboravili da
lepši pol postoji i na parketu a ne samo na modnoj pisti?
Da li ćemo i ove godine sve svesti pod parolu – koliko
para toliko i muzike?

Činjenica je da su nam dame pod obručima u zapeč-
ku. Vlastitom ili nečijom drugom krivicom? Istina je ne-
gde na sredini. A šta kažu treneri:

Zoran Kovačić, koordinator mlađih selekcija KSSCG

– Ima kvaliteta. Ima mlađih igračica. S jedne strane
dobro je što nam je liga mlada jer te mlade igračice ima-
ju priliku da stiču iskustvo, imaju šansu da igraju. Da ima
kvaliteta pokazuje i činjenica da smo u prethodne tri go-
dine osvajali medalje sa mlađim selekcijama na evrop-
skim prvenstvima. Dakle, što se tiče reprezentacije do-
bro je ali nije dobro za ligu i njen kvalitet. Klubovi nema-
ju para pa nam svake godine u inostranstvo ode po de-
set, petnaest igračica. Klubovi nemaju novca da zadrže
kvalitetne igrače i zbog toga ne možemo napraviti zna-
čajniji klupski rezultat u Evropi – kaže Kovačić.

Dragomir Bukvić – Vojvodina NIS GAS

A kad smo kod klupskog rezultata eto nas kod Vojvo-
dine i njenog fantastičnog rezultata u premijernoj sezoni
Trokal lige, treće mesto, ali i slabog skora u Evroligi.

– Prvenstvo je slabije nego prošle godine. Ako ćemo
gledati po imenima i sastavima timova, starosti igračica.
Ovakvo prvenstvo je šansa za mlade, da se dokažu i ne-
ke su to već učinile, postale i nosioci igre svojih timova.
To je neka vrsta koristi mada bi bilo neuporedivo bolje da
pored sebe imaju starije,iskusnije i kvalitetnije igračice.
Uprkos svemu ne bi se trebalo plašiti za budućnost na-
še lige i košarke samo nam trebaju bolji uslovi. Bolji uslo-
vi za trening, bolji finansijski uslovi za igračice i bolji fi-
nansijski uslovi za trenere – jasan je Bukvić.

Miroslav Popov – Hemofarm

– Prvenstvo nam je neuporedivo mlađe. Praktično se
svelo ne na juniorsko već na kadetsko. Nekada smo u ti-
mu imali po jednu juniorku a sada govorimo o po nekoj
seniorki. Imamo dosta talenata, dosta materijala. I geni
su nam jednostavno takvi da su nam devojčice i devojke

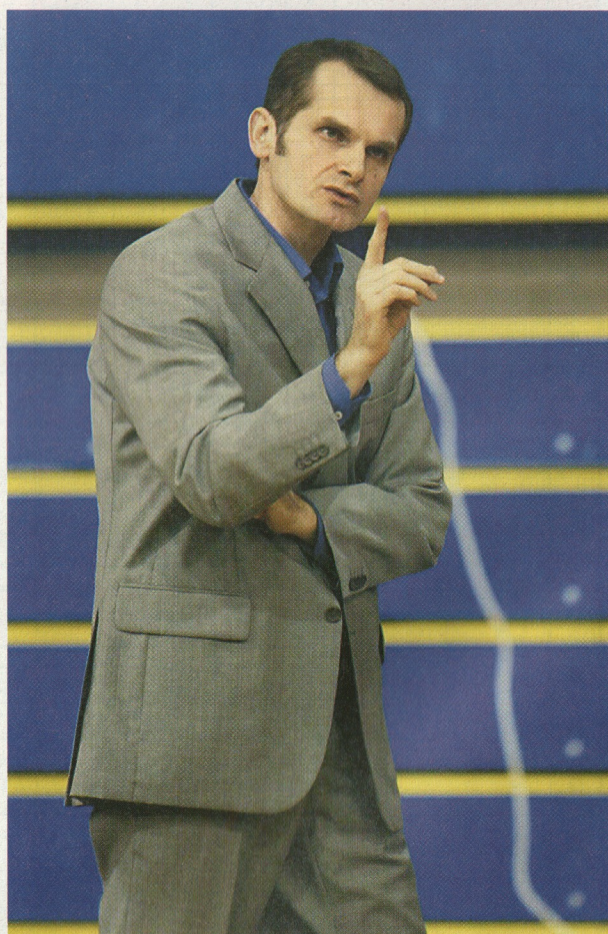
visoke, fizičke predispozicije su nam bolje nego kod re-
cimo Italijanki ili Španjolki, ali treba mnogo rada. Mi ima-
mo prekid u radu u trenutku kada iz mlađih kategorija
treba preći u seniorski pogon. To je veoma osetljiv pe-
riod i baš tu treba nadogradnja, treba toj deci posvetiti
mnogo pažnje bez obzira na rezultat – kaže Popov i na-
stavlja:

– U veoma smo delikatnoj situaciji. Smatram da smo
trenutno u periodu stagnacije. Problem su i treneri. Ne
valja da amateri rade sa amaterima. Treba uložiti i u tre-
nerski kadar, dati šansu mladim, školovanim, ambicio-
znim ljudima koji žele da rade i stvaraju igrače.

Slađan Ivić – Partizan

Trener crno-belih kao najveći problem dama pod ob-
ručima navodi zanemarenost i zapostavljenost od strane
Saveza, medija...

– Treba podići popularnost ženske košarke. Pa nije
samo odbojka ženski sport. Kažu, vikend je prebukiran
košarkaškim događajima. Dobro, pa evo možemo igrati
ponedeljkom, petkom, bilo koji dan. Zašto nema TV pre-
nosa nijedne ženske utakmice – pita se Ivić

Vruće leto plavih dama

Na smotru najjačih selekcija Starog kontinenta prvo će najmlađe, adetkinje (do 16 godina). Za medalju će se boriti u poljskom gradu Poznanj od 22 – 31. jula u okviru grupe D, gde su uz nas još i reprezentacije Francuske, Hrvatske i Litvanije. Juniorke (do 18 godina) će na Evropsko prvenstvo u mađarski grad Sopron od 5 – 14. avgusta. Žreb održan u Pragu im je dodelio grupu B u kojoj su i Francuska, Nemačka i Poljska. Kadetkinje su već odradile prve sedmodnevne pripreme u Novom Bečeju, a juniorke startuju tek po završetku domaćeg prvenstva.

Ipak, najviše se očekuje od najstarijih, seniorki. Izabranice selektora Zorana Višića igraće na EP u Turskoj od 2 – 11. septembra u grupi B sa Rusijom, Litvanijom, Rumunijom, Španijom, Poljskom i domaćinom. Detaljan plan priprema još nije poznat, ali se zna da će jedan deo reprezentativki imati svojevrstu proveru na Mediteranskim igrama u Almeriji (24. jun – 3. jul), a u planu je i pripremni turnir u Novom Sadu početkom avgusta.

Ivić smatra da je u pogledu kvaliteta tekuća sezona donela pomak u pozitivnom smislu.

– Cenim prošlogodišnju dominantnost i rezultat Crvene zvezde ali više cenim ovu sezonu. Pojavilo se dosta mladih igračica, dobro, sticajem okolnosti ali je prvenstvo ujednačenije i smatram da je to bolje. Samo sami

sebi otežavamo slušanjem priča da je tamo negde bolje. Pa gde je to bolje? Ovde se mora ispeći zanat.

Aleksandar Ičić – Crvena zvezda

Mladom treneru pripala je nezahvalna uloga, da vadi kestenje iz vatre i spasi što se spasti da od imena aktuelnih šampionki.

– Najveći problemi su veliki odliv igračica u inostranstvo, veliki broj mladih igračica za koje je potrebno vreme da bi dostigle odgovarajući kvalitet, nedostatak finansija, što je u suštini generalni problem svih klubova i medijska nezastupljenost što opet uzrokuje i manjak publike i nedostatak sponzora.

– U stalnoj borbi i težnji za boljim, u istrajavanju na zacrtanim ciljevima. Moramo svi zajedničkim snagama: roditelji, treneri, igračice, svi da damo maksimum kako bi podigli kvalitet na viši nivo – kaže trener Zvezdašica.

Tatjana Mrđa

Univerzitetska košarkaška liga

Ponovo studenti na parketu

S ećate li se trofejne generacije sarajevske Bosne? Pešić, Radovanović, Varajić, Delibašić, dobili su nadimak „studenti” jer su to zaista i bili. Danas pod profesionalnim obručima ima malo pravih studenata, ali među pravim studentima ima i te kako profesionalnih košarkaša. Liga Beogradskog univerziteta dobro se zahuktala. Rezultati i trenutno stanje na tabeli u obe konkurencije posle dve trećine odigranih kola nagoveštavaju uzbudljiv rasplet i završnicu.

– U završnoj smo fazi pregovora oko organizacije završnog turnira. Razgovaramo sa ljudima iz dvorane Sport eko. Želeli bismo da to ipak bude na određenom nivou. Sve ekipe su izjednačene po kvalitetu, iz kola u kolo sve je bolje i želimo da taj završni turnir, planiran za sredinu aprila meseca, bude svojevrstna kruna našeg rada i takmičenja – kaže Anđelka Jančić koja sa trenerske klupe predvodi dva tima, studentkinje i stu-

dente Više poslovne škole. Jančićeva je ujedno i jedini profesionalni trener koji je uzeo učešće u takmičenju akademaca.

– Utakmice sude arbitri koje je delegirao KSS. Delegati na mečevima su takođe iz redova Saveza. Međutim, za sada nema većeg interesovanja trenera za ovo takmičenje.

Univerzitetska liga je podeljena na dva dela, letnji i zimski semestar. U zimskom semestru (novembar-decembar) je odigrana Druga liga za muškarce a u letnjem semestru (februar-april) se nadmeću i mladići i devojke u okviru Prve lige. U drugoligaškom studentskom karavanu pod obručima takmičilo se 27 ekipa za prva tri mesta na tabeli i plasman u Prvu ligu u kojoj trenutno igra 15 timova u konkurenciji dama i 12 timova u konkurenciji studenata. Dame su podeljene u tri grupe čiji će prvaci ići na završni turnir a jači, pol igra u okviru dve grupe, a po dva prvoplasirana tima će obezbediti učešće na završnom turniru i boriti se za naslov šampiona. **T. M.**

Duško Vujošević

Permanentno usavršavanje 2005.

Savremeni zahtevi u selekciji košarkaša

vodni deo praktičnog predavanja održao je profesor Vladimir Koprivica, koji je zagrejao demonstratore sledećim vežbama:

1. prebacivanje lopte iz ruke u ruku iznad glava uz lagano trčanje od linije do linije
2. prebacivanje lopte iz ruke u ruku iznad glava uz bočno trčanje od linije do linije
3. kotrljanje lopte po parketu sa probacivanjem kroz noge celom dužinom terena
4. baciti loptu pa trčati unazad i uhvatiti je (takođe celom dužinom terena)
5. baciti loptu energično u vis i uhvatiti je što niže kada se odbije od parketa
6. baciti loptu što više i dok leti uraditi okret od 360 stepeni i uhvatiti je što niže kada se odbije od parketa

Profesor Koprivica je naglasio da u uvodnom delu treninga bude što više kombinacija trčanja, promena pravca, žongliranja, vežbi spretnosti i okretnosti, u kojima treba znati samo šta je cilj, gde treba često biti i kreativan.

Pošto su igrači već zagrejani pokazaću još dve vežbe:

1. Igrači su u trojkama i jedan igrač juri. Kada se drže za ruke sva tri igrača onda su spašeni odnosno ne mogu biti „uhvaćeni“.

Ova vežba može da se usloži ako srednji igrač bude suprotno okrenut od druga dva igrača u trojci. Ovde igrači moraju da saraduju i bitan je momenat percepcije.

2. Igrač juri zadataog igrača (trener ga zadaje), između njih je zamišljena linija (između igrača koji beži i koji ga juri). Igrač je spašen ako pre nego što je „uhvaćen“

neki drugi igrač pređe preko te linije (protrči između) i onda on biva juren. I ovu igru možemo usložiti ako damo svakom igraču loptu da dribla.

Pošto je profesor Koprivica završio uvodni deo treninga usledilo je predavanje Duška Vujoševića.

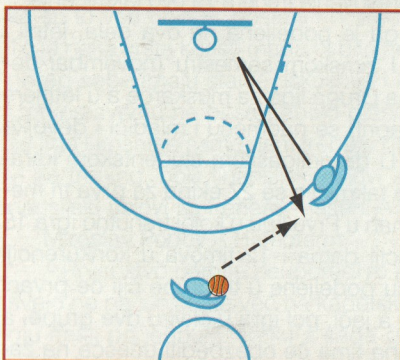
Krenućemo od situacije jedan na jedan.

Ono što je istina je da umnogome to što će igrač da uradi sa loptom zavisi od toga šta je radio bez lopte. Postoje i blokade i čitanje blokada, ali pre toga igrači moraju dobro da nauče da se kreću bez lopte i da se demarkiraju da bi primili loptu bez bloka u određenoj prednosti. Ono na šta bi hteo naročito da obratim pažnju kod spoljnih igrača je demarkiranje kada odbrana igra agresivno po liniji dodavanja.

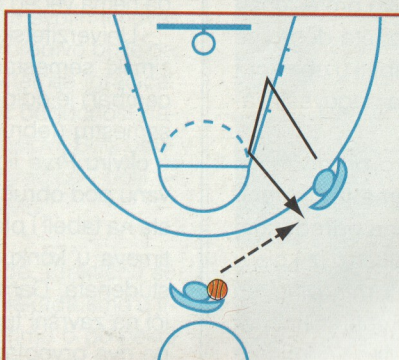
Ono što potpada pod neko prošlo vreme to je V demarkiranje gde igrač kreće pod koš, menja pravac kretanja i vraća se na isto mesto (sl.1). Čitajući odbranu, da li i odbrambeni igrač gleda njega ili loptu, i ako gleda njega, treba da primi loptu i da bez korekcije stopala šutne na koš.

Ono što je daleko produktivnije i uspešnije protiv dobrih odbrana je da umesto da ulazi u kretanju u kontakt sa igračem, proba da ubaci desnu nogu preko noge i desnu ruku ispod njegove ruke (kao da servira u tenisu). Ako odbrana igra korektno, ostaje u kontaktu, i onda kada je igrač spreman da doda loptu iskorači (sl.2).

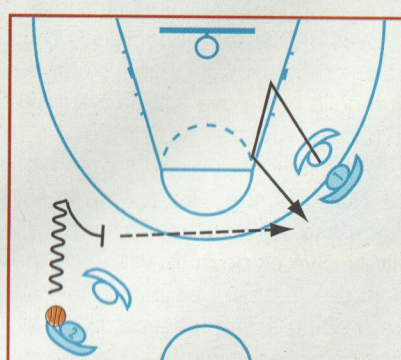
U primanju lopte, kada druga noga dotakne pod, kukovi napadača su spuštene, a igrač dok izlazi treba da ima neku procenu da li je za šut ili prodor. Ako je spreman za šut, kada druga noga dotakne pod on je ušao u šut. Kukovi su spuštene, lopta je na grudima na desnoj sisi iznad ruke. Ali ako je odbrambeni igrač blizu zakloni loptu od njega.

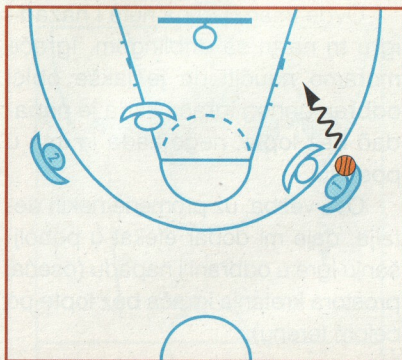
Slika 1

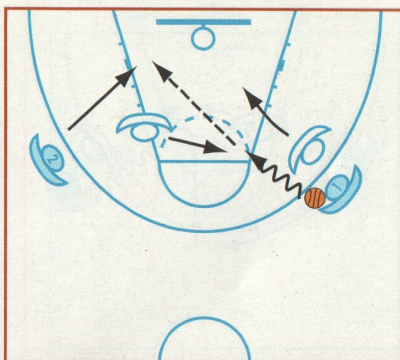
Slika 2

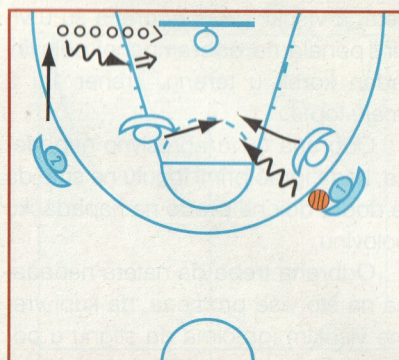
Slika 3

Slika 4

Slika 5

Slika 6

Vežba br. 1.

Vežbu ćemo organizovati tako da dodavač i njeov odbrambeni igrač igraju od polovine. Ako igrač hoće da doda na desnu stranu, treba da napadne svog igrača jedan na jedan driblingom više ka suprotnom čošku. Ako to odbrana brani, napadač treba da gleda pravi momenat da doda loptu igraču kada je spreman, a taj momenat je kada je igrač u kontaktu. Dok je lopta u vazduhu i dok je napadač prima odbrana mora da bude na pola puta samo delić sekunde i sklanja se (sl. 3). Napadač igra jedan na jedan, ima limit dva driblinga i nema dvokoraka nego ako probije igrača onda je to uskakanje u reket ramenom. Znači, ima koša iz reketa ali nema dvokoraka jer su retke situacije da igrač iz dvokoraka u igri pet na pet može da da koš.

Vežba br. 2

Podelićemo teren vertikalno po polovini. Lopta je na desnoj strani, igrač u napadu 2 igra jedan na jedan, bez lopte na levoj strani (sl. 4).

Napadač 2 ne sme da prelazi na drugu polovinu i mora svaki put da kazni svog igrača kada pomaže. Odbrana mora da gleda loptu i svog igrača, ako skrene pogled sa napadača, on naglo utrčava na zicer. Na koji način napadač kažnjava odbranu? Ima tri načina.

Ako igrač probija u sredinu, a odbrana pomaže PRVA stvar je da napadač utrči snažno na zicer (sl. 5).

DRUGI način je da raširi u čošak ako mu igrač sporo prilazi, šutira, a ako mu brzo prilazi ide na prodor (sl. 6).

TREĆI način je da utrči u leđa ugraču (sl.7).

Vežba br. 3

Radimo kao prethodnu vežbu. S tim što ako je postignut koš, napadač prelazi u odbranu i odmah igra agresivno na tri-četvrti da ne primi loptu. Kada napadač primi loptu postavlja se između njega i koša i tera ga da napravi tri promene pravca, ako nije dat koš, odmah prilazi igraču ali nešto opreznije. Trener ima loptu i ako je koš dat, hitro izvodi loptu, pre nego što „druga“ lopta prođe kroz koš.

Znači, radimo jedan na jedan, bez dvokoraka. Demarkirane, primanje lopte bez bloka jedan na jedan i prelazak iz napada u odbranu odmah po datom košu (sl. 8).

Vežba br. 4 (četiri na dva plus dva u povratku četiri na četiri)

Ovu vežbu dosta radimo, vežbamo odbranu od kontranapada i tranziciju.

Visoki igrači u napadu su u visini penala na napadačkoj polovini jedan korak u terenu, lopta je pod ko-

Predrag Samardžićki

šem, a visoki igrači odbrane su u visini penala na odbrambenoj polovini jedan korak u terenu. Trener 1 i 2 imaju lopte.

Odbrana čuva agresivno napadače, kada igrač primi loputu ne sme da je doda, dok ne pređe na napadačku polovinu.

Odbrana treba da natera napadača na što više promena, da kupi vreme visokim igračima da stignu u odbranu. Lob pasa nema.

Igrači 1 i 2 treba da stignu do svojih igrača pre lopte. Kada je koš dat trener 2 dodaje lotu pre nego što je prošla kroz obuč, odbrana treba da vrati četiri na četiri a napadači nemaju limita (sl. 9).

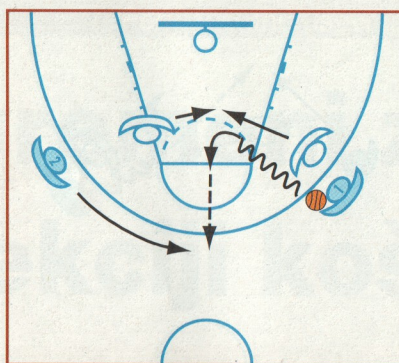
Vežba br. 5.

Vežba koja se radi u smislu usavršavanja kretanja igrača bez lopte izvodi se u trojkama tako što se radi dupli pas.

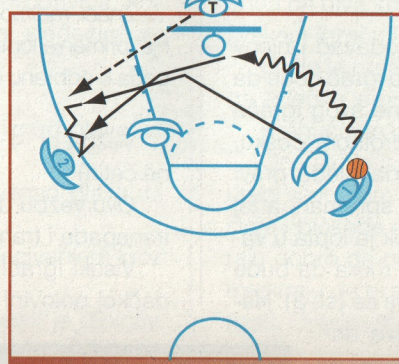
Srednji igrač dodaje loptu u visini penala igraču dva, trči da primi dupli pas na polovini terena i onda dodaje pas igraču tri na dvokorak (sl. 10a).

Igrač koji je dodao loptu (1) mora da izađe iz terena jedan korak van ugla da bi se potom vratio u teren, za to vreme šuter (3) prima prvi pas, a igrač 1 mora da stigne na šut (dvokorak) (sl. 10b).

Zatim, igrači 1, 2 i 3 prilaze igračima 4, 5 i 6 za igru tri na tri (sl. 10c).

Slika 7

Slika 8

Ovde imamo tri na nula i nazad, igru tri na tri sa driblingom. Igrače moramo naučiti da je lakše običi odbrambenog igrača kada je napadač bez lopte, nego kada je ima u posedu.

Ova vežba, uz promene nekih detalja, daje mi dobar efekat u poboljšanju igre u odbrani i napadu (osećaj prostora kretanja igrača bez lopte po celom terenu).

Vežba br. 6. (5:5, odnosno 1:1, 2:1, 2:2, 3:2, 3:3, 4:3, 4:4, 5:4, 5:5)

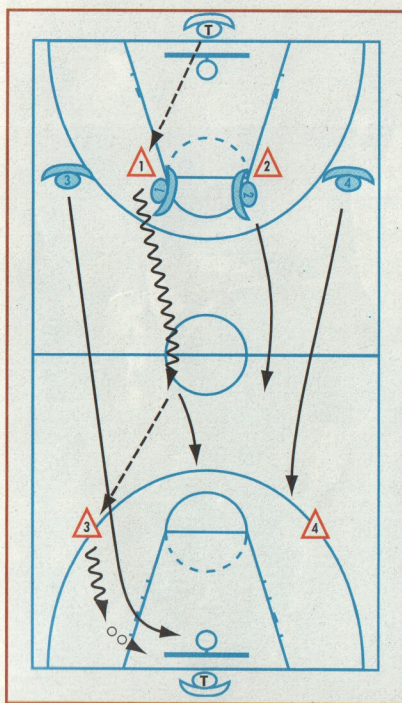
Dve petorke stoje na čeonj liniji jedna naspram druge.

Ova vežba je intenzivna, tera na 10 sprinteva i ima neke specifične i hendikep situacije.

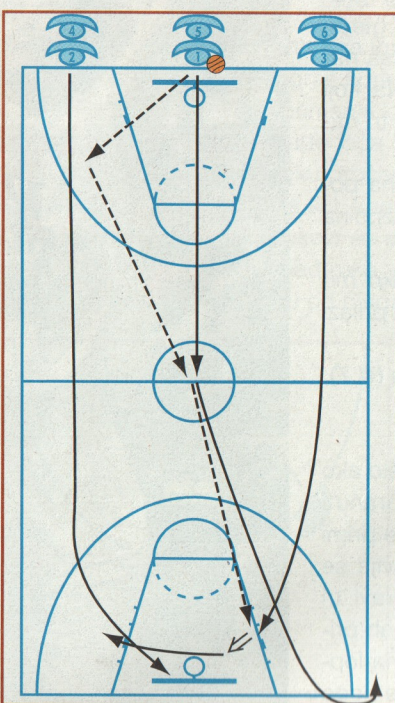
U vežbi igrač ima zadatak da vidi i misli. Vežba kreće jedan na jedan na skoro celom terenu ili od visine penala. Odbrana dodaje loš pas napadaču i igra se jedan na jedan (sl. 11a).

Po završetku igre 1:1 (bez obzira da li je postignut koš ili promašaj) odbrana postaje napad stim da se priključuje jedan igrač i igra se dva na jedan (sl. 11b) preko celog terena, a zatim ulazi sledeći igrač za dva na dva, zatim tri na dva, onda za tri na tri, pa četiri na tri, četiri na četiri, pet na četiri, i završava se na pet na pet.

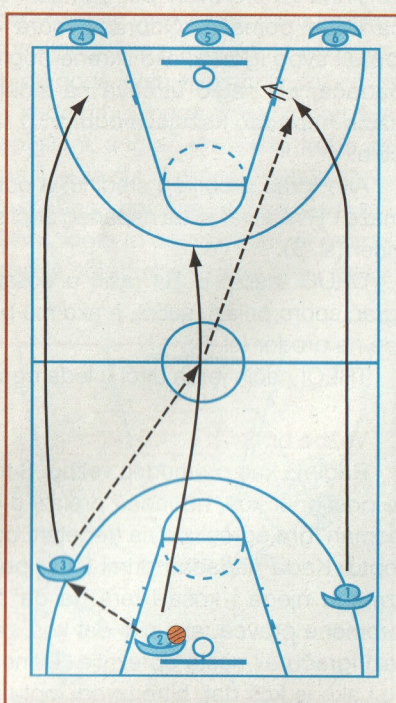
U ovoj vežbi treba insistirati da se odigra bez faula (naučiti da se trpi faul kada nije „sviran“).

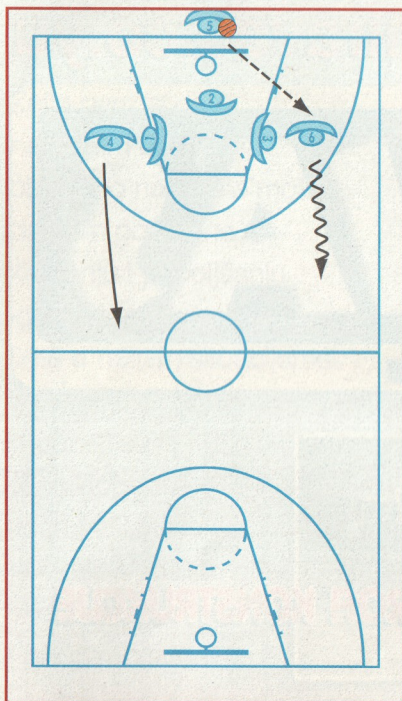
Slika 9

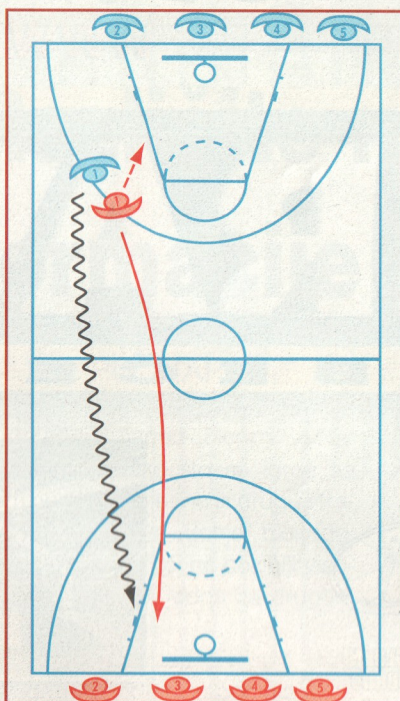
Slika 10 a

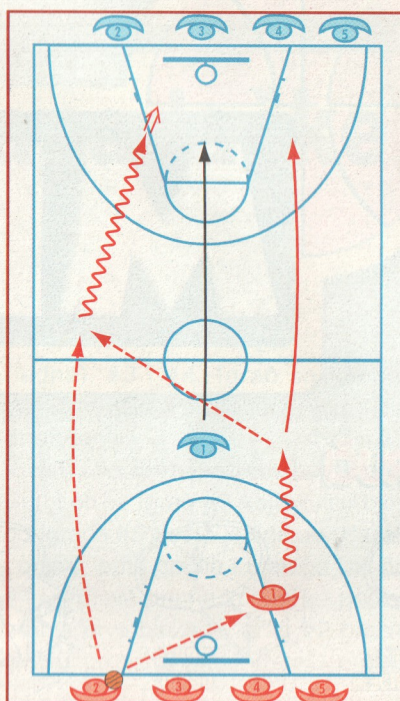
Slika 10 b

Slika 10c

Slika 11a

Slika 11b

Luka Bogdanović

Vežba se radi u četiri serije ali tako da se rasporedi opterećenje na sve igrače podjednako.

Vežba br. 7 (pet na pet)

Često radim pet na pet bez blokada, bez šuta i driblinga. Broje se dodavanja. Bežba se rado 60 sec. Lopta je kod trenera koji je uvodi sa strane. Igrač koji primi loptu ne može da je ponovo primi na istoj polovini nego mora na suprotnoj. Nema kratkih demarkiranja (4-5 koraka), nego 10-15 koraka. Odbrana brani presingom, onaj ko primi loptu broji naglas, ako je lopta presečena uvodi se sa strane i taj pas se ne broji.

Ova vežba, ako se radi dobrim intenzitetom, dosta je teška.

Vežba br. 8

Ono što radimo u cilju razvijanja intenziteta igre, razvijanja tranzicije, odbrane i napada to je pet na pet bez driblinga. Kada napad da koš izvodi loptu iza čeonu linije i napada drugi koš, dakle ekipa koja da koš, ponovo igra napad. Jedan igrač izvodi ostali moraju da istrče.

Ovo je jedan pokušaj prikazivanja igre jedan na jedan. Ona mora da ostane osnovna kada je u pitanju kvalitet naše igre „jedan na jedan” podrazumeva timsku igru, prevashodno bez lopte, otvaranje prostora itd. Praćenje igre jedan na jedan treba da se vezuje za tranzicije. To je ono čime bih završio ovaj trening.

Priradio Marko Mrđen

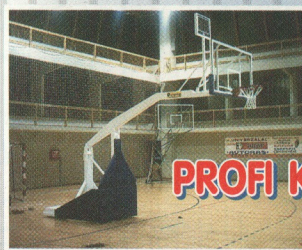
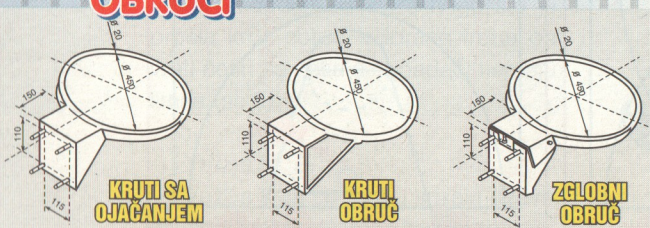
SVE ZA KOŠARKU

www.miravas.co.yu

MIRAVAS

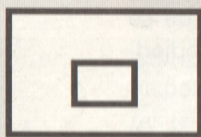
BEČEJ

OBRUČI

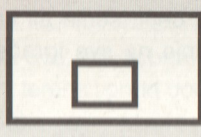

PROFI KONSTRUKCIJE

KOŠ TABLE

1800 x 1200

1800 x 1050

1200 x 800

STANDARDNE: - DRVENE
- STAKLENE
- PLEKSI GLAS

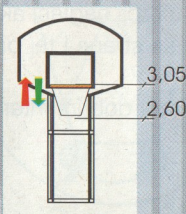
HOBY

REŠETKASTE KONSTRUKCIJE

STUBNE KONSTRUKCIJE

ZIDNE KONSTRUKCIJE

KLIZAJUĆA,
NA ZIDU

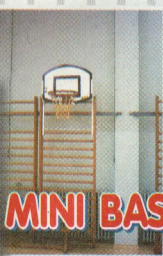

STREET BALL KONSTRUKCIJE

METALNE KONSTRUKCIJE

POMOĆNI PROGRAM ZA KOŠARKU

MINI BASKET KONSTRUKCIJE

D.O.O. "MIRAVAS"

21220 Bečej, Veljka Vlahovića 2

Tel/Fax: 021/811-462; MobTel: 063/531-645

e-mail: miravas@sojanet.co.yu

Enciklopedija košarkaških akcija (9)

Želja nam je da u narednim brojevima objavimo nešto što može da vam pomogne u kreiranju i poboljšanju igre u napadu vašeg tima u raznim situacijama. Svi tekstovi i dijagrami preuzeti su iz „Enciklopedije košarkaških akcija” koju je izdao Von Rid, glavni skaut Orlando Medžika i bivši trener Feniks Merkurija (WNBA).

Različite napadačke formacije

„ZIPPO” NAPADI

1.0 ZIPPER napad „Floppy” – Napad započinje tako što se igrač sa loptom pomera na jednu ili drugu stranu i onda slede dve „donje” blokade, koje postavljaju igrači na poziciji visokog posta #4 i #5, jedna za drugom za igrače #2 i #3.

2.1 ZIPPER napad „Floppy 1 triple” – Igrač sa loptom započinje akciju na strani, sledi donja blokada koju postavlja igrač #5 za igrača #2 koji prima loptu.

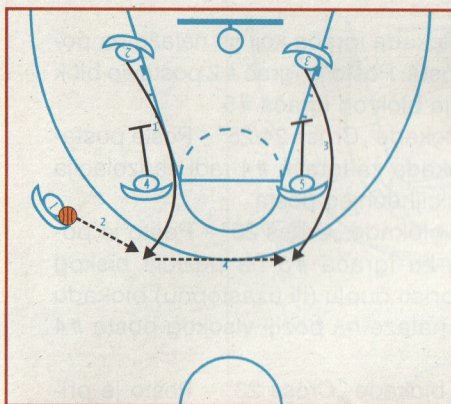
2.2 ZIPPER napad „Floppy 1 triple” – Posle dodavanja lopte igraču #2, igrač #1 dobija 3 uza-stopne blokade i to od igrača #5

(leđna), #3 i #4. Igrač sa loptom #2 driblingom popravlja ugao za dodavanje.

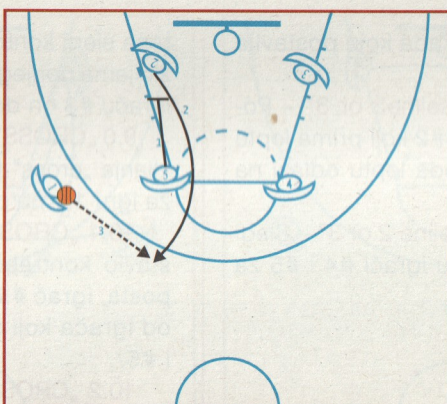
3.0 ZIPPER napad „Floppy 2 or 3 Curl Lob” – Igrač #3 koji koristi blok od igrača #5 pošto je fintirao izlazak i prijem lopte dobija i blok od igrača #4 i utrčava prema košu. Pre postavljanja prve blokade igrač #2 prazni stranu tako što pravi kretnju prema uglu terena, na suprotnu stranu..

4.1 ZIPPER napad „Floppy ATO Lob” – Igrač #4 postavlja donju blokadu igraču #2 posle koje se otvara prema uglu terena gde prihvata loptu.

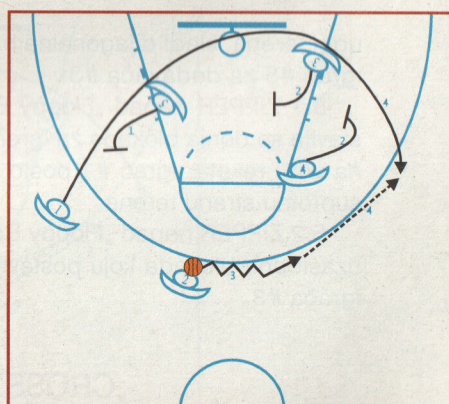
4.2 ZIPPER napad „Floppy ATO Lob” – Posle prijema lopte #4 u

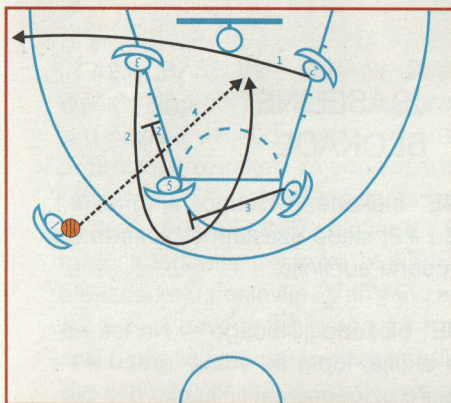
DIJAGRAM 1.0

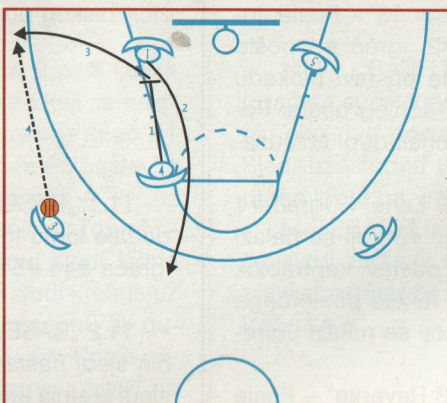
DIJAGRAM 2.1

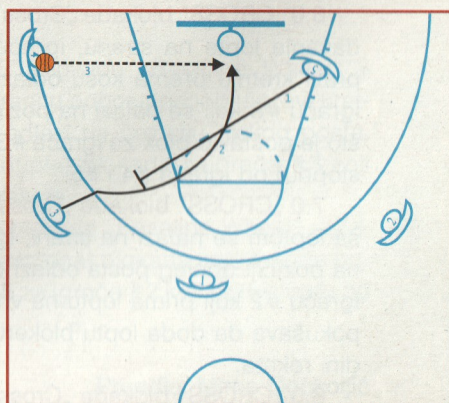
DIJAGRAM 2.2

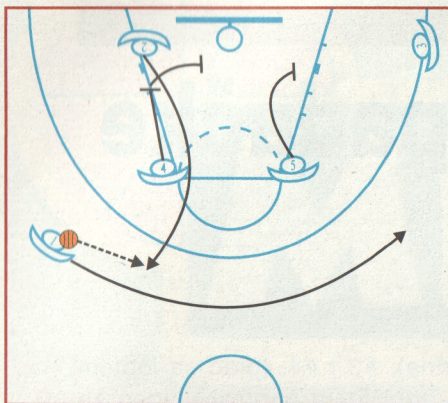
DIJAGRAM 3.0

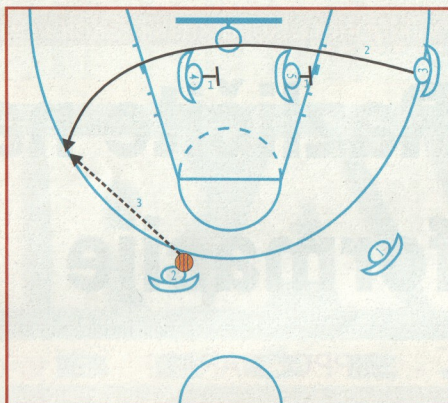
DIJAGRAM 4.1

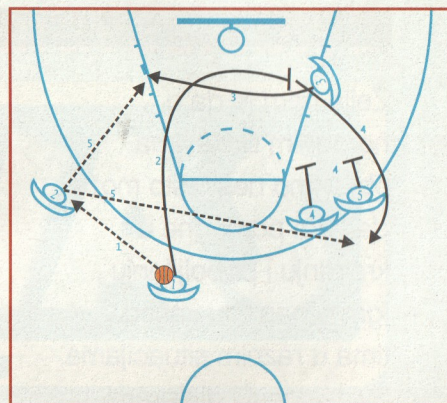
DIJAGRAM 4.2

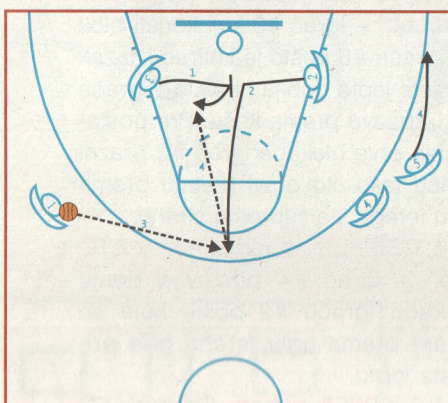
DIJAGRAM 5.1

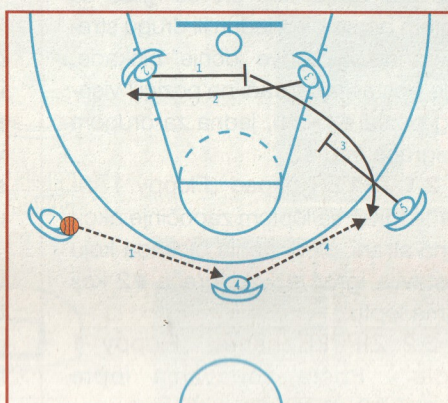
DIJAGRAM 5.2

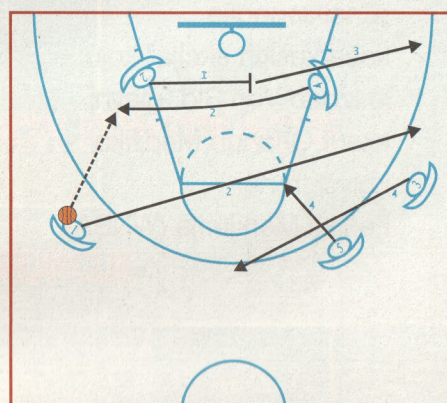
DIJAGRAM 6.0

DIJAGRAM 7.0

DIJAGRAM 8.0

DIJAGRAM 9.0

uglu terena, sledi dijagonalna blokada koju postavlja igrač #5 za dodavača #3.

5.1 ZIPPER napad „Floppy Baseline2 or 3” – Postavlja se donja blokada za igrača #2 koji prima loptu na vrhu reketa. Igrač #1 pošto doda loptu odlazi na suprotnu stranu terena.

5.2 ZIPPER napad „Floppy Baseline 2 or 3” – Sledi uzastopna blokada koju postavljaju igrači #4 i #5 za igrača #3.

„CROSS” BLOKADE

6.0 „CROSS” blokade „Cross 12 or 13” – Posle dodavanja lopte na stranu, igraču #2, igrač #1 pošto pravi kretnju prema košu odlazi da postavi blokadu igraču #3 koji se nalazi na poziciji donjeg posta. Pošto je postavio blok za igrača #3 koristi duplu (ili uzastopnu) od igrača #4 i #5.

7.0 „CROSS” blokade „Cross 23 Lane” – Igrač #1 sa loptom se nalazi na strani, igrač #3 koji se nalazi na poziciji donjeg posta odlazi da postavi kontrablok igraču #2 koji prima loptu na vrhu reketa posle čega pokušava da doda loptu blokeru koji se nalazi u sredini reketa.

8.0 „CROSS” blokade „Cross 23 Reverse” – Posle dodavanja lopte igraču #4 koji se nalazi na sredini te-

rena sledi kontrablokada igrača koji se nalaze na pozicijama donjeg posta. Pošto je igrač #2 postavio blok igraču #3 on dobija blok od igrača #5.

9.0 „CROSS” blokade „Cross 24/25” – Posle postavljanja „cross” blokade za igrača #4 radi se izolacija za igru 1:1 na poziciji donjeg posta.

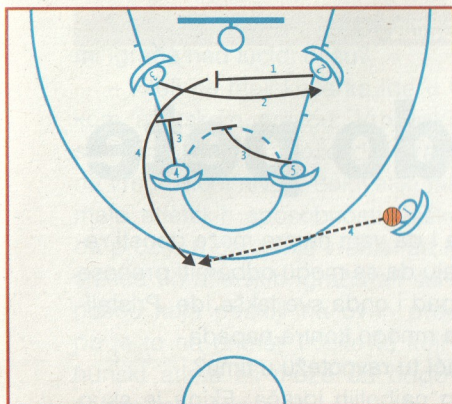
10.1 „CROSS” blokade „Cross 23” – Pošto je postavio kontrablok za igrača #3 na poziciji niskog posta, igrač #2 koristi duplu (ili uzastopnu) blokadu od igrača koji se nalaze na poziciji visokog posta #4 i #5.

10.2 „CROSS” blokade „Cross 23” – Pošto je primio loptu igrač #2, sledi ponovo uzastopna (ili dupla) blokada od igrača #4 i #5 za igrača #3 koji je na poziciji niskog posta.

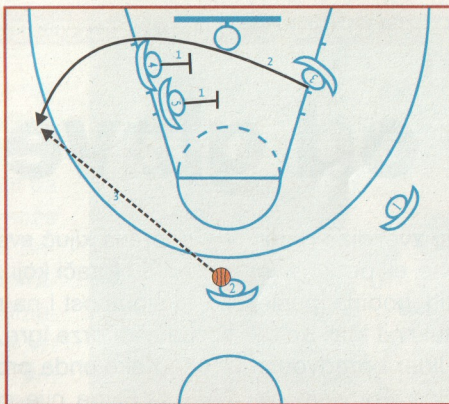
„BASELINE” BLOKADE

11.1 „BASELINE” blokade „Chicago” – Igrač #1 dodaje loptu igraču #2, slede uzastopne blokade od igrača #4 i #5 uz čeonu aut liniju.

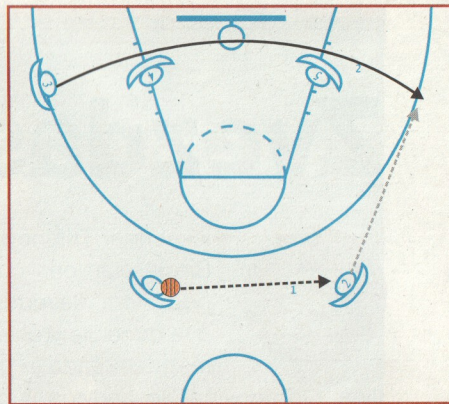
11.2 „BASELINE” blokade „Chicago” – Na isti način sledi nastavak akcije, lopta se vraća igraču #1 i sledi kretnja igrača #3 uz čeonu aut liniju oko dva blokeru #4 i #5.

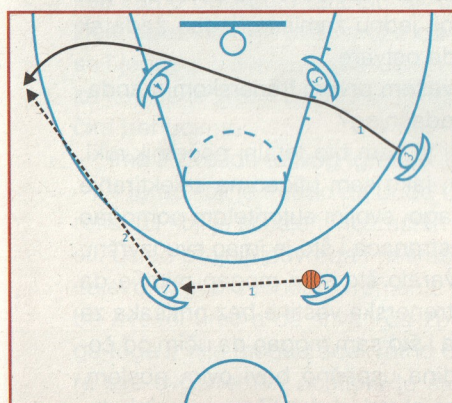
DIJAGRAM 10.1

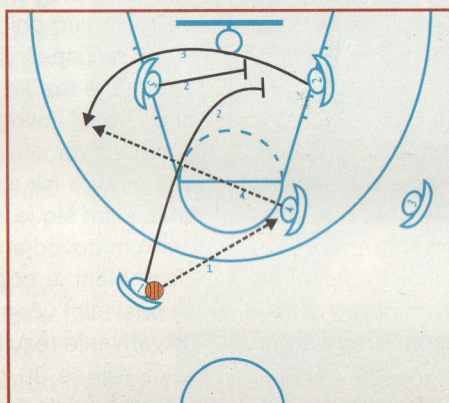
DIJAGRAM 10.2

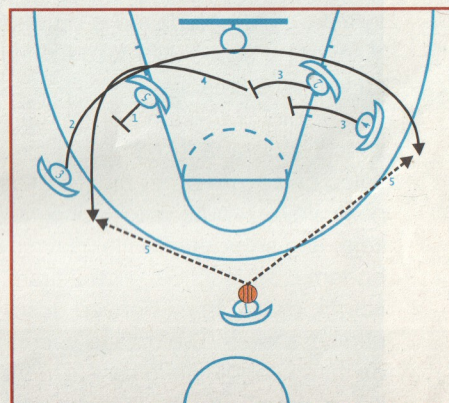
DIJAGRAM 11.1

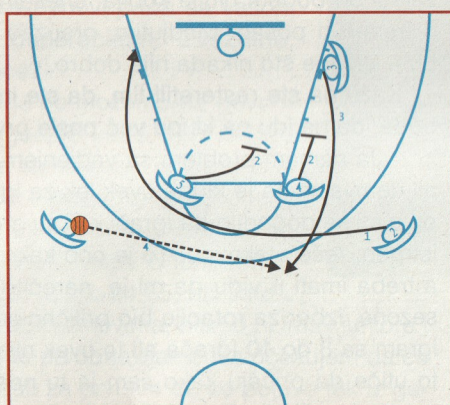
DIJAGRAM 11.2

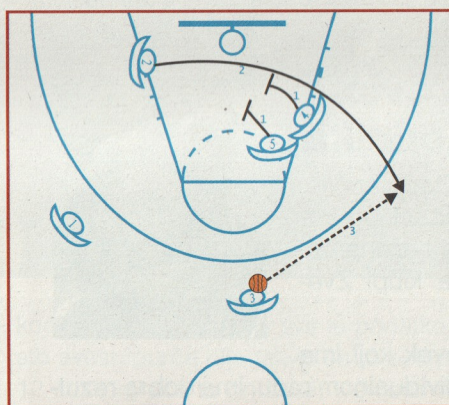
DIJAGRAM 12.0

DIJAGRAM 13.0

DIJAGRAM 14.1

DIJAGRAM 14.2

12.0 „BASELINE” blokade „Baseline 2 or 3 Quick Weak” – Igrač #1 dodaje loptu igraču #4 koji se nalazi u poziciji visokog posta. Posle dodavanja igrač #1 protrčava kroz reket i zajedno sa igračem #5 postavlja uzastopnu (ili duplu) blokadu za igrača #2.

13.0 „BASELINE” blokade „Baseline Triple” – Igrač #3 dobija trostruku blokadu. Prvo sledi leđna blokada koju postavlja igrač #5, zatim sledi kretnja uz aut liniju i navođenje igrača #3 na uzastopnu (ili duplu) blokadu koju postavljaju igrači #2 i #4. Pošto postavi blok igrač #2 nastavlja svoju kretnju i izlazi na drugu stranu koristeći blok od igrača #5.

14.1 „BASELINE” blokade „Baseline Wheel” – Igrač na suprotnoj strani u odnosu na loptu pravi kretnju oko dva posta i odlazi na poziciju niskog posta. Sledi uzastopna (ili dupla) blokada sa igrača #3 koji prima loptu na vrhu reketa..

14.2 „BASELINE” blokade „Baseline Wheel” – Zatim sledi dupla (ili uzastopna) blokada koju takođe postavljaju igrači #4 i #5 za igrača #2 koji prima loptu od igrača #3.

Priredio: Mirko Ocočoljić
operativni trener

Aleksandar Trifunović, trener KK Crvena zvezda

Zvezdaš od glave do pete

aleksandar Trifunović je zvezdino dete. Bio je član one čuvene ekipe koja je početkom devedesetih godina posle dve decenije vratila titulu na Mali Kalemegdan. Tada je bio lider i predvodio Ilića, Obradovića, Jovanovića, Vidačića, Tomaševića i ostale do vrha. Sada, predvodi neke nove klince, kao trener, i pokušava da sa njima dosegne nekadašnje igračke visine. Nedavno je sa desetakom diplomirao na Višoj trenerskoj školi i tako i zvanično stekao licencu za vođenje tima:

– Diplomirao sam 10. februara na temu „Meč-ap zonska odbrana 1-2-2“. To je odbrana koju ja nisam voleo da se igra protiv mene, koja je sjajna i koja je još neka vrsta tabua, iako jednostavna. To je i odbrana koja, ako se budem dalje usavršavao kao trener i ako budem u situaciji da ja selektiram tim koji to može da isprati, može da mi donese dosta toga dobrog u trenerskoj karijeri. Diploma je veoma važna, drago mi je da sam je dobio, iako sam ja tu Višu trenersku završio još za vreme igračke karijere, pa sam kasnije morao da dajem još neke dopunske ispite ali je ona važan pokazatelj da ozbiljno želiš da se baviš ovim poslom.

Badnjarević za pomoćnika

Predrag Badnjarević, majstor individualnog treninga, od ove sezone pomaže Trifi na klupi Zvezde:

– Fikus je čovek koji ima iskustva u individualnom radu, ima dobre rezultate iza sebe i pošto Zvezda ima igrače kojima nedostaje tehnička obučenaost i taktička disciplina, meni je bio potreban takav saradnik, poklopile su nam se želje i ambicije i ja sam sa dosadašnjom saradnjom vrlo zadovoljan.

Koja je Vaša trenerska filozofija?

– Teško mi je da govorim o nekoj trenerskoj filozofiji u situaciji kada nisam selektirao ekipu, bio sam deo nje, ali nisam imao izvršnu moć oko dovodjenja igrača. Tek kada ste u situaciji da selektirate tim po svojim kriterijumima, onda možete da se posvetite realizaciji sopstvene trenerske filozofije. Generalno, ono što se kroz igračku karijeru i kroz prethodne tri godine saradnje sa Sagadinom iskristalisalo je da je jaka

odbrana ključ svega i da vam najpre može doneti rezultat. Igrači koji znaju da se mogu odbarniti prenose tu sigurnost i na napad i onda sve lakše ide. Pristalica sam brze igre, sa mnogo kontra-napada.

Kako onda pronaći tu ravnotežu u timu?

– Ekipe nije skup najboljih igrača. Ekipe je skup igrača koji najbolje mogu da odgovore odredjenim zadacima. Pet igrača na terenu ne moraju da budu i pet najboljih već onih koji jednu zamisao, jedan zadatak mogu najuspešnije da ostvare.

Koja je razlika u vašem prvom trenerskom mandatu u Zvezdi i ovog sadašnjeg?

– U prvom situaciji ja sam bio totalni početnik, ruki, bez mnogo iskustva, iako sam uticao na selektiranje tima, s tim što je Zmago, svojim autoritetom pomogao prilikom dovodjenja stranaca i što je imao svu izvršnu vlast. Meni je odgovaralo što sam mogao mirnije da se posvetim učenju trenerske veštine bez pritisaka za ostvarivanje rezultata i što sam mogao da učim od čoveka koji se 30 godina uspešno bavi ovim poslom. Uspeo sam da mnoge stvari iskristališem u svojoj glavi, da pokupim dobre strane njegovog rada, i da, ne želeći da budem ničija kopija, unesem i nešto svoga u trenerski posao. Medjutim, preuzeo sam ekipu na pola sezone što nikada nije dobro.

Kažu da ste rasteretili tim, da ste im dali više slobode, da ne idu na klupu već posle prve greške?

– Ja nemam problem sa vadjanjem igrača iz tima ali ne mislim da je klupa uvek lek za igrača. Nekoliko puta mi se dogodilo da igrači koji su grešili i koje sam istrpeo, reše utakmicu. To je ono kako ja razmišljam, a treba imati u vidu da mi je, naročito u prvom delu sezone, izbor za rotaciju bio prilično sužen. Volim da igram sa 8 do 10 igrača ali to uvek nije moguće. Sve to utiče da pričaju kako sam ja tu nešto popustljiviji prema igračima ali vas povrede često i primoravaju na to. Mogu ja da imam kakvu god hoću filozofiju ali moram da koristim samo ono čime raspolazem.

Da li je ime Zvezde i imperativ pobeda opterećenje za mladog trenera?

– Iskreno, ja to ne posmatram kao opterećenje već kao izazov. Da nisam spreman da se nosim sa tim, ne bih se ni upuštao u ovaj posao. Ja sam mogao da se bavim i nekim drugim poslovima u klubu, da budem neki menadžer ili tako nešto ali ja sam se opredelio za trenerski posao.

Da li ste još kao igrač razmišljali i iz ugla trenera?

– Sama činjenica da sam još pet godina pre završetka karijere, završio i trenersku školu, govori u prilog tome. Diplomski nisam tada dao jer sam otišao u inostranstvo i mislio sam da imam vremena, ali on je bio odavno spreman.

Da li i vi prednost dajete fizičkoj spremi igrača nad lucidnošću?

– Hteli ne hteli košarka ide u tom nekom atletskom pravcu. Vrhunski atleta, sa manje talenta može da igra košarku na vrhunskom nivou, dok veliki talenat sa malo atletskih sposobnosti, teško može da prodje u današnje vreme. Ja sam pristalica tih atletskih igrača ali sa rafiniranosti koja postoji na ovim prostorima, pa je to na primer Tripković koji nije vrhunski atleta ali može da odgovori tim zahtevima. Jedan tim ne može da istrpi pet ili šest atletski nesposobnih igrača koji samo poseduju talenat, ali dobro fizički spreman tim uvek može da podnese i jednog ili dvojicu košarkaških umetnika koji će to vratiti timu u nekim odlučujućim trenucima.

Ima li Zvezda takvog igrača?

– Igrač koji je trebao da bude taj je Jeretin, ali koji je sticajem nesrećnih okolnosti, usled brojnih povreda i nesrećnih slučajeva, izgubio mnogo vremena. On treba Zvezdi i mora da shvati da zbog svega toga i nije mogao adekvatno da trenira sve ovo vreme i postane to što se od njega očekuje i da zato samo od njega zavisi da li će to uspeti da nadoknadi.

Može li da se ponovi priča sa vašom šampionskom generacijom, Zvezdine, beogradske dece?

– O tome sada ne možemo da govorimo, jer pre tri godine kada smo došli u klub postojao je samo jedan interesantan mlad igrač a to je Bjelica. Tada nije bilo ni selekcija, ni stručnog rada i tada se tek krenulo na obnavljanje toga. U tom trenutku izlazno godišnje je bilo 84-85, bili smo u zaostatku za drugim timovima, nismo ni imali juniore i krenuli smo sve to da obnavljamo i ja očekujem da će u Zvezdi kandidati za prvi tim da se pojave tek iz generacije 89-90. Sedlaček je napravio dobru strukturu mladijih selekcija i iz pomenute generacije očekujem dva tri vrsna igrača a sve ostalo je manje-više popunjavanje selekcija. U moje vreme kada sam ja ulazio u prvi tim od generacije 65. do 71. svake godine je bilo od dva do pet igrača koji su ulazili u prvi tim. To je jedna rupa koja ne može da se pokrije preko noći i to navijači moraju da shvate. Kada sam tada otišao u jednu školu gde su bile Zvezdine omladinske selekcije, zatekao sam 14 dečaka i 17 roditelja.

Mnogi veliki treneri u svim sportovima danas obilato koriste pomoć novih tehnologija?

– Ja kada sam igrao nikada nisam imao trenera, osim u Zadru kod Slavka Trninića, koji će mi tačno nacrtati i predstaviti kako se kreću i šta igraju protivnički igrači od A do Š. Danas postoje ljudi koji zaista

kompjuterski obradjuju sve te podatke. Medjutim, često svest igrača nije takva da to sve prihvati. Ako od 12 četiri igrača to prihvate, vremenom će uz bezbroj ponavljanja i ostali to prihvatiti.

Koje trenere pamtite i ko je uticao na vas?

– Pamtim sve trenere sa kojima sam radio i Kubata, Finca, Trninića, Šakotu, naravno Laleta Lučića. Teško je reći ko je i koliko uticao na mene. Verovatno svi pomalo, ali bila su druga vremena, košarka se promenila i mora da se prate sva nova dostignuća. Imao sam dobre trenere ali ne želim da budem bilo čija kopija.

Za kraj: da li bi trener Trifunović istrpeo igrača Trifunovića?

– Mislim da bi. Kao igrač uvek sam igrao na svoju štetu a u korist tima. I kao trener pokušavam da budem samo od koristi za tim – objašnjava na kraju Trifunović.

Božidar Manojlović

Saša Grujić KK Jablanica

Entuzijazmom i učenjem gradi ambicije

kada je 1993. godine počeo da se bavi trenerskim pozivom, onda viši trener košarke iz Vlasotince Saša Grujić, nije ni mogao pretpostaviti da će mnogo toga pozitivnog u košarci na jugu Srbije biti vezano za njegovo ime.

Svoje prve trenerske korake načinio je u rodnom Vlasotincu. Bio je trener muške i ženske ekipe košarkaškog kluba „Vlasina“, i to u svim selekcijama.

Seniorska ekipa KK „Vlasina“ igrala je u II Srpskoj ligi veoma uspešno više godina. Najveći problem bio je što su morali svoje utakmice da igraju u Leskovcu, pošto Vlasotince nema sportsku halu.

– Imali smo sjajnu generaciju koja je više godina bila u II Srpskoj ligi, ali nedostatak sopstvene hale bio je veliki hendikep za našu ekipu, jer smo igrali pred malim brojem naših gledalaca. Troškovi zaku-pa hale bili su prilično visoki, a klub nije imao para, tako da smo morali da odustanemo od daljeg takmičenja. Ženski klub nije imao seniorsku ekipu, već su mlađe kategorije imale svoju ligu gde su naše mlađe košarkašice imale priliku da se iskažu – započinje priču o proteklom košarkaškom periodu u Vlasotincu Saša Grujić.

Grad na reci Vlasini znači nema svoje košarkaške ekipe u seniorskoj konkurenciji?

– Nažalost, tako je. Ipak, puno se radi sa mlađim kategorijama u obe konkurencije, i to od mlađih pionira do kadeta. Pored mene sa mlađim kategorijama rade i Sreten Mitić, Miloš Davinić i Vladimir Kosanović. Prošle godine košarkaški sport nije skoro dobio ni dinar i onda ne čudi što je košarka praktično uništena u našem gradu.

Ima li talentovane dece?

– Poseban talenat iskazuju kadet Vladimir Veličković i pionir Dušan Puzić koji su već prešli u KK „Zdravlje“ Leskovac veli Saša Grujić.

Pored velikog doprinosa košarci u Vlasotincu, Saša Grujić ispisuje poredničku istoriju u Medveđi, koja postaje novi košarkaški centar na jugu Srbije?

– Jesenas sam dobio poziv od direktora KK „Jablanica“ Nebojše Jakšića da preuzmem prvi tim. Ambicije kluba bile su više nego skromne, a to je bio opstanak u I Srpskoj ligi grupa „Jug“. Sada kada se prvenstvo bliži svom kraju moja ekipa zauzima čelnu poziciju, koju ćemo, nadam se zadržati do kraja prvenstva, jer na svom parketu dočekujemo glavne rivale „Ribnicu“ iz Kraljeva i košarkaše Novog Pazara.

– Posle prvligaša „Zdravlja“ košarkaši Jablanice su najbolji promoteri ovog lepog i atraktivnog sporta. Naše utakmice gleda puna hala koja prima blizu hiljadu gledalaca. Imamo veliku pomoć lokalne samouprave.

U čemu je tajna uspeha košarkaša Jablanice?

– Igrači rade vredno, a ekipa je spoj mladosti i iskustva koju karakteriše velika borbenost i želja za uspehom, i zato nikog ne treba da iznenadi ako

u novoj sezoni budemo članovi Prve „B“ lige. Ja se nadam da će moja ekipa biti prva na radost sportske Medveđe koja je poslednjih nekoliko godina u gotovo ratnim problemima. Pored prvog tima vodi se briga i o mlađim selekcijama gde veoma uspešno rade treneri Dragan Miletić i Kosta Perišić.

U želji da nadgrađuje svoje trenersko znanje Saša Grujić je redovan posetilac skoro svih seminara i kampova. Član je UKT SCG, a trener je i selekcije regiona 8 KSS za dečake rođene 1991. godine.

– Ovom prilikom želim da se zahvalim Željku Lukajiću treneru KK „Hemofarm“, koji mi je omogućio da zimom 10 dana pratim rad kako prvog tima tako i mlađih kategorija KK „Hempfarm“ iz Vršca. I u narednom periodu spreman sam da ulažem u svoje usavršavanje, da učim od starijih i iskusnijih kolega, kaže mladi trenerski stručnjak Saša Grujić.

Vlastimir Stamenković

Trener Grujić sa svojim pulenima „sanja“ B ligu

Aleksandar-Saša Đorđević

Rastanak u Beogradu

aleksandar Đorđević (37) decenijama druguje s košarkaškom loptom. Cenjeno ime širom Evrope i SAD. Kod nas odavno ušao u galaksiju slavnih. – Prvi put košarkašku loptu sam imao u rukama kada mi je bilo pet godina, priča Sale i tu igračku je zadržao u rukama već 32 godine. Razgovaramo sa njim u društvu če-

Treneri

Malo koncentracije i Đorđević diktira imena trenera koji su radili sa njim i kojima dužuje veliku zahvalnost za uspešnu karijeru: Maljković, Miljković, Srzić, Sedlaček, Čosić, Cenić, Džaković, profesor Nikolić, Pešić, Slavnić, Lučić, Vujošević D. Ivković, Obradović... Od Evropljana: Dantoni, Skoriolo, Aito, Montes. U NBA Karlesimo i Ford.

tvorice holandskih košarkaša koji su nedavno boravili u Beogradu. Đorđević pokušava ukratko da im odgovori na pitanje: Kako to i čime njegova mala zemlja uspeva da kolekcionira najveća košarkaška odličja?

Pored ostalih objašnjenja sledi i neobično objašnjenje – Inačom. Naravno, sledi mukotrpan prevod ove naše reči na engleski. Đorđević je upravo od malih nogu bio prototip profesionalnog fajtera do poslednjeg daha, bilo da igra za klub ili reprezentaciju. Tako je postao heroj nezaboravnog podviga finalnog meča Kupa evropskih šampiona, kada je trojkom u poslednjoj sekundi, 1992.godine, u Istanbulu doneo Partizanu evropsku krunu. Stavio je svoje srce kao ulog za podvig protiv Litvanije

1995. godine finalu prvenstva Evrope u Grčkoj. Takvih i sličnih podviga, kada je Sale u u pitanju, ima za čitavu knjigu.

U prebogatoj karijeri Đorđević je imao brojne trenere, o utiscima koji su ostavili na njega kaže:

– Svaki od njih je na svoj način doprineo da napredujem. Svima sam zahvalan za sve dobromerne kritike i dragocene lekcije u svakom pogledu. Iznenada ovom razgovoru se priključuje Sašin otac Bata Đorđević i mi dobijamo pravi odgovor na naše osnovno pitanje: – Ovo je moj trener, kaže Sale i dodaje: Otac mi zapravo nikada nije bio zvanično trener, ali je sa mnom radio na individualnom usavršavanju u svakom pogledu. To je za moju karijeru bilo dragoceno. – Od četrnaeste godine igrao sam za Radnički sa Crvenog krsta u kome je moj otac igrao.

Igrao je Saša briljantno za Partizan i najbolje evropske klubove. U svojoj košarkaškoj biografiji ima zabeleženo angažovanje u NBA. Član je humanitarno-sportske „Grupe 7” Poslovan čovek sa nekoliko različitih firmi u SAD i Evropi, ali ostao je skroman i jednostavan sagovornin i večiti dečko našeg Beograda.

Naravno Đorđević razmišlja o oproštaju od aktivnog igranja:

– Ukoliko ne budem potpuno fizički spreman ili ne budem odgovarao koncepciji igre selektora za naredno Evropsko prvenstvo u septembru, onda ću organizovati oproštajnu utakmicu u svom aranžmanu.

Vlastimir Ignjatović

Trener i igrač – otac i sin: Bata i Sale Đorđević

Savez trenera deluje pri Košarkaškom savezu

Stečena licenca doživotno

Savez trenera deluje pri Košarkaškom savezu Nemačke čije je sedište u Hagenu i nema nikakvo pravo odlučivanja oko izbora selektora (o tome odlučuje predsednik ili Predsedništvo KSN). Ova organizacija je podeljena i na više podsaveza trenera koji su podeljeni po regijama (regionalni savezi: istok, zapad i jug) tj. po pokrajinama. Sedišta tih podsaveza nisu uvek u glavnim gradovima pokrajine.

Roland Gegus je predsednik Nemačkog košarkaškog saveza, dok je referent (sekretar) Trenerske organizacije DBB Peter Radegast. Čelni ljudi Trenerske organizacije su prof. Lotar Besing, Dirk Baderman, dr Volkhard Ulig, Rudi Valter i Akim Fišer, praktično nemaju klasičnog predsednika UKT.

Glavni zadaci trenerskog saveza su organizovanje seminara i školovanje trenerskog kadra. Počinje se od „D” licence, koja važi za rad sa najmlađim kategorijama košarkaša. Trenerski kursevi za dobijanje „C” i „D” licence prepušteni su podsavezima, dok savez na nivou Nemačke organizuje seminare za sticanje „A” i „B” licence.

Seminari i kursevi su različitog vremenskog perioda i cena im je različita. Recimo cena za pohađanje jednog seminara („A” i „B” licenca) je između 400 i 1000 evra, dok su kursevi za sticanje „C” i „D” licence upola jeftiniji. Za sticanje jedne licence potreban je vremenski period od oko dve godine, što znači da bi se stekla „A” licenca, koja je neophodna za vođenje prvoligaških i drugoligaških ekipa potrebno je oko osam godina. Uslovi za sticanje najniže licence su, pored toga da je potencijalni kandidat, član neke ekipe.

Uprkos tome što je naša škola košarke veoma dobra i popularna, sama diploma se u Nemačkoj, ipak, ne priznaje! Tako naš trener sa najvišom licencom iz Srbije i Crne Gore može da dobije samo „B” licencu, dok je za najveći stepen potrebno pohađanje kurseva i seminara i odbrana trenerskog rada. Kada se stiče „A” licenca ona se dobija doživotno, ali je neophodno za vođenje prvoligaških i drugoligaških ekipa jednom godišnje pohađanje nekog od seminara, tzv. „klinika”.

Ako je trener napravio višegodišnju pauzu u radu obnavljanje licence je, takođe, uslovljeno pohađanjem jednog od seminara. Mogu se u tim slučajevima napraviti i ustupci, a naročito kada su u pitanju strani treneri. Njima se daje privremena licenca na određeno vreme (godinu, dve) uz plaćanje određenih penala, ali kad tad trener mora da stekne „A” licencu. U najnižim ligama (sve do Landeslige ili Verbandslihe nije potrebna licenca za vođenje ekipe, ali zbog neke sigurnosti bolje je imati).

Za pohađanje trenerske akademije u Kelnu je, takođe, neophodna „A” licenca i završetkom ove škole (traje

Naši

Od naših stručnjaka članovi Saveza trenera Nemačke su bili ili su i dalje: Svetislav Pešić, Veselin - Toza Matić, Predrag Krunic, nedavno smenjeni trener Albe, Emir Mutavdžić, Milica Spasojević, Denis Arsić, Denis Živanović, Đuro Vojinović, Oliver Kostić, Nenad Josipović, Miroslav Zujević i još mnogo drugih u nižim ligama.

Sa visokim rejtingom u Nemačkoj:
Svetozar-Toza Matić i Predrag Krunic

takođe oko 2 godine) dobije se najveći trenerski status u Nemačkoj, sa kojim se može voditi i reprezentacija.

Podsavezi organizuju i polaganja košarkaških sposobnosti za dobijanje zlatne, srebrne ili bronzane medalje (uglavnom za učenike osnovnih i srednjih škola). Ove medalje su od veoma bitnog značaja prilikom upisa na sportske akademije (ranga našeg DIF-a) od kojih je najpoznatiji fakultet u Kelnu (DSHS), Dojče Sport Hohšule (Nemačka visoka škola za sport). Tu se takođe može sticati zvanje trenera.

Tačan broj članova saveza trenera je nepoznat, jer on iz dana u dan raste, naročito što je košarka u poslednje vreme dobila na masovnosti i popularnosti i posle fudbala, rukometa i hokeja na ledu, jedan je od najpopularnijih sportova u Nemačkoj. Svi treneri koji su učlanjeni u Savez trenera plaćaju članarinu od oko 150 EUR godišnje, dok je u podsavezima članarina manja.

E. V.

Miodrag-Sija Nikolić 1937-2005

Legenda srpske košarke

košarkaška priča o Miodragu Siji Nikoliću, legendi naše košarke, dugogodišnjem reprezentativcu i članu šampionske ekipe OKK Beograda, započinje u prvoj polovini pedesetih godina na beogradskom Crvenom Krstu.

Prve košarkaške korake, kao i ceo juniorski staž Sija je proveo na terenu KK Radnički, učeći košarkaške veštine od Borivoja Cenića, Mite Reljina i Ranka Žeravice. Vanserijski talenat nije ostao ne primećen od, tada kvalitetnijeg OKK Beograda koji je polako ali sigurno stvarao jak tim spreman da se uhvati u koštac sa najkvalitetnijim klubovima u zemlji.

Veoma mladi ali supertalentovani Korać, Gordić, Nikolić i Trajko Rajković već 1957. godine su skrenuli pažnju na sebe i osvojili treće mesto u državnom prvenstvu. Iste godine Miodrag Nikolić je kao dvadesetogodišnjak u dresu sa brojem tri debitovao za A reprezentaciju na Evropskom prvenstvu u Sofiji. Na sledećem EP u Istanbulu 1959, kada je naša reprezentacija sa jednim porazom i šest pobeda zauzela deveto mesto formirana je petorka Daneu, Nikolić, Gordić, Korać i Đurić, koja će u narednih desetak godina doneti mnogo radosti jugoslovenskoj košarki.

Već pomenuti četverac popularnih „klonfera” narednih je sezona punio tribine u Zdravka Čelara, pleneći prisutne atraktivnim potezima i prvim „stokama” na košarkaškim utakmicama. Za šest godina osvojene su četiri titule prvaka Jugoslavije i dva nacionalna kupa. OKK Beograd postao je neprikosnoven u jugoslovenskim okvirima.

Sa reprezentacijom je Sija dosegao do prvih uspeha plasmana na olimpijadu 1960. godine u Rimu i finala na EP u Beogradu 1961. Potvrdu kvaliteta ova repre-

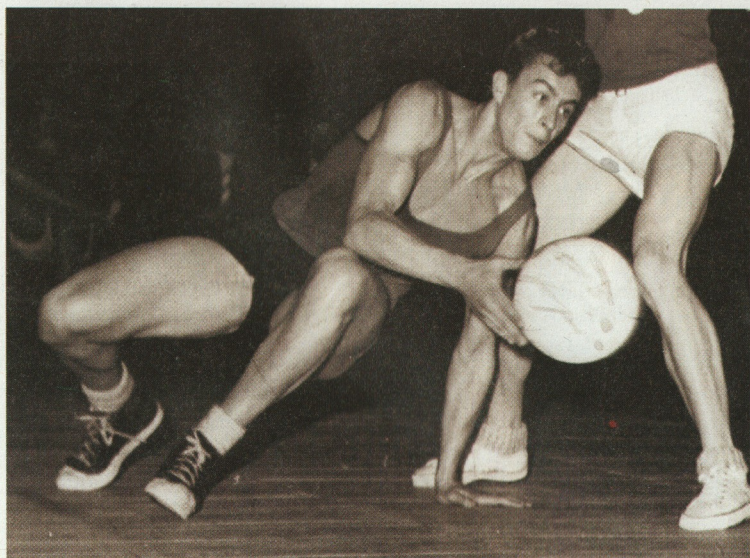

zentacija imala je 1963. u Rio de Žaneiru kada smo prvi put na jednom takmičenju pobedili i SSSR i SAD, ali smo prvo mesto morali da prepustimo domaćinu Brazilu koji je pred 30.000 fanatičnih navijača prosto „morao” da pobedi.

Povreda koju je zadobio 1965. godine udaljila ga je od vrhunske košarke, ali je igrajući za turski Altn Nordu i ITU, kao i nemački Ludvigshafen svoju igračku karijeru nastavio gotovo do polovine sedamdesetih godina kada je okačivši „patike o klin” odmah uskočio u trenerske vode. Kao trener radio je prvo u Nemačkoj, pa zatim u C. zvezdi i Servo Mihalju. Ipak najviše vremena proveo je na Arabijskom poluostrvu trenirajući klubove i reprezentativne selekcije Katara, Bahreina i Kuvajta.

Prerana smrt odvojila je Miodraga Siju Nikolića od košarke. Njegova ličnost ostaće trajno upamćena od svih koji su ga poznavali, a oni koji nisu još dugo će slušati priču o košarkašu koji je rastao zajedno sa uspesima Jugoslovenske reprezentacije i koji je zajedno sa njom dosegao do najviših vrhova.

Milan Tasić

Srbija u četiri trenerske regije

Na poslednjoj sednici Upravnog odbora Udruženja košarkaških trenera Srbije i Crne Gore, razgovarano je o predlogu statuta UKTS, kojim će se propisivati buduća organizacija regija u Srbiji i način funkcionisanja, finansiranja i organizacije UKTS.

Potencijalni statut UKTS dat je na javnu raspravu čime je omogućeno da zainteresovani pošalju sugestije i primedbe na isti. Od novembra, kada je prvi put donet predlog, dobijeno je nekoliko mogućih rešenja.

Proces usvajanja novog statuta trebalo bi da bude završen pre Evropskog prvenstva (16 – 25. septem-

bar) osnivačkom skupštinom UKTS, kojoj će prethoditi regionalne skupštine.

Osnovna stavka predloga, koji je potekao iz UKTSCG, jeste podela Srbije na četiri regije (Novi Sad, Beograd, Kragujevac, Niš).

Kada je reč o Crnoj Gori, ideja je da se i tamo održi skupština na kojoj će biti izabrani novi delegati i predsednik, koji bi automatski postao predsednik UO UKTSCG.

Kada će promena statuta biti okončana za sada se ne zna, jer prema rečima sekretara UKTSCG, Mirka Ocokoljića „još uvek nije ništa zvanično usvojeno, jer ima dosta zanimljivih predloga”.

Dvojac u SAD

Na sastanku Upravnog odbora UKTSCG usvojen je predlog o studijskom usavršavanju za 2005. godinu u SAD. Glavna razlika od prethodnih godina jeste odluka da se ovaj način obrazovanja omogući, iz više objektivnih razloga, dvojici trenera. Termini odlaska poklapaju se sa prošlogodišnjim (30. septembar – 18. novembar).

Predlog je da se na obuku ide u Dalas Mavericks, kod trenera Dona Nelsona i na Univerzitet Memfis, trener Džon Kalipari.

Trenerski dani

Seminar „Trenerski dani – 2005”, za sve trenere mlađih kategorija, poklopiće se sa finalnim turnirom prvenstva SCG za kadete (23 – 24. april). Domaćin turnira, najverovatnije će biti Železnik gde će, nakon predavanja, treneri moći da odgledaju kadetske utakmice za prvaka SCG. Iz kancelarije UKTSCG, još uvek ne mogu zvanično da saopšte imena predavača na seminaru, ali verovatno će to biti naši eminentni stručnjaci. Ono što je sigurno, jeste da će biti pet predavanja, od kojih će svako biti posvećeno određenoj poziciji (obuka igrača na pozicijama 1-5). Ovom prilikom stručnjaci će govoriti o tehnici, taktici i metodici obuke.

Očekuje se prisustvo, približno, 400-500 trenera mlađih kategorija, čije je učešće na ovom seminaru obavezno i ono predstavlja uslov za dobijanje licence. Već tada, treneri koji ispunjavaju uslove, moći će da overe licence za sezonu 2005/2006.

Američka iskustva

Dvodnevni seminar – Američka iskustva, na kojem će predavati svih šest učesnika studijskog usavršavanja u SAD (Jovica Arsić, Nikola Lazić, Aleksandar Džikić, Stevan Karadžić, Zoran Lukić, Mirko Ocokoljić), trebalo bi da se održi tokom maja. Uz video prezentaciju i određeni kopirani materijal, učesnici seminara imaće uvid u sve što su naši treneri videli tokom prošlogodišnjeg boravka u SAD (30. septembar – 14. oktobar).

Seminar je besplatan i njemu će moći da prisustvuje samo dvadeset trenera, izabranih po regionima, proporcionalno broju izdatih licenci.

Konkurs

Na konkurs za studijsko usavršavanje, koji je objavljen u prošlom broju našeg časopisa, počele su da pristižu prijave, u mnogo većoj meri nego proteklih godina. Treneri su najveće interesovanje pokazali za odlazak u SAD i u evropske klubove koje vode naša poznata trenerska imena.

Diplomci

Između dva broja, na VKŠ, diplomirali su:

Mandić Nenad, "Prostorna distribucija štitiranja reprezentacije Srbije i Crne Gore i njenih protivnika na Olimpijskim igrama -Atina, 2004", Dragosavac Vladan, „Odbrana u prostoru – zonski presing 2-2-1", Trifunović Aleksandar, "1-2-2 meč – ap zonski odbrana", Džunić Branislav, „Sadržaj treninga košarkaša na poziciji 2” i Kostić Zoran, „Sadržaj treninga košarkaša na poziciji 1”.

ATLAS[®] *Pils*

Pivo za legende!

ISSN 1820-4058

9 771820 405009